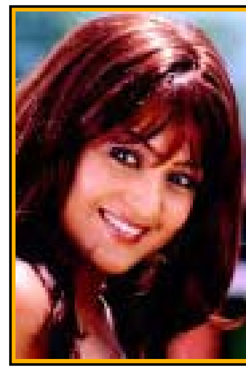

neu'¿

/]vf ylkf

kf7sx¿sf] ;d:of ;dfwfg ub{]5g\

k[7 !$ df

• वर्ष ११ • अंक ४८ • काठमाडौं, शुक्रबार, वैशाख १५, २०६३ • SAPTAHIK • Nepali National Weekly • Friday, Apr. 28, 2006 • पृष्ठ २४ • मूल्य रु. ८/-

ck/fhb जनता

■ clZjgL sf{/fnf

'जनता नै कुनै पनि मुलुकको सर्वोच्च सत्ता हो ।' आजभन्दा दुई सय ३० वर्षअघि अमेरिकी स्वतन्त्रता संग्रामका महानायक जर्ज वासिङ्टनले व्यक्त गरेको यो उद्‌गार अहिले नेपालको परिस्थितिमा एकपटक फेरि प्रमाणित भएको छ । जनता नै कुनै पनि मुलुकको वास्तविक मालिक हो भन्ने कुरा आजको समाजमा व्याख्या गरिरहनु पर्दैन भन्ने कुरा गत सोमबार राजाको सम्बोधनले पनि स्पष्ट पारेको छ । २१ औं शताब्दीमा पनि बनाउन भएका अनेकौं क्रान्तिका गाथाहरू विश्व इतिहासमा यत्रतत्र पाइन्छन् । फ्रान्सेली राज्यक्रान्ति, बेलायती गौरवमय क्रान्ति, अमेरिकी स्वतन्त्रता संग्राम, भारतीय स्वतन्त्रता संग्राम, दक्षिण अफ्रिकाको रंगभेदविरुद्धको आन्दोलन केही उदाहरण मात्र हुन् र अहिले नेपाली जनताले गरेको आन्दोलनले पनि जनक्रान्तिको विश्व इतिहासमा एउटा नयाँ अध्याय थपेको छ । यो जनक्रान्तिमार्फत नेपाली जनताले

संवाद र परम्पराका आधारमा शासन चलाउन सकिन्छ भन्ने मानसिकतालाई एक पटक फेरि नेपाली जनताले परास्त गरेका छन् । युगौंयुगदेखि चेतना र शिक्षाको अभावमा आफ्नो अधिकारबाट अपरिचित रहन बाध्य नेपाली जनता एक्काइसौं शताब्दीको प्रारम्भसँगै चेतनाको अग्निपुञ्जमा रूपान्तरण भैसकेका छन् भन्ने कुरा नेपालमा लोकतन्त्र स्थापनाका लागि भएको जनआन्दोलन भाग-२ ले प्रमाणित गरेको छ ।

२१ औं शताब्दीमा विकसित राजनैतिक अवधारणाअनुसार कुनै पनि मुलुकको वास्तविक मालिक जनता नै हो र जनताको चाहना र भावनाभन्दा माथि कोही पनि रहन सक्दैन । आजको युगमा जनता नै राज्यको मालिक हो, जसको बोली अकाट्य छ । जनता जागेपछि नदीको धार फर्काउन सक्छन्, अविचलित उभिएको पहाड फोड्न सक्छन् । जनताको शक्ति अजेय छ, असीमित छ । कुनै पनि यन्त्रले जनताको शक्तिलाई नाप्न वा जोख्न सक्दैन । त्यसैले जनतालाई जिस्क्याउनु हुँदैन, कमजोर मान्ने भूल गर्नु हुँदैन ।

जनतालाई राज्यस्रोतको मालिक नेपालीहरू आफ्नो भाग्य विधाता आफैं हुन् र नेपालीमाथि नेपाली जनताको विश्वासमा नेपालीले मात्र शासन गर्न सक्छन् भन्ने सन्देश विश्वलाई दिएका छन् । यसअघि वैशाख ८ गतेको राजाको सम्बोधनलाई विश्व समुदायले स्वागत गरे पनि त्यो शाही घोषणा आफ्ना लागि अपूरो रहेको र आफ्नो राजनैतिक चाहना के हो भन्ने कुरा

नेपाली जनताले विश्व समुदायको अपिलका बाबजुद अस्वीकार गरेर प्रमाणित गरिदिएका थिए । नेपाली जनताको चेतना अमरिका, भारत, युरोपेली युनियनका कुटनैतिक नियोगका अधिकारीले सोचेभन्दा धेरै गुणा माथि छ भन्ने कुरा पनि यसैपटक प्रमाणित भएको छ ।

झट्ट हेर्दा अहिले गरिएको संसद् पुनर्स्थापना ठूलो कुरा हो जस्तो लाग्दैन, तर यस पटकको संसद् कसैको दयाबाट नभै नेपाली जनताले लगातार आन्दोलित भएर मुलुकमा हावी हुन पुगेका कट्टर दक्षिणपन्थीहरूलाई परास्त गरेर प्राप्त गरेका हुन् । अहिले पुनर्स्थापित भएको संसद्ले संसारमा कुनै पनि कुरा अपरिवर्तनीय छैन भन्ने कुरा प्रमाणित भएको छ । नेपाली जनताले अहिले जनआन्दोलनमार्फत पुनर्स्थापना गरेको संसद् कसैलाई प्रधानमन्त्री बनाउनका लागि नभै नेपाली जनतालाई अन्तिम रूपमा सार्वभौमसत्तासम्पन्न र मुलुकको सबै किसिमका स्रोत र साधनमाथि उनीहरूको आधिपत्य कायम गर्नका लागि हो । यो कुरा पुनर्स्थापित संसद्मा उपस्थिति जनाउने सबै राजनैतिक दल तथा प्रतिनिधिहरूले आत्मसात् गर्नैपर्छ । अहिलेको परिस्थितिमा जबसम्म माओवादीको बन्दुक पड्कन बन्द हुँदैन, जबसम्म कहिलै नखोसिने संविधान अस्तित्वमा आउँदैन, जबसम्म मुलुकमा समावेशी लोकतन्त्रको स्थापना भै राज्यको पुनर्संरचना हुँदैन तबसम्म जनताको यो आन्दोलनले गन्तव्य प्राप्त गरेको मानिनेछैन । तसर्थ नेपाली जनताले अहिलेको जनआन्दोलनमार्फत व्यक्त गरेको भावनाअनुसार पुनर्स्थापित संसद्ले संविधानसभासम्म पुग्ने एउटा यस्तो फराकिलो बाटो निर्माण गर्नुपर्छ, जसमा सबै नेपाली र तिनका सबै खाले राजनैतिक विचारले अविचलित यात्रा गर्न सकून् ।

;ftfsf]:j/

l8h/fh kf8]h

...तिमी आउने बाटोमा' गीतले कस्तो सन्देश प्रवाह गरेको छ ?

-धनसम्पत्तिको चाहनाका कारण प्रेममा आउने वियोगलाई गीतको भाव बनाइएकाले यो गीतमार्फत धनसम्पत्तिभन्दा प्रेम नै महत्त्वपूर्ण हुन्छ भन्ने सन्देश दिन खोजिएको छ ।

यो गीतको सिर्जना कसरी भयो ?

-मेरो एल्बम 'सम्बोधन'का लागि गीत रचना गर्न बस्दा मैले विगतमा देखेका अनेकौं घटनालाई सम्झिएँ । तीमध्ये एउटा घटनालाई गीतको स्वरूपमा ढाल्दा यो गीत फुरेको थियो । पछि त्यसमा संगीत र स्वर पनि आफ्नै राखें ।

गीतले कत्तिको चर्चा पाएको छ ?

-सुन्ने जतिले राम्रो भनेका छन् । पक्कै पनि सबैले मलाई फुरुङ्ग पार्न प्रशंसा गरेको त होइन होला । किनकि मैले यो गीतको रेकर्डिङमा निकै परिश्रम र लगानी गरेको छु ।

गीतको म्युजिक भिडियो कस्तो छ ?

-नेक्ससले बनाएको भिडियोमा कतै कमेन्ट गर्नुपर्ने ठाउँ नै देख्दिनँ ।

– गायक त्रिलोक राना आधुनिक संगीतको क्षेत्रमा परिचित नाम हो । फत्तेमान राजभण्डारीको गायन शैली अपनाएका गायक रानाले श्रोतामाझ ल्याएको गीतिसंग्रह 'औसरवादी' ले राम्रै सफलता हासिल गरेको थियो । यसअघि भूपू मायालु... गीतका कारण चर्चामा रहेका गायक रानाले भर्खरै मात्र आफ्नो दोस्रो एकल एल्बम 'समय–द टाइम' तयार पारेका छन् । वैशाखको पहिलो साता नै यो संग्रहलाई सार्वजनिक गर्ने तयारीमा रहेका गायक रानाले देशमा जारी लोकतान्त्रिक आन्दोलनलाई समर्थन गर्दै देशमा शान्ति छाएपछि मात्र संग्रहलाई श्रोतामाझ ल्याउने बताएका छन् ।

–सुत्केरीबाट उठेको सात महिना भैसक्दा पनि गायिका नलिना चित्रकारलाई उनका सहकर्मीहरूले अझै सुत्केरी अवस्थामै रहेको सम्झनाले नलिनाले दर्जनौं सांगीतिक कार्यक्रममा सहभागी हुनबाट वञ्चित भएको बताएकी छिन् । 'म सुत्केरी भएको धेरै भैसक्यो तर अझै पनि सांगीतिक कार्यक्रमका आयोजक तथा मेरा सहकर्मी साथीहरू म अझै सुत्केरी भएर सुतिरहेको अनुमान गर्दा रहेछन् । 'म संगीतमा पुनः व्यस्त भएको चार महिना भैसकेको छ । नलिनाले भनिन्–छोरीको आमा हुनुभन्दा एक महिनाअघि मात्र आएको गीति संग्रह 'नलिनाको जिन्दगी' ले औसत व्यापार गर्‍यो ।

–गायक नवीन के भट्टराईले आठ महिनाअघि नै तयार पारेको गीति संग्रह 'जि-मेजर' चाँडै नै श्रोतामाझ आउँदैछ । विभिन्न संगीत कम्पनीसँग कुराकानी गरे पनि अन्ततः रिबेल क्रिएसनसँग उनको कुरा मिलेको छ । यसबीच तीन वर्षपछि गत वैशाख १ गते राजधानीमा आयोजना हुने गायक भट्टराईको एकल गायन कार्यक्रम देशको राजनैतिक परिस्थितिका कारण रद्द भएपछि स्थितिमा सुधार आएपछि मात्र उक्त कार्यक्रम हुने भएको छ । राजधानीको सांगीतिक कार्यक्रम रद्द भए पनि आगामी साता उनी सांगीतिक कार्यक्रमका क्रममा दुबई जाने भएका छन् ।

शान्ति र लोकतन्त्रका लागि स्वयम्भूमा दीप प्रज्ज्वलन गर्दै संगीतकर्मीहरु

–म्युजिक भिडियोका निर्देशक आलोक नेम्बाङ आधुनिक तथा मेलोडियस पपगीतका म्युजिक भिडियो मात्र तयार पार्छन् । अब उनले पहिलोपटक एउटा रिमिक्स गीतको भिडियो निर्माण गर्ने भएका छन् । पुरानो गीत 'पानी खाने निउँले तिम्रो घरमा आउँला...' को रिमिक्स भर्सन गायक मोहित मुनालले गाएपछि आलोकले त्यसलाई म्युजिक भिडियोमा उतार्ने निर्णय गरेका हुन् । यसबाहेक आलोकले उदय-मनिला सोताङ तथा रामकृष्ण ढकालका नयाँ संग्रहमा समावेश हुने एक-एक वटा गीतको समेत म्युजिक भिडियो तयार पार्नेछन् ।

–यो साता गायक उदितनारायण झा गतसाता अचानक विवादमा आए । उदितकी जेठी श्रीमती रञ्जना नारायणले भारतको बिहारस्थित महिला आयोगमा न्यायका लागि पहल गरेपछि यी लोकप्रिय गायक विवादमा परेका हुन् । गत आइतबार उदितलाई एउटा सूचना जारी गर्दै आयोगले १५ दिनभित्र प्रस्तुत हुन आदेश दिएको छ । रञ्जना नारायणले निवेदनसँगै पेस गरेको बैंकको पासबुक, रासन कार्ड तथा अन्य कागजातका आधारमा आयोगले उदितनारायणसँग उनको विवाह भएको ठहर गरेको छ । उदितले भने यसलाई ब्याकमेकिङको संज्ञा दिएका छन् ।

– करिब ६ वर्षअघिदेखि सांगीतिक क्षेत्रबाट हराएका पुराना पपगायक हरीश माथेमा पुनः सक्रिय हुँदैछन् । 'म मन भुलाउने तथा बहलाउने गीत लिएर पुनः श्रोतामाझ आउँदैछु, हरीशले लामो समयपछि सञ्चारकर्मीसँग कुराकानी गर्दै भने– 'लामो समयपछि म दस वटा गीत समावेश भएको गीति संग्रह लिएर आउँदैछु ।' विगत केही वर्षदेखि यूरोप तथा अमेरिकातिर बरालिएका गायक माथेमाले नयाँ संग्रहका सबै गीतमा आफैंले संगीत दिएका छन् । बत्तीसपुतली, काठमाडौंमा बसोबास गर्ने हरीश पछिल्लो समयमा नेपाली गीत-संगीतको बजार खस्किएकोमा दुःखी छन् । उनी भन्छन्–'अहिले बजारमा भएका गीति संग्रह पनि गोदाममा थन्काउनु पर्ने स्थिति छ । यस्तो बेलामा गीति संग्रहमा लगानी गर्न चाहनेहरू पनि खस्किएका छन् ।'

– गायक रोशन गुरुङ भिडियो जक्की बनेका छन् । उनले सञ्चालन गर्ने सांगीतिक कार्यक्रम अहिले च्यानल नेपालबाट प्रसारण भैरहेको छ ।

– नववर्षको अवसरमा हङकङमा एउटा सांगीतिक कार्यक्रम सम्पन्न भएको छ । नेपालबाट गएका गायक तथा संगीतकार शान्तिराम राई, गायिका आभा मुकारुङ तथा हङकङकै स्थानीय कलाकारहरूले कार्यक्रममा गीत-संगीत प्रस्तुत गरेका थिए । कार्यक्रममा संगीतकार राईलाई सम्मान पनि गरिएको थियो ।

– नेपाली गीत-संगीतका पारखीहरूका लागि भर्खरै एउटा वेबसाइट निर्माण भएको छ । आगामी सातादेखि सञ्चालन हुने फुर्सद डट कम ठेगाना भएको यो साइटमा विभिन्न नेपाली गीतहरू डाउनलोड गरेर सुन्न मात्र होइन राम्रा म्युजिक भिडियोहरू हेर्न सक्ने व्यवस्थासमेतछ । फुर्सदको समयमा गीत-संगीतबाट मनोरञ्जन लिन सकियोस् भन्ने उद्देश्यले साइटको नाम नै फुर्सद राखिएको साइट सञ्चालकहरूले बताएका छन् ।

nf0e zf]

–कान्तिपथस्थित क्लब १९०५ मा प्रत्येक शनिबार साँझ लाइभ ज्याज संगीतको कार्यक्रम प्रस्तुत हुन्छ । शनिबार साँझ आठ बजेदेखि क्लबमा ज्याज सांगीतिक समुह जेसिएसले करिब तीन घन्टासम्म प्रत्यक्ष ज्याज संगीत प्रस्तुत गर्छ । क्लबमा विशेष अवसरमा डान्स पार्टीसमेत आयोजना गरिन्छ ।

टप फाइभ

g}kfnL kk÷cfwlg]s

१.सान्नानी	सुदिप गिरी
२.आज आकासमा	डम्बर नेपाली
३.हजार तारा	दिपक लिम्बु
४.पश्चाताप	दिब्य सुब्बा
५.नौ जाले मायाले	राजेशपायल राई

g}kfnL rnlrq

१.अस्तीको हिजोको	सावधान
२.केवल जिन्दगी	दुइपल
३.सुनकै चुरो	धड्कन
४.सुटुक्कै	पापी मान्छे
५.सुन्तालाको डालीमा	वरमाला

nf]sbf]xf/L

१.छम्मछम्म नाची देउ	मिलन/अञ्जना गुरुङ
२.तिमी गयौं	विमल डांगी/ बिमा कुमारी
३.वार्ता गाराइदेउ	राजन शिवाकोटी र साथीहरु
४.ढल्यो लाकुरी	राजु /बिमाकुमारी
५.आँसु बलेनी	राजन ठकुरी /लक्ष्मी

lxGbL rnlrq

१.झलक दिखलाजा	अक्सर
२.रुबरु	रङ्गदे बसन्ती
३.जानेमन	आर्यन
४.मिटर डाउन	ट्याक्सी नं. ९२११
५.फनाह	हमको दिवाना कर गए

lxGbL kk

१.नाम है तेरा	हिमेश रेसम्मिया
२.जरा नजरोंसे कहदो	बम्बे भाइकिङ्ग
३.चाचाचा	आशा भोषले
४.तेरी दिवानी	कैलाश खेर
५.पन्छी	जल

c+u|]hL

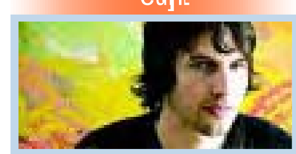

१.गुडबाई माई लभर	जेम्स बल्नट्
२.बिप	पुसीक्याट डल्स
३.ट्विस्टेड ट्रान्सिस्टर	कोम
४.टेम्प्रेचर	सिन पाउल
५.सरी	मेडोना

Private
TEST / SLC 063
को लागि कक्षा ९ र १०
को पाठ्यवस्तु एक वर्षमै पढाईने कक्षामा
भर्ना खुल्यो

कक्षा ८ वा ९ पास गरी स्कूल जान नसकेका, कक्षा ९, Test वा SLC फेल भई स्कूल छाडेका वा स्कूल जाने उमेर नाघेका र जागिर गर्दै पढ्न चाहने विद्यार्थीहरुलाई

अध्ययन निरन्तर गर्ने सुवर्ण अवसर

- अंग्रेजी र नेपाली दुवै भाषामा पढाईन्छ ।
- कक्षा समय: बिहान, बेलुका
- मनोवैज्ञानिक तरिकाबाट दक्ष तथा अनुभवी शिक्षक शिक्षिकाहरुद्वारा पढाईने
- होस्टेल तथा यातायातको समेत सुविधा छ ।

कक्षा संचालन हुने मिति : बैशाख ६, २०६३ देखि

STUDENTS OPEN SCHOOL
भाटभटेनी चोक (सिंहापति शालिक सँगै), PHONE: 4415244

शान्ति र प्रजातन्त्रका लागि प्रेस स्वतन्त्रता

अबको जिम्मेवारी

अन्ततः राजाले २० दिन लामो जनआन्दोलनबाट अत्तालिएर प्रतिनिधिसभा पुनर्स्थापना गरेर मुलुकलाई वर्तमान संकटबाट निकास दिने जिम्मेवारी राजनैतिक दलहरूमा फर्काएका छन् । प्रतिनिधिसभा पुनर्स्थापना भैसकेको अहिलेको अवस्थामा मुलुकलाई सबै किसिमका संकटबाट पार लगाउन अब राजनैतिक दलहरूले ठूलो विवेकका साथ आफ्नो जिम्मेवारी निर्वाह गर्नुपर्ने भएको छ । अहिले नेपाल आफ्नो इतिहासकै सबैभन्दा कठिन चौबाटोमा उभिएको छ । अहिले नेपाल जुन चौबाटोमा छ त्यहाँ जिम्मेवारी पाएका राजनैतिक दल र नेताहरूले बुद्धिमतापूर्वक निर्णय लिन सकेनन् भने नेपालको राजनैतिक भविष्यमाथि नै प्रश्नचिह्न लाग्न सक्छ । अहिले राजनैतिक दलहरूमाथि एकातिर १० वर्षदेखि गणतन्त्र स्थापनाका लागि सशस्त्र विद्रोह गरिरहेका नेकपा माओवादीलाई जनमतलाई स्वीकार गर्दै लोकतन्त्रको बाटोमा फर्काउनुपर्ने जिम्मेवारी छ भने अर्कातिर राजनैतिक चेतनाले अभिभूत भएका आमनागरिकको राजनैतिक आकांक्षालाई साकार पार्ने जिम्मेवारी पनि छ । यस्तो अवस्थामा पुनर्स्थापित प्रतिनिधिसभामार्फत मुलुकलाई राजनैतिक निकास दिने जिम्मेवारी पाउने व्यक्तिले उक्त जिम्मेवारीमा सहयात्री भएका सबै राजनैतिक दलहरूबीच सन्तुलन कायम गरेर मुलुकलाई जनआकांक्षाअनुरूपको राजनैतिक परिवर्तनका लागि तयार गर्नुपर्नेछ । अहिलेको अवस्था भनेको सात राजनैतिक दल र तिनका नेताहरूका लागि अग्निपरीक्षाको घडी हो । अहिले सात राजनैतिक दलले पुनर्स्थापित प्रतिनिधिसभामार्फत मुलुकलाई एउटा निश्चित गन्तव्यमा पुऱ्याउने जिम्मेवारी पाएका छन् ।

एउटा संक्षिप्त सम्बोधनमार्फत राजाले मुलुकको सार्वभौमसत्ता र राजकीय सत्ता दुवै जनतामै निहित रहेको भावना व्यक्त गरिसकेपछि प्रतिनिधिसभा नै मुलुकको सर्वोच्च शासकीय निकायमा परिणत भएको छ । युगौंयुगदेखि धार्मिक मान्यता र परम्पराका आधारमा राजालाई राजकीय सत्ताको स्रोतका रूपमा व्याख्या गरिँदै आएको नेपाली समाजमा परिवर्तनको धार कुन हदसम्म तीव्र रहेछ भन्ने कुरा चैत २४ गतेदेखि वैशाख ११ गतेसम्म चलेको जनआन्दोलनले प्रस्ट पारिसकेको छ । अबको नेपाल नेपाली जनताको बहुमत भावनाअनुरूप मात्र सञ्चालित हुन सक्छ भन्ने कुरालाई आत्मसात् गरेर पुनर्स्थापित प्रतिनिधिसभाले नेपाली जनताको भावनाअनुसार संविधानसभासम्म पुग्ने स्पष्ट बाटो तय गर्नुपर्छ । यो पुनर्स्थापित प्रतिनिधिसभाबाट को प्रधानमन्त्री हुन्छ, कुन राजनैतिक दलले सत्ताको साँचो पाउँछ, को–को मन्त्री हुन्छन् भन्ने कुरा भन्दा पनि यो प्रतिनिधिसभालाई टेकेर राजनैतिक दलहरूले नेपाली जनताको चाहनाअनुरूप संविधानसभाका लागि निर्वाचनको घोषणा गर्नुले मात्र महत्त्व राख्छ । पुनर्स्थापित प्रतिनिधिसभाका सदस्यहरूले आ–आफ्नो दलगत स्वार्थभन्दा माथि उठेर जनताको भावनालाई अनुमोदन गर्दै संविधानसभासम्म पुग्ने संकल्प लिनुपर्छ ।

संविधानसभाको निर्वाचन हुनुपर्छ भन्ने माग माओवादीहरूले पहिलो पटक उठाएका होइनन् । यो माग इतिहासले थाति राख्दै आएको नेपाली जनताको पुरानो अडान हो भन्ने कुरा अहिले सबै राजनैतिक दलहरूले आत्मसात् गरिसकेका छन् । प्रारम्भमा गणतन्त्र वा माओवादी साम्यवादको सपना साँचेर हिंसात्मक जनयुद्धमा होमिएका माओवादीहरूले पनि कालान्तरमा आफ्नो राजनैतिक विचारमा परिवर्तन गर्दै संविधानसभाको निर्वाचनलाई आफ्नो हिंसात्मक गतिविधि परित्याग गर्ने विन्दु हुन सक्ने बताउँदै आएका छन् । माओवादीहरू जनतासमक्ष व्यक्त गरेको आफ्नो यो पछिल्लो विचारमा अडिग रहनु जनताप्रति उनीहरूको प्रतिबद्धता हुनेछ भने अहिले पुनर्स्थापित प्रतिनिधिसभालाई सात राजनैतिक दलहरूले संविधानसभासम्म पुग्ने प्रस्थान विन्दुका रूपमा प्रयोग गरेर माओवादीहरूलाई उनीहरूले जनतासमक्ष प्रकट गरेको प्रतिबद्धतालाई पूरा गर्न मार्ग प्रशस्त गर्नुपर्छ । संविधानसभाको निर्वाचनलाई नेपालले विगतमा बेहोर्दै आएको सबै किसिमका विद्रोहको निकास विन्दुका रूपमा परिणत गरिनुपर्छ । त्यो अवस्थामा हिंसात्मक विद्रोह गरिरहेका माओवादीहरूले मूल धारका राजनैतिक दलहरूको जनताप्रतिको जिम्मेवारी, उनीहरूको राजनैतिक निष्ठालाई सम्मान गर्न सकेनन् भने त्यो माओवादीहरूको ठूलो राजनैतिक भूल हुनेछ, तसर्थ अहिले पुनर्स्थापित प्रतिनिधिसभाको ठूलो जिम्मेवारी भनेकै संविधानसभाका लागि निर्वाचनको आधार तयार गरेर त्यसलाई सफल कार्यान्वयन गर्नु नै हुनेछ ।

प्रीति र आन्दोलन

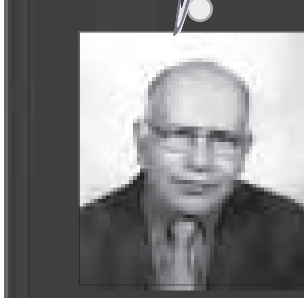

डा. डी. पी. भण्डारीसँग

प्रिय ग्राम्य बाला सिम्रण

तिम्रो २०६२-११-५ को पत्र– हृदयपूर्वक लेखेको पत्र । तिम्रो उत्कण्ठा र तिम्रो निजी जीवनको व्यथा-कथाबाट म स्पर्शित भएकाले व्यस्तताको पीडालाई एकातिर पन्छ्याएर तिम्रा प्रश्नहरूको उत्तर दिन भावनात्मक रूपले बाध्य भएको अनुभव गरिरहेछु । तर डर लाग्छ, मेरा सुझावहरू तिम्रो प्रमुख चिन्ताको सामाधान-पथमा कति सहायक, कति उपयोगी हुन सक्छन्- अर्को शब्दमा भन्ने हो भने आश्चर्य लाग्छ । तिम्रो परिस्थिति जटिल छ, प्रश्नहरू सरल छन् । तर धेरै सरल प्रश्नहरूको जवाफ दिने कर्म भने त्यति सजिलो हुँदो रहेनछ । सरलताको सतही स्वरूपभित्र अकल्पनीय जटिलता लुकेको हुन्छ, हाम्रो जीवन बाँच्ने क्रममा केही चुनिएका क्षणहरूमा । म केही सीमासम्म तिम्रो चिठीको भाका पढ्दा प्रसन्न भएको छु र सानो सीमासम्म विस्मित पनि । प्रसन्न : किनकि तिमीले पनि मप्रति त्यही भ्रम पालेकी रहिछौ, जो मेरा सबै ज्ञात-अज्ञात पाठक मित्रहरू पालिरहेका हुन्छन् । खुसी हुन्छु पत्रहरू पढेको केही घण्टासम्म, त्यसपछि आफ्नै स्वभावमा फर्केर आत्मालाप गर्न थाल्छु : के म साँच्ची नै मेरा अगणित पाठक र श्रोताहरूको मूल्यांकन योग्य छु ? शनै, शनै त्यो खुसी तिरोहित हुन थाल्छ र अरू पत्रहरूको प्रतीक्षामा हुन थाल्छु । यो मेरो निपट अस्तित्वगत सिमाना हो, दुर्बलता हो भन्ने सत्यबारे भने म सचेत भैरहन्छु । म भन्न सक्दिनँ, नेपालका कति लेखकहरू मेरो जस्तो भावनात्मक संक्रान्तिको अनुभव गर्छन् । तिमीले मेरा लागि अतिरञ्जनापूर्ण विशेषणहरूको प्रयोग मात्र गरिनौ, एक चुनौतीपूर्ण पत्र पनि लेख्यौ– कथ्य र शैली दुवैमाथि गम्भीर मनन गर्ने हो भने । तिम्रो शैलीको मनोहरताबाट म यति मुग्ध भएँ कि एक पातलो छाया भएको ईर्ष्या मेरो तरल भावलोकभित्र दगुरिरहेको भान भयो । तिम्रो कथ्य, पत्रको केन्द्रीय मुद्दाबाट विस्मादपूर्ण विष्मयको उदय भयो– त्यो पनि मनभित्रै ।

तिम्रो चिठी पाएको दिन सारा अधिराज्यभित्र लोकतन्त्रका लागि गगनभेदी लय र चालमा आन्दोलन चलिरहेको थियो । यस्ता नाटकीय संक्रामक घडीहरूमा हामीहरू सधैंको बानी परेको मनस्थितिमा हुँदैनौं, रक्तसञ्चारको गतिमा तीव्रता आएको हुन्छ, हृदयको धड्कनमा स्वस्फूर्त गति बढ्छ । केही न केही नौलो, विधायक जीवन्त चोट लाग्छ । यसपालिको आन्दोलन प्रजातान्त्रिक मूल्य र मान्यताका लागि थियो । एक महत्त्वपूर्ण अर्थमा सफल पनि भयो । प्रजातान्त्रिक आन्दोलनहरू जति सफल भए पनि एकतन्त्रीय तानाशाही मानस र व्यवस्था त्यो सफलतासित असन्तुष्ट नै भैरहन्छ, अथवा भैरहन खोज्छ– सद्दाम हुसैनको अधिनायकवाद होस् कि सर्वहाराको होस् तात्त्विक रूपले एउटै हुन पुग्छन् अन्ततः । सामन्तीहरू मात्र नादीरशाही हुँदैनन्, समाजवादीहरू पनि हुन सक्छन् । नपत्याए चाउचेस्कु, पोलपोट, किम इल सुङ र स्टालिनको राजनैतिक व्यवहारमाथि दृष्टिपात गरे पुग्छ । कसरी शासकमुनिका नरनारीहरू दासवत मौलिक चिन्तनलाई तिलाञ्जली दिएर जीवनयापन गर्न विवश हुन्छन् भन्ने कटुसत्यबारे तिमीलाई केही भान वा ज्ञान भएकै हुनुपर्छ भन्ने मेरो अनुमान छ । त्यति राम्रो लेख लेख्ने नारीलाई यस्ता मोटा सामान्य नरनारीहरूले बुझ्न सक्ने तथ्यांक थाहा हुँदैन भन्ने कुरामाथि म सजिलै विश्वास गर्न सक्ने मनस्थितिमा छैन । तिम्रो लेख माने तिम्रो सुललित भाषामा लेखेको पत्र हो । एक २८ वर्षीया जनजाति युवती तराईमा मैले थाहा नपाएको समयदेखि बास गर्दै आएकी छ । त्यो सत्य वा तथ्य तिम्रो पत्रको चरित्रबाट बुझिसकेको छु । त्यो बुझाइ नै मेरो आश्चर्यको कारक बन्न पुग्यो त्यसमा पनि 'किसान परिवारको सामान्य पृष्ठभूमि छ' । म तिमीसित सतप्रतिशत सहमति जनाउन चाहन्छु, जब तिमी भन्छौ- 'पतीत चाकरीतन्त्रबाट यो समाज त ध्वस्त भैसकेको रहेछ डी.पी. सर ।' तिम्रो वक्तव्य ठीक छ । म पनि दोहोऱ्याई-दोहोऱ्याई तिम्रो भनाइ वा तिम्रो निर्भ्रान्तिलाई आफ्ना लिखित र अलिखित वाणीहरूमा पूरा विश्वास र ऊर्जासहित प्रसारित गरिरहेको छु ।

यहाँ बाह्य, गोचर जगत्मा लोकतन्त्रका लागि आन्दोलन चलिरहेको थियो त्यहाँ त्यो तराई क्षेत्रमा एक जनजाति युवतीको हृदयभित्र प्रणय आन्दोलन चलिरहेको रहेछ । यहाँ लाखौं मान्छे आन्दोलित थिए, त्यहाँ तिम्रो हृदय आन्दोलित थियो, तिम्रो प्रेमीको हृदय पनि आन्दोलित थियो भन्ने मेरो पक्का विश्वास छ । तर प्रीति-आन्दोलन र प्रजातान्त्रिक आन्दोलनमा गगन र धराको भेद छ । प्रीति आन्दोलनमा मिठास र अवसाद एकसाथ गैरहेका हुन्छन् । राजनैतिक आन्दोलनमा उत्साह र आशाको प्रभुता हुन्छ । प्रीतिसिर्जित आन्तरिक आदोलन एकान्त रूपले आनन्ददायी, प्रफुल्लतापूर्ण हुन्छ भनेर भन्नु अर्ध सत्यको प्रकाशन गर्नु बराबर हुन्छ । देश आन्दोलित भएको बेलामा तिमी र तिम्रो प्रेमी आन्दोलित भएको समाचार पढेर म भने प्रसन्न भएको छु । यौवनकालमा र यौवनपश्चात् पनि जुन हृदयहरू सम्यक् उद्दिपनको प्रभावमा आन्दोलित हुन सक्दैनन् भने त्यहाँ जीवन्तताभन्दा बढी जडताको वास छ भनी जाने हुन्छ । त्यता तिमी र तिम्रो प्रेमीबीचको प्रीति चलिरहेको बेला यहाँ, काठमाडौंमा पुनीत राजनैतिक लक्ष्यका लागि आन्दोलन चलिरहेको थियो केही दिन पहिलेसम्म । प्रेम र राजनीतिमा फरक छ : प्रेमले लामो कालसम्म दुवै प्रेमीहरूमा आन्दोलन मच्चाइदिन्छ, राजनैतिक आन्दोलन बाह्य, आयाम लिएर आएको हुन्छ । उता तिमीहरूको आन्तरिक संसारमा आन्दोलन चलिरहको बेला यता काठमाडौंका सडक र गल्लीहरूमा बाह्य, गोचर र कोलाहलपूर्ण आन्दोलन चलिरहेको थियो । यो आन्दोलनले अब रचनात्मक गति लिन थालिसक्को छ । म आशा गर्छु कि सिरहावासी ती दुई विकलित हृदयहरूभित्रको प्रीति-आन्दोलन पनि स्वस्थ र सिर्जनात्मक उपसंहारमा टुंगिनेछ ।

'यौवनमा प्राकृतिक यौनले कुतकुत्याएको छैन । त्यसलाई पाप सम्झी धैर्य गर्दै सम्हालिँदै आइरहेकी छु । एक जना युवकले पहिले मित्र सम्झ्यो, पछि प्रस्ताव राख्यो । अन्तरजातीय भएकाले मैले मेरो परिवारबाट अस्वीकृत हुन्छ भनिदिएँ र अर्को विवाह गर पनि भनिदिएँ, तर ऊ देवदास बनिरहेको छ । मलाई असाध्य माया गर्छ । मायामा ढुंगा पनि पग्लिन्छ । म त कोमल नारी । मैले उसलाई माया नगरिरहन सकिनँ । शिक्षा, पेसा, विचार धेरै फरक छ हामीबीच, मात्र मायामा एकरूपता छ । मैले आफ्नो शिक्षामा कहिल्यै घमन्ड गरेकी छैन । मेरो बुझाइ र उसको बुझाइ समान हुन नसके के हुन्छ ? हाम्रो परिचय भएको दस वर्ष भयो..... । परम्परावादी जडसँत्रका कारण म दुई बल्छीको माछो भैरहेकी छु । कति त्याग गर्नुपर्ने यी नारीहरूले ?'

मेरो धारणामा परम्परावादी ब्राह्मण, क्षेत्रीहरूको तुलनामा जनजाति युवतीहरू बढी स्वतन्त्र मात्र हुँदैनन्, साहसी पनि हुन्छन् भन्ने थियो । तिम्रो पत्रको बोलीले केही बिस्मित भएँ, केही झस्कें । दस वर्षसम्म पूर्ण ब्रह्मचर्यमा बसेको आफूप्रति समर्पित प्रेमीप्रति तिम्रो अनिर्णय र तिम्रो आत्म संयमको दम्भमा वृद्धि गर्छ कि भन्ने मेरो आशंका छ । यति दीर्घ प्रणयबाट आन्दोलित भएर तिमीहरू सुनिश्चित रूपले कि वार कि पार भैसक्नुपर्ने थियो । समय तिमीहरूको निर्णयका लागि पर्खंदैन, निर्ममतापूर्वक बगिरहन्छ । प्रेमीलाई देवदास बनाएर आफू पारो बन्ने निर्णय गरेकी छौ भने मैले केही सल्लाह दिनु अर्थहीन हुन्छ । आश्चर्य लाग्छ कसरी तिम्रो मस्तिष्कमा भद्रा घले, मञ्जु थापा र शैलजा आचार्य उत्प्रेरक विम्बहरू हुन पुगे । उहाँहरूको आफ्नै क्यामिस्ट्री थियो, तिम्रो आफ्नै जैविक र भावनात्मक क्यामिस्ट्री छ । अनुकरण नै गर्नु छ भने मदर टेरेसाको गर । नत्रभने कसैलाई देवदास बनाएर परपीडनमा अचेतन आनन्द लिन छोड । जडताग्रस्त परिवारको कारण एक जनजाति युवती आफ्नो प्रेमीमाथि मौन निश्चल हिंसा गरिरहेकी छ भनेर करुणा र उदासीले भरिएको गीत गाइरहेका होलान् तिमीहरूलाई हेरिरहेका गगनगामी पक्षीहरू । हालको राजनैतिक आन्दोलनले निकास पाएजस्तै दस वर्ष पुरानो तिमीहरूको हृदयभित्र चलिरहेको प्रणय आन्दोलनले पनि निकास पाओस् भन्ने मेरो शुभकामना ।

नीति-नियम

आत्माका दुई रूप भनिंदा केही भ्रान्ति उत्पन्न भएका छन् । आत्माका दुई रूपमध्ये एउटालाई जीवात्मा र अर्कोलाई ईश्वरात्मा भनिएको छ । ईश्वरात्माको सत्ता सर्वोपरि छ । ईश्वरात्माकै कारण संसारका सबै पदार्थ उत्पन्न भएका छन् । जीवात्माको सत्ता केवल शरीरसम्म मात्र सीमित छ । जीवात्माको सत्ताबाट संसारका कुनै पनि पदार्थ उत्पन्न हुन सक्दैनन् । ईश्वरात्माको सत्ताबाट उत्पन्न पदार्थहरू जीवात्माले आफ्नो परिश्रमद्वारा प्राप्त गर्न सक्छ । ईश्वरीय सत्ता वा आत्मा सर्वव्यापक छ । यो संसारमा सम्पूर्ण वस्तुलाई सिर्जना गर्ने ईश्वर नै हो ।

–अष्टावक्र गीता

चि ठी प त्र

छिनोफानो हुनैपर्छ

बडामहाराजाधिराज पृथ्वी-नारायण शाहले आधुनिक नेपालको निर्माण गरेको हामीले इतिहासमा गर्वका साथ अध्ययन गर्दै आएका छौं । पृथ्वीनारायण शाहले त्यस बेलाको समयमा नयाँ नेपाल निर्माण गर्न साहसिक कदम चालेको हाम्रा लागि पनि गर्वको कुरा हो, तर उनको त्यो जशलाई वर्तमान राजासम्म आइपुग्दा पनि राजदरबार त्यसैलाई भजाएर नेपाली जनताको कर खाइरहेको छ । नेपालको इतिहासमा कोतपर्व, भण्डारखाल पर्व तथा १९४२ सालको काण्डमा राजदरबार नांगिएको इतिहास पनि पाइन्छ । सीमित व्यक्तिले जहिले पनि नेपाली जनतामाथि शासन गर्दै आएको इतिहास पनि छ । नेपाली जनताको भरमा नै २००७ सालमा राजा त्रिभुवनले गद्दी हासिल गरेका थिए । उनले त्यसबेला संविधानसभाको निर्वाचन गराउने भने पनि पछि त्यो कुरा कार्यान्वयन भएन । उल्टो उनका छोरा महेन्द्रले ०१७ सालमा जनताको हातबाट अधिकार खोसे । २०४६ सालको जनआन्दोलनले राजालाई संवैधानिक राजाको स्थानमा राख्दै सार्वभौमसत्ता जनताको हातमा फर्काएको थियो । नरम राजाका रूपमा वीरेन्द्रले जनताबाट गुमेको सम्मान पनि यसै मेसोमा पाएका थिए । जेठ १९ को नारायणहिटी संहारपछि राजा ज्ञानेन्द्रले जनताको अधिकार खोस्दै असंवैधानिक सरकार गठन गरे । उनी राजा बनेपछि शाही खर्च र उनका भारदारहरूको खर्चले राष्ट्रको ढुकुटी रित्तो हुने स्थिति छ । यसबीच र ाजाले जनतालाई अधिकार फर्काएका छन्, तर अझै ढुक्क हुने अवस्था छैन । सचेत जनताले पूर्ण लोकतन्त्र र समावेशी प्रजातन्त्रको पूर्ण ग्यारन्टी नभएसम्म आन्दोलन जारी राख्नुपर्छ, भलै त्यसको स्वरूप परिवर्तन होस् ।

राजेन्द्र खतिवडा, काठमाडौं

समयसापेक्ष

मुलुक नै आन्दोलनमय भएको समयमा 'साप्ताहिक' को गत अंक पनि चलचित्र र फेसनको संसारबाट माथि उठेर लोकतन्त्रका समाचारले भरिएको पाइयो । साप्ताहिक समयसापेक्ष ढंगले चल्न जान्दो रहेछ भन्ने यसबाट पुष्टि भएको छ । साप्ताहिकको गत अंकमा पढ्न लायक थुप्रै सामग्री थिए । आन्दोलनमा नेपाली जनताको बढ्दो ऐक्यबद्धतासँगै राजा र उनका आसेपासेहरू धर्मराइरहेको बेला साप्ताहिकका आगामी अंकहरू पनि गत अंककै निरन्तरताका रूपमा आऊन् भन्ने हाम्रो शुभेच्छा छ ।

आशिष शर्मा, विराटनगर

अब शान्ति र विकास

हामीले साप्ताहिक पढेर धेरै मनोरञ्जन लियौं । विद्यालयमा रमाइलो पनि धेरै गऱ्यौं । मध्यपृष्ठमा ब्लो अप देखेर त्यस्तै प्रेमिका पाउने कल्पना पनि गऱ्यौं तर अब धेरै भयो । हाम्रो काँधमा पनि जिम्मेवारी थपिएको महसुस हुन थालेको छ । यो जिम्मेवारीमा हामी जस्ता धेरै युवा सहमत छन् भन्ने मलाई लाग्छ ।

अब साप्ताहिकले पनि जिम्मेवार हुनुपऱ्यो । अश्लील तस्बिर र हलिउडको ठाउँमा नेपाली कलाको प्रचार गर्नुपऱ्यो । म कोदालो बोक्छु, तिमीले हलो बोकेको खबर छाप्नुपर्छ । हामी बिरुवा रोप्छौं, मेरी कान्छीले फूल फुलाउँछिन् । तिमीले धर्म, मन्दिर र गुम्बामा लाखौं खर्च भएको कुरालाई उठाउनुपर्छ र त्यसो नगर्न सचेत हुनुपर्छ । म पनि मन्दिरमा खर्च हुने पैसाले ठूलो प्रदर्शनी भवन बनाउन सकिन्छ भन्ने कुरामा जोड दिन्छु ।

युवाले धेरै विद्रोह गऱ्यौं । यो विद्रोहले समय मात्रै बरबाद भएको छैन, धेरै रगत पनि बगेको छ । अब रगत बगाउन बन्द गर्नुपर्छ र पसिना बगाउनुपर्छ ।

–रोजन राई, खोटाङ

सबै स्तम्भ हटाउनुहुन्छ कि ?

साप्ताहिकको रूपमा केही परिवर्तन आएको छ । यो परिवर्तनमा पाठकसँग किरण केसी हटाइयो । अब बिस्तारै यौनजिज्ञासा, पाठक मञ्च पनि हटाउनुहुन्छ कि ? पत्रिकामा अझ बढी अश्लील तस्बिरलाई प्राथमिकता दिनुहुन्छ कि ? साप्ताहिकलाई जतिसक्दो रोचक बनाउने प्रयास गर्नुहोला । पाठकसँग किरण केसीलाई पुनः स्थान दिइयोस् । पत्रिकालाई सबै पाठकले रोचक एवं रमाइलो मानेर पढिरहेको अवस्थामा यस्ता रमाइला-रोचक स्तम्भ हटाइएकोमा साह्रै दुःख लागेको छ ।

–पेशल आचार्य, चक्रघट्टी, सुनसरी

तीतो सत्य

-म कसरी धनी मान्छे बन्ने भनेर सोचिरहन्न, म त कसरी महान् मान्छे बन्ने भनेर सोचिरहन्छु ।

-राम्रो मान्छेको संगत गर्न आफू पनि राम्रो हुनुपर्छ ।

-मेरो अवस्था जति नाजुक छ मेरो विचार त्यति नाजुक छैन ।

- उपदेश देऊ तर आदेश नदेऊ ।

-घृणित हुनुमा सबैभन्दा ठूलो भूमिका तिमी आफैले निभाएका छौं ।

एसी बाङ्देल

-सत्यभन्दा माथि कोही पनि हुँदैनन् ।

-दुई दिनको जिन्दगी हो भनेर समयलाई सानो सम्झनु ठूलो भूल हो ।

-समयसँगै परिवर्तन नहुने हो भने कुनै पनि चीज चाँडै नै नासिएर जान्छ ।

-आत्मज्ञान नै सबैभन्दा ठूलो ज्ञान हो ।

दिनेश आचार्य, गोलढुंगा–४

तीतो सत्य स्तम्भका लागि आफूले देखेका, भोगेका कटु सत्य पठाउन पाठकहरूसँग हार्दिक अनुरोध छ ।

–सम्पादक

सर्वत्र स्वागत, सचेत हुन नेताहरूलाई आग्रह

जनआन्दोलनको बलमा हाल प्रतिनिधिसभाको पुनर्स्थापना मात्र भए पनि यसको सर्वत्र स्वागत भएको छ। लोकतान्त्रिक परिपाटीमा विश्वास राख्ने सबै संस्थाले यसको स्वागत गरेका छन्। उनीहरूले नेताहरूलाई प्रतिनिधिसभा पुनर्स्थापना लोकतन्त्रको पहिलो झुल्को मान्दै पूर्ण लोकतन्त्रका लागि संविधानसभाको निर्वाचनलाई अनिवार्य मानेका छन्। नेपाल पत्रकार महासंघ, नेपाल बार एसोसिएसन, नेपाल चिकित्सक संघ, इन्जिनियर्स एसोसिएसन, नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघ, कर्मचारी संघ-संगठन, मजदुर संघ-संगठन, कलाकार एवं बुद्धिजीवी संस्थाहरूले आन्दोलनको बलले प्राप्त अधिकारप्रति खुसी व्यक्त गरेका छन्। त्यसैगरी नेपाली कांग्रेस, नेकपा एमाले, नेपाली कांग्रेस (प्रजातान्त्रिक), नेपाल जनशक्ति पार्टी, पशुपतिशमशेर अक्ष्यक्ष रहेको राप्रपाजस्ता पार्टीहरूले संसद् पुनर्स्थापनाले नेपाली जनताको भाग्यको ढोका खोलेको दाबी गरेका छन्। नेकपा (माओवादी) ले भने संसद्को स्थापनाले मात्रै नेपाली जनताले भोग्दै आएका सबै समस्याको समाधान नहुने भएकाले नेताहरूलाई थप दबाबका कार्यक्रमको आवश्यकता भएको बताएको छ। यसका लागि माओवादीले निःसर्त संविधानसभाको निर्वाचनको विधिवत् घोषण नहुन्जेल सडक संघर्ष चर्काउने जनाएको छ। माओवादीको यो घोषणालाई नेपाल मजदुर किसान पार्टी, संयुक्त वाममोर्चालगायत अन्य वामघटकहरूले यथार्थपूर्ण भन्दै नेताहरूलाई सचेत भएर काम गर्नुपर्ने जनाएका छन्। देशी-विदेशी शक्तिहरूले निःसर्त संविधानसभाको निर्वाचनमा बाधा खडा गर्न सक्ने उनीहरूको विज्ञप्तिमा उल्लेख छ।

नेपाल पत्रकार महासंघले देशभरिका लाखौं जनताले चाहेको वास्तविक लोकतन्त्रको चाहनालाई सेतुका रूपमा प्रयोग गर्दै अघि बढ्न राजनैतिक दलहरूलाई सुझाव दिएको छ। जनआन्दोलनले लक्ष्य प्राप्त गरिनसकेको बताउँदै राजनैतिक पार्टीलाई सचेत भएर अगाडि बढ्न आग्रह गरेको छ। पत्रकार महासंघको प्रेस विज्ञप्तिमा जनआन्दोलनमाथि दमन गर्नेहरूमाथि कडा कारबाही गर्न तथा मृतक र घाइतेका परिवारलाई उचित क्षतिपूर्ति दिन आग्रह गरिएको छ।

नेपाल बार एसोसिएसनले प्रतिनिधिसभाको पहिलो काम नै संविधानसभाको घोषणा हुनुपर्ने जनाएको छ। बार एसोसिएसनद्वारा जारी विज्ञप्तिमा जनआन्दोलनको भावना र विद्रोही पक्षको मूलधारमा समावेशलाई मूर्तरूप दिन अधिवेशन प्रारम्भ भएलगत्तै संविधानसभाको निर्वाचनसम्म जाने प्रतिबद्धता व्यक्त गर्न माग गरिएको छ। बारले नेपाली सेनालाई पूर्ण रूपमा संसद्को मातहतमा राख्न, राजगद्दी उत्तराधिकारीसम्बन्धी कानुन संसद्ले बनाउन पाउने र राजपरिषद्को खारेजीका लागि वर्तमान संविधानमा आवश्यक संशोधन गर्न माग गरेको छ। जनआन्दोलन दबाउन राज्यकोषको दुरुपयोग गरेर शक्तिको अत्यधिक प्रयोग गर्ने कार्यमा नीतिगत वा कार्यगत तहमा संलग्न व्यक्ति एवं पदाधिकारीबारे छानबिन गर्न न्यायिक छानबिन समिति गठन गर्नुपर्ने कुरा पनि विज्ञप्तिमा उल्लेख छ। बारले घोषित लक्ष्यसम्म पुऱ्याउने उपयुक्त वातावरणका लागि माओवादीलाई युद्धविराम गर्न पनि आग्रह गरेको छ।

राजाको माघ १९ को घोषणालाई बाध्यात्मक मान्दै सही ठऱ्याउनेहरूले पनि संसद्को पुनर्स्थापनाप्रति खुसी व्यक्त गर्दै जनआन्दोलनबाट निकालिएको निष्कर्षबाटै समस्याको सामाधान हुने ठहर गरेका छन्। राष्ट्रिय जनशक्ति पार्टीले आफ्नो वक्तव्यमा भनेको छ, 'अगाडि जटिल समस्याको पहाड खडा छ। यसलाई हामी सबैले कठिन चुनौतीका रूपमा लिई अघि बढ्नुपरेको छ। जनशक्ति पार्टीले आफ्नो विज्ञप्तिमा जनआन्दोलनमा सहिद हुनेप्रति हार्दिक समवेदना प्रकट गर्दै घाइतेहरूप्रति सहानुभूति प्रकट गरेको छ।

नेपालको राजनीतिमा प्रत्यक्ष प्रभाव पार्ने विभिन्न विदेशी शक्तिहरूले पनि राजाको घोषणाबाट समस्याको समाधान हुने विश्वास व्यक्त गरेका छन्। संयुक्त राष्ट्रसंघ, भारत तथा अमेरिकाले राजालाई संवैधानिक राजतन्त्रमा चित्त बुझाउन सचेत गरेका छन्।

राष्ट्रसंघका महासचिव कोफी अन्नानका प्रवक्ताद्वारा जारी वक्तव्यमा संसद्को पुनर्स्थापनाबाट नेपाली जनताले चाहेको माग पूरा हुने विश्वास व्यक्त गरिएको छ। विज्ञप्तिमा शासनको अधिकार जनतामा सार्ने राजाको निर्णयको कदर गर्दै उक्त घोषणाको कार्यान्वयन गर्न सचेत हुन दलसँग आग्रह पनि गरिएको छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकाले राजालाई संवैधानिक रूपमा चित्त बुझाएर बस्न सुझाव दिएको छ। शाही घोषणाको केही घण्टामै आएको वक्तव्यमा अमेरिकाले भनेको छ, 'अब राजाले शिष्टाचारको भूमिका मात्र निर्वाह गर्नुपर्छ।' अमेरिकी विदेश विभागले जारी गरेको विज्ञप्तिमा नेपालीहरूको अभूतपूर्व साहसलाई अमेरिकी सरकारले अभिवादन गरेको जनाएको छ। अमेरिकाले अहिलेको अवस्थामा सुरक्षाकर्मीले सचेत भएर काम गर्नुपर्ने आवश्यकता औंलाउँदै जनताको अधिकारको रक्षा गर्न पनि सुरक्षाकर्मीसँग आग्रह गरेको छ। माओवादीलाई हिंसा त्यागेर राजनीतिको मूलधारमा आउन आग्रह गर्दै सात राजनैतिक पार्टीलाई प्रजातान्त्रिक परिपाटीमा सहयोग र मिलोमतोका आधारमा अघि बढ्ने सुझाव अमेरिकी सरकारको छ।

भारतले राजाको कदमलाई महत्त्वपूर्ण सम्बोधन भन्दै यसले नोपलको राजनैतिक गतिरोध समाप्त हुने विश्वास गरेको छ। सात दलको शान्तिपूर्ण आन्दोलनबाट नेपालमा आएको रानीतिक परिवर्तनलाई भारतले 'नेपाली जनताको अभूतपूर्व' विजयका रूपमा लिएको जनाएको छ। 'नेपाली जनताले देखाएको अभूतपूर्व साहस र स्वतन्त्रता तथा प्रजातन्त्रप्रतिको प्रतिबद्धताका कारण यो परिवर्तन सम्भव भएको हो।' भारतीय विदेश मन्त्रालयबाट जारी विज्ञप्तिमा भनिएको छ, 'हामी प्रतिनिधिसभाको पुनर्स्थापना र सहमतिबमोजमको सर्वदलीय सरकार गठनको प्रतीक्षामा छौं।' भारतका राजनैतिक पार्टीहरूले पनि भिन्दाभिन्दै वक्तव्यद्वारा राजाको कदमको स्वागत गरेका छन्। भारतीय जनता पार्टीले अब राजाले विवादरहित भएर बस्नुपर्ने जनाएको छ। कांग्रेस आईले भने नेपाली जनताको साहसको कदर गर्दै आन्दोलनबाट प्राप्त अधिकारबाट नेपाली जनताको समग्र समस्याको सामाधान हुने विश्वास व्यक्त गरेको छ।

जनताको सार्वभौमसत्ता स्वीकार गर्ने राजाको कदमको बेलायतले स्वागत गरेको छ। बेलायतका विदेशमन्त्री किम हाउबेल्सले प्रजातान्त्रिक प्रक्रियामा फर्कने राजालाई धन्यवाद दिँदै प्रजातन्त्रको क्रियाशीलताका लागि दलहरूसँग आग्रह गरेका छन्। चीन तथा जापानले पनि राजाको कदमको स्वागत गर्दै नेपाली जनताको आन्दोलनलाई ती देशले सम्मान गरेको जनाएका छन्। जापानले भनेको छ, 'यो नेपाली जनताको जित हो। यसले प्रजातन्त्र र शान्तिको चाहनालाई स्पष्ट पारेको छ।'

नर्वेले नेपाल फेरि प्रजातान्त्रिक प्रक्रियामा फर्केको जनाउँदै देश विकासका लागि विशेष सहयोगको प्याकेज उपलब्ध गराउने घोषणा गरेको छ। नर्वेजियन राजदूत टोरे टोरेङले भनेका छन्, 'हामी सबै राजनैतिक दललाई आफ्नो शान्ति र प्रजातन्त्रको रोडम्यापअनुसार रचनात्मक कार्य गर्न सुझाव दिन्छौं।'

जनआन्दोलनबाट प्राप्त अधिकारलाई विभिन्न संघ-संगठनले पनि स्वागत गरेका छन्। नेपाल वित्तीय संस्था कर्मचारी संघले आफ्नो नोकरीलाई समेत दाउमा राखी आन्दोलनमा सहयोग पुऱ्याएका सम्पूर्ण कर्मचारीलाई धन्यवाद ज्ञापन गरेको छ। संघद्वारा जारी विज्ञप्तिमा १९ दिनसम्म वित्तीय तथा बैंकिङ सेवाबाट वञ्चित ग्राहकहरूमा पर्न गएको असुविधा र नोक्सानीप्रति सहानुभूति प्रकत गर्दै उक्त अवधिभर बैंकबाट पाउनुपर्ने सुविधा र छुट केही समय र सीमासम्म थप गर्न पहल गर्न व्यवस्थापनसमक्ष आग्रह पनि गरिएको छ। 'ट्रेड युनियनकर्मी लोकतन्त्रवादी कर्मचारी, पेसाकर्मीका तीनवटा कर्तब्य प्रजातन्त्रको सम्बर्द्धन, जनताको सेवा र संस्थाको विकास भएकाले अब जनताको सेवा र संस्थाको विकासमा लाग्न अनुरोध गर्छौं।' विज्ञप्तिमा उल्लेख छ।

राष्ट्र बैंक तथा अन्य वाणिज्य बैंकका कर्मचारी संघले पनि संसद् पुनर्स्थापनाको स्वागत गर्दै यसबाट जनताको लडाइले विजय हासिल गरेको जनाएको छ। नेपाल घरेलु तथा साना उद्योग महासंघले प्रनिनिधिसभा पुनर्स्थापना, सर्वदलीय सरकारको गठन र संविधानसभाको निर्वाचनमार्फत पूर्ण प्रजातन्त्र स्थापनाका लागि ६ बुदे मार्गचित्रसहित सात राजनैतिक दलद्वारा १९ दिन सञ्चालित जनआन्दोलन सफलतामा पुगेको उल्लेख गरेको छ। अबका दिनमा प्रजातान्त्रिक प्रक्रियालाई सुदृढ गर्दै देशमा स्थायी शान्ति राजनैतिक स्थिरतामार्फत मुलुकको समग्र विकासमा योगदान पुऱ्याउन सम्पूर्ण राजनैतिक दल, व्यावसायिक संघ-संस्था, बुद्धिजीवी, पेसाकर्मी, उद्योगी, व्यवसायी तथा समस्त नागरिक समाजलाई अपिल पनि गरिएको छ। उद्योग वाणिज्य महासंघले विज्ञप्तिमा शाही घोषणबाट अन्यौलग्रस्त राजनीतिक वातावरणमा जनभावनाअनुसार निकास आएको ठहर गर्दै स्वागत गरेको छ।

PEF
BRIDGE COURSE
Advanced Science and Management
Entrance Preparation
Popular Education Foundation

- 13 successful years in bridge course.
- Hundreds of students of PEF are at St. Xavier's, KU, Budhanilkantha and SOS.
- New Branch office at Kumaripati to cater to more students who rush to PEF every year.
- A lot of scholarships of different categories.
- Needless to speak of excellent team of lecturers.
- A lot of co-curricular activities during the entire program.
- Regular tests, immediate evaluation and feedback for entrance tests.

H.A./Staff Nurse Entrance Preparation.
A lot more at PEF ! Don't wait !
Hurry Up !
Classes for 3rd & 4th group begin from 14th Baishakh
Program Co-ordinator : J.M.Sylvester
Head Office: Adwait Marg, (Behind Old Bus Park) Ph. 4240674, 4248557 www.pefedu.np
Branch Office: CPS, Kumaripati Ph. 5520510, 5528419, Email: cps@namche.com

B.E. ENTRANCE PREPARATION

Kathmandu Engineering Entrance Preparation and Studies (KEEPS)

Private Test / SLC २०६३ का लागि
नयाँ भर्ना खुल्यो !
Model Educational Institute

STAFF NURSE
ENTRANCE PREPARATION
IME

जनआन्दोलनका सहीदहरू

पूर्ण लोकतन्त्रको स्थापना तथा दिगो शान्तिको चाहना राखेर जनआन्दोलन २०६३ मा स्वफूर्त रूपमा सहभागी भएका राष्ट्रका वीर सपूतहरूले आफ्नो प्राण आहुती गरेका छन् । यस क्रममा ढेड दर्जन आन्दोलनकारी सहिद भएका छन्, जसमध्ये १६ जनाको सनाखत भएको छ भने राज्यले आन्दोलनकै क्रममा बेपत्ता पार्ने काम पनि गरेको छ । बेपत्ता भएकाहरूको हकमा, समयले उनीहरूको योगदानको खुलासा गर्नेछ । लोकतन्त्र र पूर्ण स्वतन्त्रताका लागि ज्यान आहुती गर्नेहरूलाई राष्ट्रले कहिल्यै बिर्सनेछैन । शान्तिपूर्ण आन्दोलनमा विश्वास राख्ने निहत्था नागरिकमाथि बर्बर सरकारी दमनकै कारण हजारौं जनता अंगभंग भएका छन् । आन्दोलनका क्रममा करिब एक दर्जनले आँखाको ज्योति गुमाएका छन् ।

सेतु विक

नेपालगन्जको आन्दोलनमा सहभागी हुने क्रममा नगरसँगै जोडिएको बागेश्वरी गाविस वडा नं. ३ निवासी २५ वर्षीया सेतु विकले वैशाख ५ गतेको प्रदर्शनमा ज्यान गुमाएकी हुन् । जनआन्दोलन सुरु भएयता हरेक दिनको आन्दोलनमा उनी सहभागी हुन्थिन् । यसै क्रममा ५ गते निर्माणाधीन ज्ञानेन्द्र चोक भत्काउन दसौं हजार प्रदर्शनकारी एवं सुरक्षाकर्मीहरूबीच भएको भिडन्तमा गम्भीर घाइते भएकी विकले केही समयपछि प्राण त्याग गरेकी थिइन् । उक्त स्थानमा राष्ट्रवादी मिलन केन्द्रले राजा ज्ञानेन्द्रको सालिक स्थापना गर्ने तयारी गरेको थियो । प्रहरीसँगको झडपमा सेतुलगायत तीन दर्जनभन्दा बढी घाइते भएका थिए । सेतुलाई भने अश्रुग्याँसको सेल लागेको थियो । उनको उपचारमा संलग्न चिकित्सकले मुखमा अश्रुग्याँस परेर श्वासप्रश्वास प्रणाली विच्छेद भएको बताएका छन् । भेरी अन्चल अस्पतालमा अक्सिजनको सहायतामा उपचाररत विकलाई चिकित्सकको सल्लाहमा लखनउ लाने क्रममा बाटैमा निधन भएको थियो ।

तीन नाबालक छोराहरूलाई छाडेर गएकी सेतु नेपालगन्जको लोकतान्त्रिक आन्दोलनको पहिलो महिला सहिद बनिन् । कमजोर आर्थिक स्थितिकी विकले ७ कक्षाभन्दा माथि अध्ययन गर्न पाएकी थिइनन्, तर पनि उनमा आन्दोलनप्रति पूर्ण सुझबुझ थियो । उनका श्रीमान् शेरबहादुर मजदुरीका लागि दुई वर्षदेखि भारतमा छन् । माइतीमा बसेर दुःखजिलो गर्दै जीविकोपार्जन गरी आएकी सेतु जनअधिकार प्राप्तिको आन्दोलनमा स्वतःस्फूर्त आएकी थिइन् । नेपालगन्जको न्युरोड चोकमा राजावादीहरूले राजा ज्ञानेन्द्रको सालिक निर्माण गरेर ज्ञानेन्द्र चोक बनाउन चाहे पनि आन्दोलनकारीहरूले त्यसलाई सहिद सेतु विक चोकमा परिणत गरेका छन् ।

राजन गिरी

लोकतान्त्रिक आन्दोलनको शान्तिपूर्ण प्रदर्शनका क्रममा झापाका राजन गिरी सेनाले गरेको बर्बर दमनको सिकार भएका थिए । वैशाख ६ गते झापाको चन्द्रगढीमा भएको प्रदर्शनमा सहभागी गिरी सेनाले चलाएको गोली लागेर सहिद भएका हुन् । वि.सं. २०४३ मंसिर १५ गते बाबु केदार तथा आमा पवित्राको ज्येष्ठ पुत्रका रूपमा झापा अर्जुनधारा-६ मा जन्मिएका राजन साधारण कृषक परिवारका सदस्य थिए । शान्तिपूर्ण रूपमा सञ्चालन भैरहेको प्रदर्शनमा विनाचेतावनी सेनाले अन्धाधुन्ध गोली चलाएपछि उनको मृत्यु भएको थियो ।

कन्काई क्याम्पस, बिर्तामोडबाट १२ कक्षाको परीक्षा दिएर बसेका राजन नेपाल विद्यार्थी संघका सक्रिय कार्यकर्ता थिए । राजनले भृकुटी माध्यमिक विद्यालय, दुर्गापुरबाट विद्यालय अध्ययन गर्दै इलामको जितपुर मा.वि.बाट २०५९ सालमा दोस्रो श्रेणीमा प्रवेशिका उत्तीर्ण गरेका थिए । जितपुरमा उनको मावली घर छ । अविवाहित राजनका हजुरबाबु इन्द्रबहादुर, हजुरआमा रेनुका, बाबु-आमा तथा भाइ-बहिनीहरू यतिबेला शोकमग्न छन् । राष्ट्र र लोकतन्त्रका लागि ज्यान समर्पण गरेका राजन जनआन्दोलन २०६३ सफल बनाउने प्रमुख पात्रमध्ये एक हुन् । पढाइमा तेज राजनका साथीहरू उनलाई मिजासिला, साहसी एवं नेतृत्व गुणले युक्त रहेको बताउँछन् ।

दर्शनलाल यादव

२०४६ सालको जनआन्दोलनको समर्थन गरेको आरोपमा तत्कालीन सरकारले दर्शनलाल यादवको सरकारी जागिर खोसेको थियो । ५० वर्षको उमेरमा पनि वि.सं. २०६३ को जनआन्दोलनमा यादव पूर्ण रूपमा समर्पित भएर लागेका थिए । राजनैतिक आस्था राखेका कारण यादव जागिर गुमेपछि पनि स्थानीय राजनीति गर्दै आएका थिए । कम्युनिस्ट विचारका यादवलाई २०४६ को जनआन्दोलनको सफलतापछिको प्रजातान्त्रिक सरकारले पुनः सेवामा हाजिर हुन आग्रह गरे पनि त्यसको वास्ता नगरी राजनीतिमै लाग्ने प्रतिबद्धता जनाएका थिए ।

लोकतान्त्रिक आन्दोलनमा सात दलको आह्वान आमहड्ताल सफल पार्न एमालेले निकालेको मसाल जुलुसमा भाग लिन यादव चैत २३ गते राजविराज आएका थिए । एमाले पार्टी कार्यालयबाट निस्किएको मसाल जुलुसमा सहभागी हुने क्रममा प्रहरी हस्तक्षेपपछि उनी लडेका थिए । मसाल खोस्ने क्रममा प्रहरी हस्तक्षेप हुँदा लडेका यादवको मुटुमा समस्या भएको थियो । मुटुमा समस्या भै उपचारका लागि सगरमाथा अञ्चल अस्पताल, राजविराजमा भर्ना भएका यादवको उपचार गराउँदा-गराउँदै त्यसै दिन राति ९.१५ वजे हृदयाघात भै मृत्यु भएको थियो । उनको परिवारमा दुई श्रीमतीसहित पाँच छोरा छन् । यादव २०५४ सालको स्थानीय निकायको निर्वाचनमा एमालेका तर्फबाट मलेकपुर गाविसको उपाध्यक्षमा निर्वाचित भएका थिए ।

सुरज विश्वास

सुरज विश्वास वैशाख ६ गते झापाको सदरमुकाम चन्द्रगढीमा आयोजित शान्तिपूर्ण विरोध प्रदर्शनमा सेनाले चलाएको गोली लागेर शहिद भएका हुन् । वि.सं. २०३७ साल असोजमा बाबु शान्ति तथा आमा मिनु विश्वासको कान्छो छोराका रूपमा सुरज जन्मिएका थिए । २५ वर्षका विश्वास कार चालकको पेसा गर्दै आएका थिए । सुरजका बुबा शान्ति भद्रपुरमा साइकल मेकानिक्स छन् भने दाजु सञ्जयको भद्रपुरमै सानो कस्मेटिक पसल छ । अविवाहित सुरजले शारदा निम्न माध्यमिक विद्यालयबाट प्राथमिक तथा भद्रपुर मा.वि.बाट कक्षा ८ सम्मको अध्यापन पूरा गरेका थिए । सुरजको परिवार राजनैतिक रूपले लामो समयदेखि नेपाली कांग्रेसको समर्थक रहिआएको छ । सुरज सानै उमेरदेखि संघर्षशील थिए । उनले काठमाडौं, विराटनगर, भारतको नक्सलवादी आदि ठाउँमा गई मोटर मेकानिक्सको काम सिकेका थिए । उनका समकालीनहरू उनको जुझारुपन, श्रमप्रतिको विश्वास र इमान्दारिता सम्झेर अहिले पनि चकित हुन्छन् । शान्तिपूर्ण आन्दोलनको अग्रपंक्तिमा रहेर नाराबाजी गरिरहेका विश्वास र राजनसहित झापामा चार जना सहिद भएका थिए । ती चारमध्ये दुईको मात्र सनाखत भएको छ । बाँकी दुईलाई सेनाले नै लिएर गएको थियो ।

विष्णु पाण्डे

नवलपरासीको परासीमा चैत ३० गतेको शान्तिपूर्ण प्रदर्शनमाथि प्रहरी हस्तक्षेपपछि घाइते साथीको उद्धारमा गएका २९ वर्षीय विष्णु पाण्डे आफैं प्रहरीको बर्बर दमन सिकार हुन पुगेका थिए । प्रहरीले चलाएको गोली लागी उनको घटनास्थलमै ज्यान गएको थियो । स्थानीय पृथ्वीचन्द्र अस्पतालको गेटमा सशस्त्र प्रहरीको गोली लागी घाइते भएकी तारा रिजाललाई उद्धार गरी अस्पताल भर्ना गरेपछि अन्य घाइते साथीको उद्धार गर्न गएका पाण्डेको कन्चट र पेटमा तीनवटा गोली लागेको थियो ।

विष्णुसँगै आन्दोलनमा रहेका उनका भतिजा रमेश पाण्डेका अनुसार विष्णु पेसाले स्वास्थ्यकर्मी थिए । लोकतन्त्रको आन्दोलनमा प्रतिबद्धता जनाउँदै घाइते आन्दोलनकारीको उद्धार गर्दागर्दै विष्णुमाथि प्रहरीले गोली चलाएका थिए । कमजोर आर्थिक अवस्थाका पाण्डेका एक श्रीमती र दुई छोरी छन् । उनको परिवारले परिवारको मूल अभिभावक गुमाएको छ । उनकी श्रीमती २८ वर्षीय भीमा पाण्डेले आफ्नै घरमा रहेको मेडिकलमा सहयोग पुर्‍याउदै आएकी थिइन् । उनी पनि सीएमए उत्तीर्ण हुन् । पाण्डेका छोरीहरू ५ वर्ष र ३ वर्षका छन् ।

स्वाठी गाविस-५ वनकट्टीनिवासी पाण्डे एमालेका संगठित सदस्य हुन् । उनी लुम्बिनी अञ्चलको लोकतान्त्रिक आन्दोलको पहिलो सहिद भएका दलहरूले जनाएका छन् । चैत ३० गतेको दलहरूको सदरमुकाम परासी केन्द्रित आन्दोलनमा १५ किलोमिटर टाढाको गाउँबाट उनी सहभागी भएका थिए । श्रीमान्‌को मृत्युसँगै श्रीमती भीमामाथि दुई छोरीलाई कसरी शिक्षा दिने र घरव्यवहार सम्हाल्ने भन्ने पिरालो थपिएको छ ।

भीमसेन दाहाल

परिवारको सम्पूर्ण व्यवहार हेर्दै आएका ३६ वर्षीय भीमसेन दाहाल लोकतान्त्रिक आन्दोलनमा सहिद भएपछि उनका वृद्ध बुवासहितको परिवार अत्यन्तै चिन्तित छ । काभ्रे नालाका स्थायी बासिन्दा भीमसेन व्यापारको सिलसिलामा पोखरामा बस्दै आएका थिए । चैत २६ गते पोखरामा आयोजना गरिएको विशाल प्रदर्शनमा उनी सेनाले चलाएको गोली लागि शहिद भएका हुन् ।

लोकतन्त्रको आन्दोलनमा श्रीमान् गुमाएपछि भीमसेनकी जेठी श्रीमती देवकी काभ्रेको आन्दोलनमा सक्रियतापूर्वक लागेकि थिइन् । यसैक्रममा उनले बनेपाको एक सभामा भनिन- 'नेताहरूले सहीदको रगत त्यत्तिकै खेर जान दिनु हुँदैन । लोकतन्त्रबिना खुनी सरकारसँग कुनै पनि सम्झौता गर्नु हुँदैन ।'

पोखरामा साइबर चलाउँदै आएका भीमसेन १८ वर्षदेखि पोखरा बस्दै आएका थिए । नालामा उनकी जेठी श्रीमती देवकीतिरका दुई छोरा १२ वर्षीय दिनेश र ९ वर्षीय विवेक छन् । यसैगरी उनीहरूसँगै ७४ वर्षीय बाबु जानकीप्रसाद पनि बस्छन् । उनकी कान्छी श्रीमती सविता र दुई वर्षका छोरा भने पोखरामै छन् ।

तेर्‍हौं दिनको पूण्यतिथिमा उनको नाममा सात दलले एक अक्षयकोष खडा गरेका छन् । दाहालका छोराछोरी पढाउने जिम्मा दुई विद्यालयले लिएको छ । भीमसेन विद्यालयदेखि नै एमाले निकट अनेरास्ववियुसँग आबद्ध थिए । राजनीतिप्रति उनको निकै चासो रहेको गाउँलेहरूले बताएका छन् ।

नालाको शेरास्थित एक चोकलाई गाउँलेहरूले भीमसेनचोक नामकरण गरिसकेका छन् । उनकै शोकसभाका लागि आएका नालावासीले घटनाको भोलिपल्ट बनेपामा प्रदर्शन गरेका थिए ।

शिवहरि कुँवर

भीमसेन दाहालको हत्याको विरोधमा चैत २७ गते बनेपामा निस्किएको शान्तिपूर्ण प्रदर्शनमा प्रहरीको गोली लागी वाल्टिङ गाविस-७ का शिवहरि कुँवरको ज्यान गएको थियो । शिवहरिका परिवारले उनको शव देख्न पाएनन् । सवारी आवागमन बन्द भएका कारण परिवार आउन नसकेपछि स्थानीय प्रशासनले उनका आफन्तलाई घटनाको दुई दिनपछि लास जिम्मा लगाएका थिए । उनको बनेपाकै उग्रचण्डी घाटमा आन्दोलनकारीहरूले नै अन्तिम संस्कार गरे ।

छतमा बसेर प्रदर्शन हेरिरहेका शिवहरिलाई प्रहरीले अन्धाधुन्ध चलाएको गोली लागेको थियो । कमाएर घरव्यवहार चलाउँदै आएका शिवहरिको मृत्युपछि डेढ वर्षदेखि १७ वर्षसम्मका चार भाइ र तीन बहिनीहरूसहित बाबु-आमा अन्यौलमा परेका छन् । उनकी कान्छी आमा र उनीपट्टिका १४ वर्षका छोरा भने मावली बस्दै आएका छन् । कुँवरका बुबा र आमाले छोरो गुमाएको घटना पत्याउनै सकिरहेका छैनन् । उनका बाबु विष्णु २० दिनअघि मात्र छोरो भेट्न बनेपा आएका थिए ।

शिवहरिले तीन महिनादेखि बनेपामा क्यासेट, सिडी तथा ग्याँस चुल्हो बनाउने पसल चलाएका थिए भने यसअघि काभ्रेकै जनागालमा रेस्टुराँ सञ्चालन गर्थे । उनी चार वर्षदेखि बनेपा बस्दै आएका छन् । चाबहिलको पशुपति क्याम्पसमा प्रवीणता प्रमाणपत्र

बाँकी पृष्ठ ८ मा

Private Test SLC
DYNAMIC INSTITUTE

SPECIAL TUITION
B.A., B.B.S., B.ED., B.Sc. 1st Year का लागि English, Maths, Eco. Maths, Accounts and Stat.
Contact: 4246397/9841297927

उद्घोषण
Audio/Video Lab

RJ/VJing & Radio Technician
The Media's Collection Pvt. Ltd.

Lakhotia Institute of Art & Design
Admission Open
Specially Designed Courses

Fashion Design
Interior Design
With a competitive price
Se it. Know it.
Do it. Join it.
Make a career out of it.
LiAD
Kopundol, Lalitpur
Ph. 2120105, 5547506
Email: liad_ktm@yahoo.com
LAKHOTIA INSTITUTE OF ART & DESIGN

प्राइभेट/ रेगुलर SLC टेष्ट २०६३
सम्पर्क: SAMJHANA ACADEMY
Adwait Marg

ब्रिटिस आर्मी, सिङ्गापुर पुलिस
तयारी कक्षाहरू धमाधम हुँदैछ।

Physical & Education
गतसाल १००% सफलता
Abroad Institute
☎: 4-253426 पुतलीसडक, कुमारी बैंक छेउ

किन आवश्यक छ ब्रिजकोर्स ?

विदुर खतिवडा

काठमाडौं– 'एसएलसी परीक्षा सकिएपछि फुर्सदको समयलाई उपयोग गर्न ब्रिजकोर्स गर्न आएको हुँ,' बागबजारस्थित इन्टेल इन्स्टिच्युटमा ब्रिजकोर्सको कक्षा लिइरहेका प्रतीककुमार भण्डारीले साप्ताहिकसँग भने– भविष्यमा इन्जिनियर बन्ने लक्ष्य छ। जेम्सबाट एसएलसी परीक्षा दिएका भण्डारीले लक्ष्य प्राप्तिका लागि राम्रो कलेजमा विज्ञान लिएर पढ्न सजिलो होस् भनेर 'एडभान्स साइन्स' तथा प्रवेश परीक्षाको तयारी कोर्स गर्न आएको बताए। यतिखेर मुलुकभर जनआन्दोलन चलिरहेको भए पनि इन्स्टिच्युट नजिक भएका विद्यार्थीहरू ब्रिजकोर्सको अध्ययनमा व्यस्त छन्। यसबाहेक टाढा बस्नेहरूले पनि इन्स्टिच्युटमा भर्ना भने लिएका छन्।

इन्टेलमै अध्ययनरत छात्रा शिल्पा शर्माले पनि बूढानीलकण्ठ तथा सेन्ट जेभियर्समा भर्ना पाउन ब्रिजकोर्स अध्ययन गर्न थालेको बताइन्। सेन्टअपमा 'डिस्टिङ्सन' श्रेणीमा उत्तीर्ण शिल्पाले भनिन्- विद्यार्थीको क्षमताअनुसार उच्च शिक्षाको अध्ययनका लागि ब्रिजकोर्सले मार्गदर्शन गर्दो रहेछ। एसएलसी परीक्षालगत्तै छापा तथा विद्युतीय सञ्चारमाध्यममा ब्रिजकोर्सका लागि प्रशस्त विज्ञापन आउने गरेका छन्। एसएलसीपछि राम्रो र रुचि लागेको विषय अध्ययन गर्न ब्रिजकोर्सको अध्ययन राम्रो माध्यम हुने कुरा प्रमाणित भैसकेको छ। एक दशकअघि सुरु भएको यो कोर्सको अध्ययनले विद्यार्थीलाई उच्च शिक्षाका क्रममा गाह्रो विषय अध्ययन गर्न सक्ने-नसक्ने जानकारी पनि दिने भएकाले यसको अध्ययन आवश्यक भैसकेको शंकरदेव क्याम्पसअगाडि रहेको क्याम्ब्रिज इन्स्टिच्युटमा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूले बताए।

परीक्षाफलपछि कुन विषय पढ्ने ? के पढ्दा भविष्य राम्रो होला ? अवसर कुन क्षेत्रमा बढी छ ? एसएलसी सकेर बसेका प्रायः विद्यार्थी यो समस्याबाट पिरोलिइरहेका हुन्छन्। 'यस्तो अन्यौल हटाउन ब्रिजकोर्स सहायक हुनसक्छ,' ब्रिजकोर्सका लागि पायनियर भएको दाबी गर्दै आएको अल्फाबिटा इन्स्टिच्युट, नयाँ बानेश्वरका प्रमुख रिद्धिराज शर्मा भन्छन्- यसले उच्चशिक्षाको बाटोलाई स्पष्ट निर्देश गर्छ। एसएलसी सकिएपछि परीक्षाफल आउन लाग्ने तीन महिनाभन्दा लामो अवधिमा अढाइ महिने ब्रिजकोर्समार्फत विद्यार्थीले विद्यालय तथा कलेज जीवनको 'ग्याप' हटाउन सक्छन्। एकातिर परिवारको उच्च महत्त्वाकांक्षा, अर्कातर्फ आफ्नो रुचि, यस्तो समयमा विद्यार्थीहरू आफैं निर्णय लिन सक्दैनन्। यो समस्यालाई राम्रोसँग बुझेका इन्स्टिच्युटहरूले ब्रिजकोर्सबाट उच्च शिक्षाका लागि शैक्षिक परामर्श दिने थलो पनि बनाएका छन्। क्याम्ब्रिजका प्रमुख लोक भण्डारीका अनुसार ब्रिजकोर्समा विद्यालय तथा कलेज दुवै स्थानको वातावरणलाई राम्ररी बुझेका शिक्षकहरूले विद्यार्थीको रुचिअनुसारको शिक्षा दिन्छन्।

राम्रा कलेजहरूको प्रवेश परीक्षा प्रणालीसम्बन्धी जानकारी दिनु ब्रिजकोर्सको पहिलो प्राथमिकता हो। ब्रिज कोर्समा विद्यार्थीहरूले आफ्नो रुचिअनुसार विज्ञान, व्यवस्थापन, ए लेभल, स्टाफ नर्सजस्ता प्राविधिक विषयमा उच्च शिक्षा लिन कहाँ-कस्तो तयारी गर्नुपर्छ भन्ने जानकारी पाउँछन्। 'यसरी जानकारी बटुलेपछि उनीहरूले प्रवेश परीक्षाको राम्रो अभ्यास गर्न सक्छन्,' एससीआई पुतलिसडकका प्रमुख आरसी लामिछानेका अनुसार ब्रिजकोर्स गरेका अधिकांश विद्यार्थीले सोचेको कलेजमा रुचिको विषयमा अध्ययन गर्न पाएका छन्। ब्रिजकोर्स अध्ययन गर्न चाहने प्रायः विद्यार्थीहरू विज्ञान विषय लिएर उच्च शिक्षा लिन चाहने हुन्छन्। सेन्टअप परीक्षामा प्रथम श्रेणीमा आएकाहरूलाई इन्स्टिच्युटले उच्च शिक्षाका क्रममा विज्ञान नै पढ्ने सल्लाह पनि दिन्छन्। १५ प्रतिशतको हाराहारीमा मात्र व्यवस्थापन संकायको उच्च शिक्षाका लागि ब्रिजकोर्स लिन आउने इन्स्टिच्युट सञ्चालकहरूले बताए।

ब्रिजकोर्सका लागि केही शैक्षिक संस्थाहरू

इन्टेल इन्स्टिच्युट	बागबजार
एससीआई	पुतलीसडक
अल्फाबिटा इन्स्टिच्युट	नयाँ बानेश्वर
जेभियर एजुकेसन फाउन्डेसन	बागबजार
पपुलर एजुकेसन फाउन्डेसन	अद्वैतमार्ग
प्रोटोन इन्स्टिच्युट	पुतलीसडक
बुढानीलकण्ठ इन्टरनेशनल एकेडेमी	नयाँ बानेश्वर
काठमाडौं एजुकेसनल इन्स्टिच्युट	पुतलीसडक
स्ट्यान्डर्ड एजुकेसन फाउन्डेसन	बागबजार
क्याम्ब्रिज इन्स्टिच्युट	शंकरदेव क्याम्पसअगाडि
सेन्ट जेभियर इन्स्टिच्युट	बागबजार
एसिटी	नयाँ बानेश्वर
एप्कोसिस	नयाँ बानेश्वर
एजुकेसन फाउन्डेसन एन्ड रिसर्च सेन्टर	मीनभवन
द नेक्स्ट पेस	नारायणगोपाल चौक, चक्रपथ

एससीआईका लामिछानेका अनुसार उच्च शिक्षामा विज्ञान विषय लिएर पढ्ने ४५ देखि ६० प्रतिशतले मात्र नियमित रूपमा अध्ययन पूरा गरिरहेका हुन्छन्, जबकि प्रायः सबै एसएलसीमा प्रथम श्रेणीमा उत्तीर्ण भएका हुन्छन्। त्यसैले इन्स्टिच्युटले प्रवेश परीक्षाको तयारीसँगै एडभान्स कोर्स पनि उपलब्ध गराएका हुन्छन्। एडभान्स कोर्सअन्तर्गत एघार तथा प्रवीणता प्रमाणपत्र तह पहिलो वर्षको पाठ्यक्रममा पनि अध्यापन गराइन्छ, काठमाडौं एजुकेसनल इन्स्टिच्युट (केईआइ) का होमनाथ निरौला भन्छन्- पहिलो वर्षको ३५ देखि ४५ प्रतिशत कोर्सको अध्ययन ब्रिजकोर्समै उपलब्ध हुन्छ। हाल ब्रिजकोर्स लिन चाहने विद्यार्थीहरू प्रायः निजी विद्यालयका विद्यार्थीहरू हुन्छन् तर ब्रिजकोर्सको 'ट्रेन्ड' बढ्दै जाँदा सरकारी विद्यालयका विद्यार्थीहरू पनि यसतर्फ आकर्षित हुँदै गएका छन्। नाम चलेका कलेजमा भर्ना पाउन पनि विद्यार्थीहरू प्रवेश परीक्षाको तयारी गर्न ब्रिजकोर्स गरिरहेका हुन्छन्।

कतिपय इन्स्टिच्युटले भने सेन्टअपमा प्रथम श्रेणीमा आएकाहरूलाई मात्र ब्रिजकोर्स लिन सल्लाह दिने गरेको बताए। यसबाट उनीहरूले सामान्य विद्यार्थीलाई उपेक्षा गरेको देखिन्छ। राम्रा विद्यार्थीले विज्ञान विषयमा उच्च शिक्षाको जानकारी लिन चाहने भएकाले सामान्य विद्यार्थीलाई इन्स्टिच्युटहरूले महत्त्व नदिएको हुनसक्ने अल्फा बिटाका शर्मा बताउँछन्। ब्रिजकोर्सको अध्यापनका लागि इन्स्टिच्युटहरूले आफ्नै पाठ्यक्रम तयार पारेका हुन्छन्। यहाँ पुस्तक, सिडी तथा अन्य सामग्रीको सहायताले विद्यार्थीहरूलाई जानकारी उपलब्ध गराइन्छ। इन्टेलले ब्रिजकोर्सका पुस्तक नै तयार गरेको प्रमुख उमेश थापाले बताए। कतिपय इन्स्टिच्युटले पूर्वतयारीविना नै विद्यार्थीलाई अलमल्याउने गुनासो पनि पाइने गरेको छ। यसकारण विद्यार्थीले पनि इन्स्टिच्युटको तथा पाठ्यक्रमका बारेमा राम्ररी बुझेर जानुपर्ने एजुकेसन फाउन्डेसन एन्ड रिसर्च सेन्टर, मीनभवनका प्रमुख डा. जनार्दन पौड्याल बताउँछन्।

ब्रिजकोर्सको अध्ययनका लागि प्रवेश परीक्षाको तयारीका लागि दुई हजारदेखि तीन हजार रुपैयाँ शुल्क तिर्नुपर्छ भने एडभान्स कोर्ससहित चार हजारदेखि छ हजार रुपैयाँसम्म शुल्क तोकिएको छ। विद्यार्थीको फुर्सदको समयलाई लक्षित गर्दै राजधानीमा झन्डै दुई दर्जन इन्टिच्युटले 'ब्रिज कोर्स' सञ्चालन गरिरहेका छन्। जेभियर एजुकेसन फाउन्डेसन बागबजारका राजन सुवेदीका अनुसार उनको इन्स्टिच्युटले गुणस्तरीय शिक्षालाई महत्त्व दिँदै थोरै नाफा राख्ने गरेको छ। विद्यालय र कलेजको पाठ्यक्रमका बीच तालमेल मिलाउन एडभान्स कोर्सले सहयोग गर्ने ती इन्स्टिच्युटहरू बताउँछन्। विद्यालय अध्ययन सकेर कलेज जीवनमा प्रवेश गर्दा एकपटक विद्यार्थीहरू अलमलिन्छन, पाठ्यसामग्री नयाँ हुन्छ। केईआईमा अध्ययनरत रक्षा थापा भन्छिन्- 'अब कलेज जाँदा पाठ्यक्रममा अलमल्लिने समस्या हुँदैन।'

राजधानीमा ब्रिजकोर्स गराउने धेरै इन्स्टिच्युट भए पनि स्तरीय शिक्षालाई महत्त्व दिने इन्स्टिच्युट विद्यार्थी आफैंले खोज्न सक्नुपर्छ। परीक्षाफल नआउँदासम्म अध्ययन गर्ने बानीलाई यथावत् राख्न तथा उच्च शिक्षाका बारेमा नयाँ जानकारी थाहा पाउन ब्रिजकोर्स राम्रो प्लेटफर्म भएकाले यसको भरपूर फाइदा विद्यार्थीले उठाउन सक्नुपर्छ।

अवसर

–बालुवाटार, काठमाडौंस्थित एक विद्यालयका लागि गणित, नेपाली, एकाउन्ट तथा कम्प्युटर शिक्षक तथा प्राथमिक तहका लागि ग्रेड टिचरको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले फोन नं. ४४३५५४७ मा सम्पर्क राख्नुहोला।

– गोंगबु, काठमाडौंस्थित एक विद्यालयका लागि विज्ञान तथा अंग्रेजी शिक्षक तथा पूर्व प्राथमिक तहका लागि ग्रेड टिचरको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले फोन नं. ४३८१०३४ मा सम्पर्क राख्नुहोला।

– काटेश्वरस्थित एक रेस्टुराँका लागि रिसेप्सनिस्ट, एकाउन्टेन्ट, चार जना महिला गेस्ट रिलेसन अफिसर, सिनियर कुक, हेल्पर, वेटर्स तथा एक जना डिस वासरको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले फोन नं. ४४९९५१६ मा सम्पर्क राख्नुहोला।

– काठमाडौंस्थित एक कम्पनीलाई दस जना भूपू सैनिक तथा पाँच जना सिभिल सुरक्षा गार्डको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले फोन नं. ४४४१६९८ मा सम्पर्क राख्नुहोला।

– इमाडोलस्थित एक उद्योगका लागि साइकल भएका २० जना सेल्स म्यानको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले मोबाइल नं. ९८४१२५११०८ मा सम्पर्क राख्नुहोला।

– काठमाडौंस्थित संयुक्त राष्ट्रसंघको मानव-अधिकारसम्बन्धी उच्चस्तरीय आयोगका लागि तीन जना फाइनान्स असिस्टेन्टको आवश्यकता छ। कम्तीमा चार वर्षको अनुभव हासिल गरेका व्यक्तिले पो.ब.नं. २४५५५, काठमाडौंमा आवेदन दिनुहोला।

–बत्तीसपुतलीस्थित एक विद्यालयका लागि माध्यमिक तहको सामाजिक शिक्षा तथा निम्न माध्यमिक तहका लागि गणित, विज्ञान तथा गणित विषयका शिक्षकहरूको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले फोन नं. ४४६२२६७ मा सम्पर्क राख्नुहोला।

–सरकारी मान्यताप्राप्त काठमाडौंस्थित एक संस्थाका लागि साधारण लेखपढ गर्न जान्ने कर्मचारीको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले फोन नं. २०७२७३५ मा सम्पर्क राख्नुहोला।

–काठमाडौंमा भर्खरै स्थापना भएको एक कार्यालयका लागि केही मार्केटिङ एक्ज्युकेटिभहरूको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले फोन नं. ४४२१२५६ मा सम्पर्क राख्नुहोला।

INTEL BRIDGE COURSE

SLC Appeared Students

Make sure to choose the safest path...

Shubha Acharya, Board Topper (Girls) SLC 2061

Advanced Science Course

I. Sc / 10+2/ 'A'-Level Entrance Preparation

Advanced Management Course

INTEL BRIDGE COURSE gives you not only an extra edge to build up sound foundation for higher academic pursuit but also builds winning applications and increases your chances for getting admission to the colleges of high repute.

- The unique teaching methodology by highly experienced faculties
- Free revised and updated 7 books, 12 model question-sets & CDrom for practice
- Regular classes, exams, reviews & feedbacks
- Scholarships available up to 100% & award scheme
- Every Saturday full-length model test with prizes based on St.Xavier's, Budhanilkantha etc.
- 50% & 25% scholarships awarded to school sent up toppers & 2nd toppers respectively.

Scholarship test on 22 April, 06

INTEL INSTITUTE
INTEL School of Competitive Exams, ISCE
Bagbazar, Kathmandu,
Tel:4243944/4249090
Pokhara Branch: Siddhartha Chowk
Ph: 061-540071
Biratnagar Branch: Traffic Chowk
Ph: 021-535464, 525397

अवसर

- बालुवाटार, काठमाडौंस्थित एक विद्यालयका लागि गणित, नेपाली, एकाउन्ट तथा कम्प्युटर शिक्षक तथा प्राथमिक तहका लागि ग्रेड टिचरको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले फोन नं. ४४३५५४७ मा सम्पर्क राख्नुहोला।
- गोंगबु, काठमाडौंस्थित एक विद्यालयका लागि विज्ञान तथा अंग्रेजी शिक्षक तथा पूर्व प्राथमिक तहका लागि ग्रेड टिचरको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले फोन नं. ४३८१०३४ मा सम्पर्क राख्नुहोला।
- काटेश्वरस्थित एक रेस्टुराँका लागि रिसेप्सनिस्ट, एकाउन्टेन्ट, चार जना महिला गेस्ट रिलेसन अफिसर, सिनियर कुक, हेल्पर, वेटर्स तथा एक जना डिस वासरको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले फोन नं. ४४९९५१६ मा सम्पर्क राख्नुहोला।
- काठमाडौंस्थित एक कम्पनीलाई दस जना भूपू सैनिक तथा पाँच जना सिभिल सुरक्षा गार्डको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले फोन नं. ४४४१६९८ मा सम्पर्क राख्नुहोला।
- इमाडोलस्थित एक उद्योगका लागि साइकल भएका २० जना सेल्स म्यानको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले मोबाइल नं. ९८४१२५११०८ मा सम्पर्क राख्नुहोला।
- काठमाडौंस्थित संयुक्त राष्ट्रसंघको मानव-अधिकारसम्बन्धी उच्चस्तरीय आयोगका लागि तीन जना फाइनान्स असिस्टेन्टको आवश्यकता छ। कम्तीमा चार वर्षको अनुभव हासिल गरेका व्यक्तिले पो.ब.नं. २४५५५, काठमाडौंमा आवेदन दिनुहोला।
- बत्तीसपुतलीस्थित एक विद्यालयका लागि माध्यमिक तहको सामाजिक शिक्षा तथा निम्न माध्यमिक तहका लागि गणित, विज्ञान तथा गणित विषयका शिक्षकहरूको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले फोन नं. ४४६२२६७ मा सम्पर्क राख्नुहोला।
- काठमाडौंस्थित एक संस्थाका लागि केही सिभिल सेक्युरिटी गार्डको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले फोन नं. २०६३२०८ मा सम्पर्क राख्नुहोला।
- सरकारी मान्यताप्राप्त काठमाडौंस्थित एक संस्थाका लागि साधारण लेखपढ गर्न जान्ने कर्मचारीको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले फोन नं. २०७२७३५ मा सम्पर्क राख्नुहोला।

अबोध बालक र जनआन्दोलन

कुसुमकेशव पराजुली

प्रेम गर्ने अनेकौं तरिका छन्। मध्य सहरकी एउटी किशोरीले आफूलाई मनपर्ने रंगको एउटा बेलुन किनेर ल्याइन्। बेलुनलाई उनले आफ्नो कोठाको नजिकको कौसीमा बाँधिदिइन्। हिलियम ग्यासले भरिएको उक्त बेलुनको आकार मुटुको जस्तो थियो। पल्लो घरका बाले वा बाटोमा हिंड्ने युवकहरूले उक्त सांकेतिक इच्छालाई कत्तिको बुझे थाहा भएन।

मैले यहाँ त्यस्तो बेलनुको कथा लेख्न खोजेको थिइन। कुनै व्यक्तिको पेसा बेलुन बेच्ने थियो। उसले मेला लाग्ने ठाउँमा धेरै बेलुन बेच्न सक्थ्यो। त्यसैले ऊ धेरै परसम्म बेलुन बेच्न पुग्थ्यो। मेलामा प्रायजसो बालबालिकाहरू नै हुन्थे। बेलुनवालाले बालबालिकाहरूलाई मनपर्ने रातो, पहेंलो, हरियो तथा नीलो रंगको बेलुन नै बढी बेच्थ्यो। जब उसको बेलनुको बिक्रीमा कमी आउँथ्यो त्यतिबेला उसले एउटा आकर्षक बेलुन आकासमा उडाइदिन्थ्यो। उडेको बेलुन देखेपछि बालबालिकाहरू फेरि ऊसँग बेलुन किन्न आउँथे। यसरी आफ्नो व्यापार वृद्धि गर्न उक्त बेलुनवाज खप्पिस थियो। उसले यो व्यवहार दोहोराई तेहराई गर्थ्यो। जब बिक्री नहुने निश्चित हुन्थ्यो, उसले स्थान परिवर्तन गर्थ्यो। त्यहाँ पनि त्यही प्रक्रिया दोहोरिन्थ्यो।

एक दिन बेलुनवाजले आफूलाई पछाडिबाट कसैले कोट्याएको महसुस गऱ्यो। पछाडि एउटा सानो बालक उभिएको थियो। अबोध बालकले सोध्यो यदि तपाईंले खैरो बेलुन हावामा छोड्नुभयो भने त्यो पनि उड्छ ? उसले प्रेमपूर्वक जवाफ दियो, बाबु ! बेलुन त रङका कारणले होइन, त्यो भित्र के छ, त्यसको आधारमा उड्छ। त्यो बालकले खैरो बेलुन उडेको कहिल्यै देखेको थिएन। हामीले उपरोक्त कुराबाट के थाहा पायौं ? हाम्रा अनुमानहरू फरक हुनसक्छन्। हाम्रो जिन्दगीका लागि केही उपयोगी कुरा छ कि ? कथाले बताउन खोजेको मूल्यवान् वस्तु जुन हामीभित्र छ। हामीभित्र भएको वस्तुले नै हामीलाई माथि लाने कि यथास्थितिमा राख्छ ? त्यो हो हाम्रो दृष्टिकोण। तपाईं रूपवान् हुन सक्नुहोला तर तपाईं कति फराकिलो वा दूरदृष्टि राख्नुहुन्छ, भविष्यको सफलता त्यसमै निर्भर गर्छ।

संसारमा सबैभन्दा मूल्यवान् संसाधन मानिस नै हो। यसैगरी सबैभन्दा ठूलो पुँजी पनि मानिस नै हो। हामीलाई अचम्म लाग्न सक्छ- एउटा व्यक्ति कम्पनी वा देश अर्काको दाँजोमा किन सफल हुन्छ ? हामीलाई थाहा छ त्यही व्यक्ति, कम्पनी वा देशको सफलता मानिसको खुबीमा निर्भर गर्छ। मानिस भन्नेबित्तिकै सरकार, नेता र समाजका विभिन्न तप्कालाई बुझ्नुपर्छ।

जित्नेले कुनै अलग काम गर्दैन, उसले हरेक कामलाई अगल ढंगले गर्छ। यो भनाइ विख्यात लेखक शिव खेडाको हो। भारतीय मूलका अमेरिकी नागरिक शिव खेडा अत्यन्त लोकप्रिय लेखक हुन्। अक्कलपूर्ण पुस्तकको रोयल्टीबाट मात्र उनले अमेरिका जस्तो महङ्गो देशमा पनि राम्रो जीवनस्तर गुजार्न पाएका छन्।

यदि हामीले सफल उद्योगका उच्च अधिकृतहरूलाई तपाईंको हातमा जादूको छडी छ र एक चीज बदल्नु छ, जसले तपाईको काममा राम्रो फाइदा दिन्छ, त्यो के चीज होला ? भनेर सोध्यौं सबैको जवाफ एकै किसिमको आउन सक्छ- यदि मानिसको दृष्टिकोण असल छ, काम गर्ने रुचि छ, मिलेर काम गरिन्छ भने नोक्सान कम हुन्छ। त्यसपछि बफादारी बढेर कम्पनीमा काम गर्ने वातावरण बन्नेछ। त्यसैले बदल्ने पहिलो चीज दृष्टिकोण हो। कुनै पनि घटना वा वस्तुलाई हेर्ने तपाईंको दृष्टिकोण कस्तो छ, त्यसबाट वर्गीय चिन्तन छुट्टिन्छ भनेर मार्क्सवादीहरू भन्छन्। हार्वर्ड विश्व विद्यालयका प्रोफेसर विलियम जेम्सको भनाइ छ- मेरो पिंढीको सबैभन्दा बढी खोज के हो भने मानिसले आफ्नो दृष्टिकोणमा भिन्नता ल्याएर जिन्दगीलाई राम्रो बनाउन सक्छन्। संसारलाई हेर्ने तपाईंको दृष्टिकोण सधैं ठीक नहुन सक्छ। जसलाई बदल्ने प्रयास तपाईंले नै गर्नुपर्छ। मूलाको बीउ छरेको ड्याङमा काउली फल्छ भन्ने सोचाइ राख्नुभएको छ भने त्यो गल्ती हुनेछ। मूलाको बीउसँग मिसिएर आएका काउलीको बीउ तपाईंले नदेख्नुभएको हुन सक्छ। त्यस्तो अवस्थामा काउली फल्यो भनेर गर्व गर्नु कुनै पुरुषार्थ होइन।

हामीले उद्योग र जमिनमा लाग्ने पुँजी, प्रविधि, संगठन एवं श्रमका बारेमा थाहा पाएका छौं। तीमध्ये सबैभन्दा प्राथमिक वस्तु के होला ? सबैभन्दा मूल्यवान् संसाधन मानिस अर्थात् श्रम हो। यसको महत्त्व मेसिन र पैसाभन्दा बढी हुनुपर्छ। तर महत्त्वहीन जीवन बिताउने त्यही मानिस अन्य वस्तुभन्दा बेकारको हुन्छ।

देश विकासका लागि जनता नै सबैभन्दा ठूलो पुँजी वा सबैभन्दा ठूलो बोझ बन्न सक्छन्। आफू र अरूलाई कसरी परिचालन गर्ने ? स्पष्ट दृष्टिकोण नभएका परजीवी नेताहरूले जनतालाई बोझ सम्झन्छन्। दीर्घकालीन सोंच भएकाहरूले जनपरिचालन गरेर सोच्नै नसकिने आन्दोलन मच्चाउँछन्।

बेरोजगार मञ्च

– सिपाडोल-३, भक्तपुरको स्थायी बासिन्दा बालहरि थापाले एस.एल.सी.उत्तीर्ण गरेका छन्। २६ वर्षीय थापा विगत तीन वर्षदेखि निजी क्षेत्रमा हल्का सवारी चालकका रूपमा काम गरिरहेका थिए। उनले केही समय मोटर ड्राइभिङ प्रशिक्षण केन्द्रमा प्रशिक्षकका रूपमा समेत काम गरेका छन्। हल्का सवारी चालकको लाइसेन्स प्राप्त गरेका थापालाई सवारी चालककै रूपमा काम गर्ने इच्छा छ। कुनै पनि रोजगारदाताले उनलाई फोन नं. ६६१८६०३ मा सम्पर्क राख्न सक्छन्।

– उर्लाबारी-७, मंगलबारे, मोरङका स्थायी बासिन्दा विकास सापकोटा हाल बालाजु, काठमाडौंमा बसोबास गर्छन्। २२ वर्षीय सापकोटा व्यवस्थापन संकायमा स्नातक गर्दैछन्। टुरिज्म डाइरेक्टरीमा बजार प्रतिनिधिका रूपमा काम गरिसकेका सापकोटालाई फोन नं. ९८५१००९६४१ मा सम्पर्क राख्न सकिन्छ।

बेरोजगारमञ्च बेरोजगार युवा तथा रोजगारदाताहरुका लागि हो। यो स्तम्भले रोजगारदाता एवं कामको खोजीमा रहेका दक्ष जनशक्तिबीच पुलको काम गर्नेछ। यो स्तम्भका लागि आफ्नो उमेर, योग्यता, काम गर्ने रुचिको क्षेत्र तथा अनुभवसहित आफ्नो सम्पर्क ठेगाना हामीलाई लेखी पठाउनुहोस्।

INTEL BRIDGE COURSE

SLC Appeared Students

Make sure to choose the safest path...

Shubha Acharya, Board Topper (Girls) SLC 2061

Advanced Science Course

I. Sc / 10+2/ 'A'-Level Entrance Preparation

Advanced Management Course

INTEL BRIDGE COURSE gives you not only an extra edge to build up sound foundation for higher academic pursuit but also builds winning applications and increases your chances for getting admission to the colleges of high repute.

- The unique teaching methodology by highly experienced faculties
- Free revised and updated 7 books, 12 model question-sets & CDrom for practice
- Regular classes, exams, reviews & feedbacks
- Scholarships available up to 100% & award scheme
- Every Saturday full-length model test with prizes based on St.Xavier's, Budhanilkantha etc.
- 50% & 25% scholarships awarded to school sent up toppers & 2nd toppers respectively.

Scholarship test on 22 April, 06

INTEL INSTITUTE

INTEL School of Competitive Exams, ISCE

Bagbazar, Kathmandu, Tel:4243944/4249090

Pokhara Branch: Siddhartha Chowk Ph: 061-540071

Biratnagar Branch: Traffic Chowk Ph: 021-535464, 525397

सामाजिक दक्षता कसरी बढाउने ?

आजको समयमा सामाजिक दक्षता व्यक्तित्व विकासका लागि अत्यावश्यक छ। आज यो प्रोफेसन र बिजनेस म्यानरको एउटा अंग नै बनिसकेको छ।

अरूसँगै तपाईंको व्यवहार कस्तो छ ? यो तपाईंको उन्नतिको एउटा कारण बन्न सक्छ। त्यसैले सबैसँग राम्रो सम्बन्ध हुने खालको व्यवहार गर्नु आवश्यक छ। जसले गर्दा आफ्नो पर्सनल र प्रोफेसनल लाइफको लक्ष्य पूरा हुन सकोस्। सबै व्यक्तिमा सामाजिक दक्षता हुन्छ नै भन्ने त छैन तर केही अभ्यासबाट यो गुणलाई आफूभित्र विकास गर्न सकिन्छ। यसले आफ्नो लक्ष्यतिर अगाडि बढ्न धेरै मद्दत गर्छ। सामाजिक दक्षतालाई विकसित गर्न केही कुरामा ध्यान दिनुपर्छ। हामी अरूको कुरा सुन्नुअघि नै उसले यसपछि के भन्छ भनेर सोच्न थालिहाल्छौं। यस्तो बानी राम्रो होइन। यस्तो प्रायः त्यतिबेला हुन्छ जुन समयमा उच्च अधिकारीले हामीलाई केही गर्न निर्देशन दिन्छन् र हामी त्यो निर्देशन बुझ्न सक्दैनौं। परिणामस्वरूप गल्ती हुन्छ र दिर्नेशकको निर्देशन पालना नगरे जस्तो देखिन्छ। यी सबै कुराहरूबाट बच्न आफूमा परिवर्तन ल्याउनु आवश्यक छ।

जे भनिएको छ, त्यसलाई ध्यानपूर्वक सुन्नुपर्छ। जसले गर्दा त्यो कुरा वा निर्देशनलाई सही रूपमा पालना गर्न सकिन्छ। आफ्नो कुरालाई स्पष्ट रूपले र प्रभावी ढंगले भन्ने बानी बसाल्नुपर्छ। जे भनिएको छ, त्यसलाई राम्रोसँग बुझेपछि मात्र कार्यान्वयन गर्नुपर्छ। अरूको कुरा एकपटकमा बुझ्न सकिएन भने फेरि भन्न अनुरोध गर्न अप्ठ्यारो मान्नु हुँदैन। गल्ती गरेर सिक्नुभन्दा राम्रो हिचकिचाहटबिना स्पष्ट रूपमा कुरा बुझेर त्यही अनुरूप काम गर्नु राम्रो हुन्छ।

केही सफ्ट स्किल पनि सिक्ने प्रयास गर्नु आवश्यक छ जस्तै- कम्युनिकेसन स्किल्स। यसले धेरै तनाव भएको समयमा आफूलाई शान्त राख्न मद्दत गर्छ। उदाहरणका लागि यदि कुनै समस्याले तनाव उत्पन्न गराइरहेको छ भने त्यसलाई आफ्नो हाकिम अथवा साथीसँग अभिव्यक्त गर्नुपर्छ। आफ्नो कुरा उनीहरूलाई स्पष्ट रूपले सम्झाउनुपर्छ। आफ्नो समस्या उनीहरूलाई भन्न गइएको छ, कुनै कम्प्लेन गर्न होइन भन्ने कुरामा ध्यान दिनुपर्छ। आफ्नो समस्या व्यक्त गर्दा आफ्नो भाषा एवं आवाजमा पूर्ण नियन्त्रण राख्नुपर्छ।

यी कुराहरूलाई ध्यान दिएर आफ्नो व्यवहार एवं व्यक्तित्वमा सुधारका साथै सोसल इमेज पनि विकसित गर्न सकिन्छ।

–अरुणा भट्टराई

घाइतेहरू के भन्दै थिए

अश्विनी कोइराला

रामेछाप मन्थलीका २६ वर्षीय रामहरि पौडेलको टाउकोमा २४ वटा टाँका लागेको छ। टाउकोमाथि दुई जना प्रहरीले लगातार ३० पटकसम्म लाठी बजारेकोसम्म उनी सम्झन्छन्। मन्थलीमै बेहोस भएका पौडेल आफ्नो होस खुल्दा काठमाडौंको मोडल अस्पतालमा थिए। नेपाली कांग्रेसका सक्रिय सदस्य पौडेलको शरीर दुब्लाएर हाड र छाला मात्र देखिँदा पनि उनको जोस अचम्मको छ। टाउको थिलथिलो भएकोमा पनि उनी चिन्तित देखिँदैनन्। मोडल अस्पतालमा पत्रकारको भीडमा उनी त्यही टाउको उचाली-उचाली कुरा गरिरहेका थिए। डाक्टर र उनका आफन्तले धेरै नबोल्न कर गर्दा उनी सकी-नसकी भन्छन्– 'मजस्ता धेरै साथी मरे, कैयौं घाइते छन्, मेरो चिन्ता नगर्नुहोस्, मलाई बोल्न दिनुहोस्।'

पौडेलको एजेन्डा स्पष्ट छ, संविधानसभा र त्यसमार्फत फेरि पनि विद्रोह गर्न नपर्ने संविधान निर्माण। 'राजावादीहरू माओवादीलाई मूलधारमा आउन दिँदैनन्, हामीजस्ता लोकतन्त्रवादीले नै उनीहरूको विद्रोहको सम्मान गर्दै मूलधारमा आउने बाटो उपलब्ध गराउनुपर्छ,' पौडेल भन्छन्– 'माओवादी आएपछि उथल-पुथल हुन्छ भनेर डराउने कुनै कारण छैन, उनीहरू १० वर्षदेखि लड्दैछन्।'

मोडल अस्पतालमा ५ सयभन्दा बढी घाइते आइसकेका छन्। त्यसमध्ये अधिकांश युवा छन्। केही युवा सीधै गणतन्त्रमा जानुपर्ने तर्क गर्छन् भने अधिकांश संविधानसभाबाट जनताले छानेका प्रतिनिधिले नै लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको स्थापना गर्ने हुँदा नेताहरूप्रति विश्वास गर्नुपर्ने बताउँछन्। उमेरका कारणले उनीहरूलाई राजनीतिका विषयमा धेरै जानकारी छैन भन्ने लाग्न सक्छ, तर उनीहरूको चेतना र योजना नेतृत्ववर्गलाई पनि माथ दिने खालको छ। अस्पतालको बेडमा उनीहरू आन्दोलनका कुरा मात्र गर्दैनन्, देशलाई कसरी अघि बढाउने भन्ने खाका पनि कोर्छन्। राजाको घोषणापछि अस्पतालका सबैजसो घाइते खुसी छन्। उनीहरूको उपचारमा खटिएकी नर्स नम्रता श्रेष्ठ भन्छिन्– 'घाइतेहरूको संगतमा म पनि क्रान्तिकारी भैसके।'

स्याङ्जा घर भएका एमालेप्रति झुकाव राख्ने दुर्गा ढकालको टाउकोमा पौडेलको जस्तै गम्भीर चोट लागेको छ। चैत २८ गतेदेखि आन्दोलनमा होमिएकी ढकाल राजाको सम्बोधनपछि आशावादी छिन्। बोल्दा टाउकोमा दबाब परेकाले टाउको थिच्दै उनले भने– 'देशका लाखौं जनताले ज्यान हत्केलामा राखेर उत्रँदा पनि हेपेको देख्दा मलाई कतिखेर आन्दोलनमा जाऊँ जस्तो भएको थियो।' प्रहरी र सेनाले यो आन्दोलनको मर्म नबुझेकोमा पनि उनको चित्त दुखेको छ। ढकाल भन्छन्– 'देशमा माओवादी विद्रोह भयो, धेरै सेना-प्रहरी मरे भनेर नै यो आन्दोलनमा जनताले साथ दिएका हुन्। उनीहरूकै लागि गरेको आन्दोलनमा उनीहरू दमन गर्न अग्रसर भए, मैले बुझ्न सकेको छैन।'

जनआन्दोलनमा घाइते हुनेमा पार्टीका कार्यकर्ताभन्दा सर्वसाधारण बढी छन्। यस्ता सर्वसाधारणहरू राजनैतिक दलको आकर्षणले भन्दा पनि राजाको शासन अन्त्य गर्न आन्दोलनमा होमिएको बताउँछन्। कलंकीमा छातीमा गोली लागेर मोडल अस्पताल ल्याइएका २६ वर्षीय नवराज ढुंगाना आफू कुनै पनि राजनैतिक दलको सदस्य नभएको तर राजाको शासनबाट वाक्क भएर आन्दोलनमा लागेको बताउँछन्। 'जनताका लागि राजा ठीक छैनन् भन्ने कुरा उनले पटक-पटक प्रमाणित गरेका छन्। जनता उनलाई मन पराउँदैनन्' भन्ने कुरा उनले बुझ्नुपर्छ, नत्र राजनैतिक दलले दया गरेर दिने राजा पद पनि जनताले खोस्नेछन्।' अस्पतालको बेडमा बिस्तारै उठेका नवराजले भने– 'उनले धेरै पहिले सत्ता छोडिसक्नुपर्थ्यो। अब गणतन्त्रभन्दा तल सम्झौता गर्नु हुँदैन।'

सरकारी सञ्चारमाध्यमबाट आन्दोलनमा माओवादी घुसपैठ भैरहेको खबर बारम्बार चलाएपछि त्यसको मार सर्वसाधारणलाई परेको उनीहरूको धारणा छ। 'हामी न त माओवादी हौं, न त राजनैतिक दलका कार्यकर्ता,' अस्पतालमा लडिरहेका केही घाइतेको गुनासो छ– 'सरकारले नै जनतालाई जबरजस्ती माओवादी बनाइरहेको छ। सबैलाई माओवादी बनाएर राजाले कसमाथि शासन गर्न खोजेका हुन् ?' यता राजनैतिक दलका कार्यकर्ताहरू सर्वसाधारणलाई ढाडस दिँदै भन्छन्– 'राजनैतिक दलको परिचयबिना नै आन्दोलनमा अगाडि आउने तपाईंहरू हामीभन्दा ठूला हुनुहुन्छ। तपाईंहरू नेपाली जनताका कार्यकर्ता हुनुहुन्छ।'

पत्रकारिता र अंग्रेजी विषय लिएर प्रमाणपत्र तह सकेका बाजुराका नरेन्द्र रौले राजाको शासनकालमा सरकारी सञ्चारमाध्यमले गरेको पत्रकारिताको दुरुपयोगबाट वाक्क भएर आन्दोलनमा लागेको बताउँछन्। राजाको शासनकालमा स्वतन्त्र एफ.एम. स्टेसन र लोकतन्त्रका पक्षमा आवाज उठाउने पत्रिकाप्रति गरेको दुर्व्यवहारबाट उनी क्षुब्ध छन्। 'को आन्दोलित छैन र ?' 'आन्दोलनमा किन लागेको ?' भन्ने प्रश्नमा अचम्म पर्दै हातमा गोली लागेका रौले भन्छन्– 'घर-घर आन्दोलित छ, व्यक्ति-व्यक्ति आन्दोलित छन्।' सात पार्टीले सुझबुझका साथ काम गरे गणतन्त्र नजिकै भएको बताउने रौले माओवादीलाई मूल धारमा नल्याएसम्म देशको विकास सम्भव नभएकाले सबैको ध्यान माओवादीको मागतिर जानुपर्ने बताउँछन्।

काठमाडौंका काँठक्षेत्रबाट आन्दोलनमा होमिएका घाइतेहरू साधारण उपचारपछि घर जाने गरेका छन्। काठमाडौं डेरा गरी बस्नेहरूलाई भने निको नहुन्जेल अस्पतालले नै राख्ने गरेको छ। लामो समय अस्पतालमा बसेका कारण घाइते-घाइतेबीच राम्रो मित्रता गाँसिएको छ। उनीहरू आ-आफ्ना टोलमा भएका आन्दोलनका खबर एक-अर्कालाई सुनाउँछन्। एक जनाले ल्याएको खानेकुरा बाँडेर खान्छन्। घाइते हेर्न आएका आफन्तहरूलाई आन्दोलन सफल बनाउन सल्लाह दिन्छन्। गत सोमबार बिहानै घाइते हेर्न गएका मजदुर किसान पार्टीका अध्यक्ष नारायणमान बिजुक्छेलाई घाइते टोलीका ३७ वर्षीय केशव मुडभरी भन्दै थिए– 'हामी रगतको एक थोपा रहेसम्म लड्छौं। तपाई ढुक्क हुनुहोस्, लोकतन्त्र आउँछ तर लोकतन्त्र आएपछि तेरो र मेरो भनेर भागबन्डा नगर्नुहोला।'

शिक्षण अस्पतालका घाइतेहरूको माग पनि मोडल अस्पतालका घाइतेको भन्दा फरक छैन। घाइतेको अवस्था बुझ्न शिक्षण अस्पताल पुगेका पशुपतिशमशेरलाई घाइतेहरूले लोकतन्त्रको विपक्षमा प्रेस विज्ञप्ति जारी गरेको भन्दै ग्याखग्याख्ती पारेका थिए। गोंगबुमा घाइते भएका लमजुङका रामभक्त न्यौपानेले पशुपतिशमशेरसँग भने– 'आन्दोलनमा उत्रिएका जनताको भावनाअनुरूप चल्नुहोला। नेता त्यही हो, जसले जनताको भाषा बोल्न सक्छ, उनीहरूको इच्छा पुर्‍याउन सक्छ।' दुईवटै खुट्टा भाँचिएर वैशाखीको सहारामा रहेका न्यौपानेले भने– 'पूर्ण लोकतन्त्रका लागि म प्राण दिन तयार छु।' राणाले आफूले दिएको वक्तव्यको आसय सरकारी सञ्चारमाध्यमले बङ्ग्याएको बताउँदै तुरुन्तै त्यसलाई सच्याउने बताएका थिए।

शिक्षण अस्पतालमा पनि घाइतेबीच लोकतन्त्रका विषयमा चर्चा चल्छ। उनीहरू एफ.एम. सुनेर आगामी कार्यक्रमका बारेमा छलफल गर्छन्। आँखाको ज्योति गुमाएकाहरू पनि छामछाम-छुमछुम गर्दै साथीभाइलाई रेडियो नजिक ल्याउन आग्रह गर्छन्। आँखा गुमाएका बनेपाका विक्रम कपालीले पत्रकार आएको थाहा पाएपछि कराउँदै भने– 'मैले राजाको वक्तव्य सुनें, अब लोकतन्त्र निर्माणका लागि संविधानसभाको बाटोमा अघि बढ्नुपर्छ, राजा जनताको शक्तिका अगाडि झुक्न बाध्य भएका छन्, तर यो उपलब्धिलाई संस्थागत गर्न बाँकी छ। उल्टै हाम्रो आँखामा गोली हान्ने प्रहरीलाई धन्यवाद दिइएको छ। उनीहरूलाई कारबाही पो गर्छु भन्नुपर्ने, होइन र ?'

जनआन्दोलनका सहीदहरू

पृष्ठ ८ बाट जारी

तहमा उनी एक वर्षअघि भर्ना भएका थिए। शिवहरि परिवारको एक मात्र सहारा थिए। राजनीतिप्रति खासै चासो नरहे पनि शिवहरि एमालेको साधारण सदस्य थिए। उनका बाबु विष्णु नेपाली कांग्रेसका पूर्व वडाध्यक्ष हुन्।

यामप्रसाद लामिछाने

सात दलको आयोजनामा बर्दियाको गुलरियामा वैशाख ७ गते भएको प्रदर्शनमा गम्भीर घाइते भएका यामप्रसाद लामिछानेको उपचारका क्रममा ८ गते भारतको लखनउमा निधन भएको थियो। प्रहरीले हानेको गोली लागी घाइते भएका गुलरिया नगरपालिका पण्डितपुरनिवासी ५० वर्षीय लामिछानेको उपचार गर्ने क्रममा मृत्यु भएको सात दलले जनाएका छन्।

'लोकतन्त्रको आन्दोलनलाई सफल पारौं' भन्दै जिल्ला प्रशासन कार्यालय, राधाकृष्ण चौकमा भएको प्रदर्शनमा पटक-पटक प्रहरी र आन्दोलनकारीबीच झडप भएको थियो। लामिछानेको पेटमा गोली लागेको थियो। झडपमा अन्य २८ जना घाइते भएका थिए। यसबीच स्थानीय प्रशासनले उक्त घटनाप्रति दुख व्यक्त गर्दै मृतकको परिवारलाई एक लाख रुपैयाँ क्षतिपूर्ति दिने घोषणा गरेको छ। सात दलले लामिछानेलाई लोकतान्त्रिक आन्दोलनको सहिद घोषणा गरिसकेका छन्। उनको पार्थिव शरीरलाई गुलरियामा दाहसंस्कार गरिएको थियो।

२०४९ सालमा गुल्मीको ओमेटक्सार गाविसबाट बर्दिया आएका लामिछाने निम्न आय परिवारका थिए। सात कट्ठा ऐलानी जग्गामा तरकारी उत्पादन गरी गुजारा चलाउँदै आएका लामिछानेका तीन छोरा तथा तीन छोरी छन्। उनका दुई छोराले एसएलसी उत्तीर्ण गरेका छन्। जेठो छोरा मजदुरी गर्न भारत गएका छन्। बुबाको मृत्युपछि माहिलो छोराले उच्च शिक्षा हासिल गर्न नपाउने अवस्था सिर्जना भएको छ।

तुलसी क्षेत्री

लोकतन्त्रको आन्दोलनमा उल्लेख्य भूमिका निर्वाह गर्ने चितवनमा सुरक्षाकर्मीले अन्धाधुन्ध प्रहार गरेको गोलीको सिकार तुलसी क्षेत्री पनि भइन्। चैत २७ गते घरमा बसिरहेको समयमा गोली लागेर तुलसीको मृत्यु भएको थियो। गोली लागेर सख्त घाइते भएकी तुलसीलाई मेडिकल शिक्षण अस्पताल भरतपुर लगेको भोलिपल्ट उपचारकै क्रममा निधन भएको थियो। उनका श्रीमान् पाँच वर्षदेखि अरबमा कार्यरत छन्। मध्यमवर्गीय परिवारकी तुलसीले दुईतले पक्कीघरको भाडा (आयस्रोत) बाट घरव्यवहार चलाउँदै आएकी थिइन्। तुलसीको मृत्युपछि नौ वर्षका छोरा टुहुरा भएका छन्। आन्दोलनप्रति समर्थन जनाउँदै आएकी क्षेत्री आन्दोलनमा सक्रिय थिइनन्। सामान्य साक्षर तुलसीले राजनीतिमा खासै चासो नदेखाए पनि लोकतान्त्रिक आन्दोलनलाई अगाडि बढाउन ठूलो भूमिका खेलेकी थिइन्।

उनकै घरमा भाडामा बस्दै आएका प्रमिला र प्रतीक्षा अधिकारीसमेत उनीसँगै गोली लागी घाइते भएका थिए। टेलिभिजन हेरेर बसिरहेका बेला हल्ला चलेपछि बाहिर निस्कँदा प्रहरीले अन्धाधुन्ध हानेको गोली उनलाई लागेको प्रत्यक्षदर्शीहरूले बताएका छन्। श्रीमान् अरबमा रहेकाले छ दिनसम्म तुलसाको दाहसंस्कार हुन सकेको थिएन।

वासुदेव घिमिरे

वैशाख ७ गते कलंकीमा लोकतन्त्रको माग गर्दै आयोजना भएको विशाल जनप्रदर्शनमा मकवानपुर आमभन्ज्याङ घर भै काठमाडौं बस्दै आएका २९ वर्षीय वासुदेव घिमिरेको मृत्यु सुरक्षाफौजले प्रहार गरेको गोली लागेर भएको थियो। लाखौं जनताले कफ्र्यु अवज्ञा गरिरहेको समयमा सुरक्षाफौजले अन्धाधुन्ध गोली प्रहार गरेको थियो। विद्यालय जीवनमा नेविसंघका सक्रिय सदस्य वासुदेव अध्ययन रोकिएपछि तरुण दलको सदस्य थिए। दुई वर्षयता कलंकीमा आफ्नै फर्निचर उद्योग चलाउँदै आएका घिमिरे छ वर्षअघि रोजगारीकै सिलसिलामा काठमाडौं भित्रिएका थिए। लोकतन्त्रको आन्दोलनमा सक्रिय रूपमा लागेका वासुदेवको निधनपछि उनकी पत्नी र दुई छोराछोरी विचल्लीमा परेका छन्।

गोली लागि ज्यान गुमाएका वासुदेवको शव पनि उनकी पत्नीलाई दिइएन्। उनी माओवादी भएको कागजमा हस्ताक्षर गर्न आग्रह गर्दा श्रीमतीले नमानेपछि सुरक्षाकर्मीले आफैं वासुदेवको दाहसंस्कार गरेका थिए। काठमाडौंमा डेरामा बस्दै आएका घिमिरे श्रम गरेर बाँच्ने नागरिक थिए। घिमिरे परिवारको आम्दानीको मुख्य स्रोत पनि थिए। छोराको मृत्यु भएको खबर सुनेपछि उनका बुबा साधुराम बेहोस भए। घिमिरेलाई मकवानपुर लोकतान्त्रिक आन्दोलन समितिले जिल्लाको पहिलो सहिद घोषणा गरेको थियो।

हीरालाल गौतम

निजगढ बजारमा ठेलापसल राखेर परिवार चलाउँदै आएका २८ वर्षीय हीरालाल गौतम वैशाख ४ गतेको आन्दोलनमा सहिद भएका हुन्। त्यो दिन निजगढ बजारमा निस्किएको विशाल जनर्‍यालीको अग्रभागमा रहेर लोकतन्त्रको पक्षमा नारा लगाउँदै आएका हीरालाललाई सुरक्षाफौजले कम्मरमा गोली प्रहार गरेको थियो।

गोली लाग्नुअघि उनी शंख फुक्दै थिए। कृषि विकास बैङ्कको छतमा रहेका सुरक्षाकर्मीले हानेको गोली लागेपछि उनी ढलेका थिए। उनको घरमा ५५ वर्षीय पिता, ५० वर्षीय आमा, २५ वर्षीय श्रीमती तथा ४ वर्षमुनिका ३ नाबालक छोरीहरू छन्। एमालेका साधारण सदस्य हीरालाल ठेलापसलको आम्दानीले घर परिवार चलाउँदै आएका थिए। उनको मृत्युपछि अहिले उनको परिवार विचल्लीमा परेको छ। साना छोरीहरूले 'बाबा खोई ?' भनेर खोज्ने गरेका छन्। सम्पूर्ण परिवार शोकमग्न छ।

उनका बुवा 'मेरो छोरालाई मारेर यो सरकारले के पायो ?' भनेर सबैसँग प्रश्न गर्छन्। उनले छोराले आन्दोलनमा ज्यान गुमाएकाले प्रदर्शनकारीहरूलाई आन्दोलनलाई निर्दिष्ट स्थानमा पुर्‍याउन पनि आग्रह गरेका छन्। हीरालाल जनआन्दोलनको सुरुदेखि नै सक्रिय थिए। परिवारले आन्दोलनमा छोरो गुमाएपछि छ पेसा अपनाउने सोच्न सकेको छैन।

सगुन ताम्राकार

सगुन ताम्राकार उमेरका हिसाबले जनआन्दोलन २०६३ का सबैभन्दा कान्छा सहिद हुन्। वैशाख ७ गते कलंकीको प्रदर्शनमा सुरक्षाफौजले अन्धाधुन्ध गोली चलाउँदा १८ वर्षीय सगुनको ज्यान गएको थियो। कफ्र्युको अवज्ञा गर्दै अघि बढेको विशाल जनर्‍यालीमा सगुन पनि सक्रिय रूपमा लागेका थिए। यसैक्रममा विनाचेतावनी प्रहार गरिएको गोली उनको छातीमा लागेको थियो। उनी कक्षा ८ मा अध्ययनरत थिए। सानैदेखि मामासँग कलंकीमा बस्दै आएका सगुनका बुवा गोविन्द पनौतीमा र आमा विजया धादिङ खानीखोलामा बस्दै आएकी छिन्। सगुनले मामाको पसलमा पनि सहयोग गर्थे। उनकी एक मात्र दिदीको विवाह चार वर्षअघि नै भैसकेको छ।

दीपक विश्वकर्मा

कलंकीमा मारिने अर्को सहिद दीपक विश्वकर्माको सनाखत मारिएको चार दिनपछि मात्र भएको थियो। जनआन्दोलनका क्रममा छोरो गुमाएपछि उनका बुवा रहरमान अहिले विक्षिप्त अवस्थामा छन्। तीन छोरामध्ये जेठा दीपकको तस्विर देख्नेबित्तिकै केही समयअघि अरबबाट फर्किएका उनका बाबु छिनछिनमा मूर्च्छित हुने गरेको गोंगबुस्थित उनका छिमेकीहरू बताउँछन्। छोराको मृत्युको खबर सुनेर गाउँबाट रहरमान राजधानी आइपुगेका थिए।

कलंकीमा वैशाख ७ गते जनप्रदर्शनको क्रममा सशस्त्र प्रहरीको गोली लागी ज्यान गुमाएका दीपक एक वर्ष अघिदेखि राजधानी बस्दै आएका थिए। दीपक थानकोटको एक दुग्ध डेरीमा कार्यरत थिए। सोलुखुम्बु नेचा बतासे-९ का स्थायी बासिन्दा दीपक मेहनती र कामप्रति लगनशील भएको उनका साथीहरू बताउँछन्। जनमोर्चा नेपालका समर्थक दीपक नेपाल राष्ट्रिय दलित मुक्ति संगठनका सक्रिय कार्यकर्ता हुन्।

दीपकले नि.मा.वि. तहसम्मको अध्ययन गरेका थिए। उपचारका लागि मोडल अस्पताल ल्याउँदा-ल्याउँदै दीपकको बाटोमै निधन भएको थियो। मोडलमा राखिएको उनको शवलाई सुरक्षाकर्मीले जबरजस्ती शिक्षण अस्पताल पुर्‍याएका थिए। उनी सम्बद्ध पार्टीले शव माग्दा परिवारलाई मात्र दिने अन्यथा आफैं दाहसंस्कार गर्ने चेतावनी दिएको थियो। गत आइतबार पशुपति आर्यघाटमा उनको दाहसंस्कार गरिएको थियो।

उमेशचन्द्र थापा

उमेशचन्द्र थापा जनआन्दोलनको अघिल्लो चरणका सहिद हुन्। गत माघ २६ गते दाङको घोराहीमा भएको विशाल जनप्रदर्शनका क्रममा सुरक्षाकर्मीले चलाएको गोली लागी उनको ज्यान गएको थियो। नगर निर्वाचनको नौटंकीको विरोधमा उत्रिएका हजारौं जनताको जनर्‍यालीमा सहभागी भएर घर फर्कन लाग्दा उमेश सुरक्षाकर्मीले चलाएको अन्धाधुन्ध गोलीको सिकार भएका थिए। उनको मृत्यु भएपछि अध्ययनको सिलसिलामा राजधानीमा रहेका उनका छोराछोरी चिन्तामा छन्। आफ्नो अध्ययन एवं घरव्यवहारका लागि पैसाको जोहो गरिदिने बाबुको नै निधन भएपछि उनीहरूलाई आर्थिक अभावको चिन्ताले छोएको हो। एमाले जिल्ला परिषद् सदस्य रहेका उमेश निरंकुश सत्ताको विरोधमा हरेक आन्दोलनमा सहभागी हुँदै आएका थिए।

गोविन्दनाथ शर्मा

जनआन्दोलन २०६३ का क्रममा वैशाख ८ गते पर्वतको कुस्मामा दलहरूले आयोजना गरेको शान्तिपूर्ण प्रदर्शनमा प्रहरीले अन्धाधुन्ध चलाएको गोली लागी गोविन्दनाथ शर्माको मृत्यु भएको छ। छतमा बसेर प्रदर्शन हेरिरहेका शर्माको दायाँ छातीमा गोली लागेको थियो। गोली लागेपछि पश्चिमाञ्चल क्षेत्रीय अस्पताल पोखरामा उपचार हुँदाहुँदै १२ गते बिहान उनको निधन भएको हो। चिकित्सकहरूका अनुसार गोलीले शर्मा फोक्सोमा गम्भीर चोट लागेको थियो।

पर्वत उद्योग वाणिज्य महासंघका पूर्वअध्यक्ष शर्मालाई पर्वतका राजनैतिक दलहरूले लोकतान्त्रिक आन्दोलनका सहिद घोषणा गरेका छन्। सदरमुकाम कुस्मा बजारमा रहेको लोकतन्त्र चौकदेखि प्रगतिचोकसम्मको सडकलाई सहिद गोविन्दपथ नामकरण गरिएको छ। विद्यार्थीकालदेखि नै नेपाली कांग्रेस समर्थक रहँदै राजनीतिमा सक्रिय शर्मा नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघको केन्द्रीय सदस्यसमेत रहिसकेका थिए। पर्वत शिवालय गाविस- ८ मा घर भएका शर्माका श्रीमती, पाँच छोरा र एक छोरी छन्।

जनआन्दोलन २०६३ का क्रममा झापामा मारिएका दुई सहिदको सनाखत हुन सकेको छैन। उनीहरूलाई सेनाले नै उठाएर लगेको प्रदर्शनकारीहरूले बताएका छन्। यसैगरी कलंकीको भिडन्तमा मारिएका एक युवकको पनि सनाखत हुन सकेको छैन। पर्वत कुस्माका व्यापारी गोविन्दनाथ शर्माको उपचारका क्रममा निधन भएकोछ। यसबाहेक गोंगबु, त्रिपुरेश्वर आदि स्थानमा सुरक्षाकर्मीले घाइतेहरूलाई आफैं उठाएर लगेको हुनाले उनीहरूको अवस्था पनि अज्ञात छ।

(कान्तिपुर पब्लिकेसन्सका जिल्लास्थित संवाददाताहरूको सहयोगमा)

फिल्मी खबर

– लोकतन्त्र बहालीका लागि भएको आन्दोलनमा घाइते भएका आन्दोलनकारीको सहयोगार्थ नेपाल सांस्कृतिक संघले रक्तदान कार्यक्रम सम्पन्न गरेको छ । चलचित्र निर्देशक शोभित बस्नेत, केपी पाठक, नरेश पौडेल, नायक निखिल उप्रेती, गायक कर्णदास, चलचित्र लेखक मौनता श्रेष्ठ, कलाकार हेमन्त बुढाथोकी, योगेन्द्र श्रेष्ठ लगायत ३ दर्जन कलाकारले रक्तदान गरेका थिए । यसैगरी चलचित्र निर्माता संघले पनि रक्तदान कार्यक्रम आयोजना गरेको थियो ।

– नेपाल चलचित्र निर्माता संघले ऐतिहासिक आन्दोलनबाट लोकतन्त्र र मानवअधिकारको पक्षमा सिर्जना भएको राष्ट्रिय एवं अन्तर्राष्ट्रिय जनमतका कारण लोकतन्त्र बहाली भएको ठहर गर्दै शाही घोषणाको स्वागत गरेको छ । संघले माओवादीसँग भएको १२ बुँदे समझदारीको पालना गर्दै शान्ति बहाल गर्ने यो सुनौलो अवसर भएको जनाएको छ ।

– विगत एक दशकदेखि चलचित्रमा निर्माण नियन्त्रकका रूपमा काम गर्दै आएका सुरज आचार्यलाई जनआन्दोलनका कारण करिब २० लाख रुपैयाँ घाटा भयो । उनले हालसम्म आर्जन गरेको रकम लगानी गरेर चलचित्र 'वरमाला' तयार पारेका थिए । आन्दोलन प्रारम्भ भएको दिन उनको चलचित्र राजधानीका सिनेमा हलमा प्रदर्शन भैरहेको थियो । आचार्य भन्छन्–'आर्थिक रूपमा घाटा व्यहोर्नु परे पनि देशमा लोकतन्त्र बहाली भएकाले म खुशी छु । मेरो चलचित्रको असफलताभन्दा देशले हासिल गरेको सफलताप्रति म गर्व गर्छु ।'

– लोकतन्त्रको पक्षमा नेपाल चलचित्र निर्माता संघ, नेपाल चलचित्र संघ, नेपाल नृत्यकार संघ, नेपाल चलचित्र कलाकार संघ, नेपाल चलचित्र प्राविधिक संघ (२०५६) ले जनआन्दोलनप्रति ऐक्यवद्धता जनाए भने निर्देशक समाज, नेपाल सांगीतिक संघ, नेपाल चलचित्र द्वन्द्व कलाकार संघ, नेपाल चलचित्र प्रतिष्ठान, नेपाल चलचित्र प्राविधिक संघजस्ता संगठनहरू मौन रहे ।

– लोकतन्त्रको आन्दोलनमा नेपालभित्रमात्र सीमित भएन । नेपालीहरू बसोबास गर्ने भारत, हङकङ, अमेरिका हुँदै कतारसम्म पनि आन्दोलन चर्कियो । विदेशमा बसोबास गर्ने नेपालीहरूले पनि आफ्नो देशमा पूर्ण लोकतन्त्र स्थापना हुनुपर्ने माग गर्दै प्लेकार्ड तथा व्यानरसहित प्रदर्शन गरिरहे । अमेरिकामा बसोबास गर्ने नेपालीहरूले करिब दुई हजार अमेरिकी डलर आन्दोलनका क्रममा घाइते भएकाहरूको उपचारका लागि प्रदान गरे । यसबीच कतारमा रहेका नेपाली गायक प्रकाश पौडेलले साप्ताहिकलाई इमेलमार्फत् आफूले अभिनय गरेको चलचित्र प्रदर्शन गरेर त्यसबाट संकलित रकम घाइते आन्दोलनकारीको उपचारका लागि प्रदान गर्ने जानकारी दिएका छन् ।

राष्ट्रिय गीत र शान्ति संगीतको लहर

पप र न्याप गीत गाउने इटहरीका गायक सुवास शर्माले हालै दुईवटा राष्ट्रिय गीत गाए । शान्ति र हिंसा त्यागौं शब्द उल्लेख भएका उनका दुवै गीत स्थानीय एफ.एम.हरूमा बजिरहन्छन् । 'साथीहरू राष्ट्रिय गीत गाउँदै हिंडेका छन्, एउटा लहरै चलेको देखें,' गीत गाउनुको कारण बताउँदै उनले भने– 'मैले पनि जानी–नजानी दुईवटा गीत गाएँ, अरू गीतभन्दा लोकप्रिय भैरहेको छ ।' पप, आधुनिक तथा लोकगीतको बजार स्वात्तै घटिरहेको बेला अहिले गायक/गायिकाहरू शान्तिको कामना गर्दै राष्ट्रिय गीततर्फ लम्किएका छन् । संगीतक्षेत्रमा लागेका प्रायः सबै स्रष्टा यतिबेला राष्ट्रिय गीतको तयारीमा लागेको देखिन्छ ।

गायक फुर्वा शेर्पाले तीन महिनायता रेकर्ड गराएका दुई दर्जन गीतमध्ये १७ वटा राष्ट्रिय तथा शान्तिसम्बन्धी गीत थिए । अर्का गायक सुमित खड्काले दुई महिनामा शान्तिसम्बन्धी ११ वटा गीत गाए । 'राष्ट्रले विकराल समस्या भोगिरहेको बेला मनोरञ्जनभन्दा राष्ट्रिय गीत प्रस्तुत गर्दा राम्रो हुने लागेर शान्ति गीत गाएका हौं,' गायक खड्काले प्रस्ट पारे । सप्तकोसी एफ.एम. इटहरीका प्रस्तुतकर्ता सञ्जीव रेग्मी एफ.एम. स्टेसनमा एउटै गीत रेकर्ड गराएर प्रसारणका लागि आउनेहरूको संख्या निकै रहेको अनुभव सुनाउँछन् । रेग्मी भन्छन्– 'अहिले राष्ट्रिय र शान्तिसम्बन्धी गीतको लहर नै चलेको छ, हरेक कार्यक्रममा यी गीत अनिवार्य रूपले प्रस्तुत हुने गरेका छन् ।'

पूर्वाञ्चलको पुरानो क्यासेट उत्पादक कम्पनी नेपाल क्यासेट कम्पनीमा अहिले हरेक दिनजसो राष्ट्रिय गीत सार्वजनिक गर्न

गायक/गायिकाहरूको भीड लाग्ने गरेको छ । कम्पनीका प्रबन्धक भन्छन्– 'सायद देशको परिस्थिति र शान्तिप्रतिको चाहले होला, गायक/गायिकाहरू अहिले राष्ट्रिय भावना जगाउने गीत र शान्तिको आह्वान गर्ने खालका गीत बोकेर आउँछन् ।'

पूर्वको इटहरी, विराटनगर, धरानजस्ता सहरमा रेकर्डिङ र सम्पादन स्टुडियो खुलेकाले राजधानी धाउनुपर्ने बाध्यताको अन्त्य भैसकेको छ । पछिल्ला दुई/तीन महिनामा चारवटा राष्ट्रिय र शान्तिसम्बन्धी गीतको छायाङ्कन गरेका निर्देशक केशव रायमाझी भन्छन्– 'अहिले गायक/गायिकाको ठूलै समूह लोकदोहोरी छाडेर राष्ट्रिय र शान्तिको गीतमा लागेको छ ।' रेडियो नेपाल संगीत महाशाखाका निर्देशक तथा वरिष्ठ संगीतकार भूपेन्द्र रायमाझी पनि देशभरि नै अहिले गीत र संगीतमा समसामयिक घटनाक्रम उल्लेख हुन थालेको अनुभव गर्छन्– 'जुनसुकै विधाका गायक/गायिकाले अहिले राष्ट्रिय र शान्ति गीत गाउने इच्छा राखेको मैले पाएको छु ।'

संख्यात्मक रूपमा जुन रूपले राष्ट्रिय गीत रेकर्ड भैरहेका छन्, त्यसलाई रोक्नुपर्ने माग गर्ने संगीतकर्मीहरू पनि नभएका होइनन् । 'यसले राष्ट्रिय गीतजस्तो संवेदनशील विषयलाई हलुका बनाउँछ,' इटहरीनिवासी गीतकार भाइसन वर्देवा भन्छन्– 'कुनै निकायबाट स्वीकृति लिएर मात्र रेकर्ड गर्ने नियम नबन्ने हो भने राष्ट्रिय गीत सस्तो नबन्ला भन्न सकिदैंन ।'

आधुनिक बन्दै भजनमण्डली

केटाकेटी रौसिए पनि वृद्ध भक्तजन छक्क पर्दै टोलाइरहेका थिए । यो कुनै धार्मिक कार्यक्रम हो वा आधुनिक सांगीतिक कार्यक्रम ? उनीहरू रनभुल्लमा थिए । तबला र मादलको साटो ड्रमसेट बज्दै थियो । हार्मोनियम होइन, विद्युतीय उपकरण जडित बाजाले वृद्ध भक्तजनको मुटु धकधक पारिरहेको थियो । हाउभाउ, आकृति अनि भाका सबै आधुनिक तर उद्देश्य थियो– भगवान् र उनीहरूको समयलाई सम्झँदै परम्परागत नृत्यको प्रस्तुति । 'ओहो ! भगवान् र बाजा पनि आधुनिक भएछन्,' धार्मिक कार्यक्रम हेर्न पुगेका डा. ओमराज पोखरेल भन्दै थिए– 'भजन–कीर्तनमा पनि गजबकै परिवर्तन आएछ ।'

'भावी तेरा देवर दिवाना हे राम कुडियोको डाले दाना' चलचित्र 'हम आपके है कौन' को भाकामा हरेराम हरेकृष्णको गीत गुञ्जिरहेको छ । भगवान् ब्रह्मा, विष्णु र शिवको आकृतिमा नृत्य गरिरहेका बालक हातमा घडी, खुट्टामा मोजा अनि कुण्डल लगाएर आधुनिक डान्स गरिरहेका छन् । उनीहरूको प्रस्तुति कुनै पनि हालतमा परम्परागत देखिँदैन । 'हरेक कुरा आधुनिक भैरहेको बेलामा हामीले मात्र किन परम्परागत मान्यतामा बस्ने ?' ड्रमसेट ठोक्दै मास्टर ऋषिदेव बच्चन भन्छन्– 'परम्परागत ढंगमा हरेराम हरेकृष्ण भनेर नाचगान गर्‍यो भने त भक्तजन पनि नआउलान जस्तो हुन्छ ।'

यस्ता भजनमण्डली अहिले धार्मिक तथा मनोरञ्जनका विभिन्न कार्यक्रमको पर्याय बनेका छन्, सीमावर्ती क्षेत्रमा । यी कलाकारको मुख्य पेसा यो होइन । उद्योग, कारखाना तथा कृषि पेसामा आश्रित कलाकारहरू आमन्त्रण गरेपछि आउँछन् । उनीहरू रातभरि कार्यक्रम गरेबापत २ देखि ५ हजार रुपैयाँसम्म लिन्छन् । 'अलि–अलि आधुनिक त बन्नैपऱ्यो,' आफ्नो उद्योगस्थित मन्दिर हातामा २४ घण्टे हरेराम हरेकृष्ण हरिकीर्तन लगाउने उद्योगपति गंगाविसन राठी भन्छन्– 'गाउँ–गाउँमा गठन भैरहेका व्यावसायिक भजनमण्डलीको प्रस्तुति समयअनुसार सुहाउँदो छ ।'

उनीहरूलाई कुनै धार्मिक संगीतमा नृत्य सिकाइएको हुँदैन, न त भगवान्को चालचलनका बारेमा प्रशिक्षित गराइएको हुन्छ । चर्चित हिन्दी चलचित्रको गीतमा केवल हरेराम हरेकृष्ण शब्द मात्र उच्चारण गरेर उनीहरू नृत्य गर्छन् र गीत गाउँछन् । 'उच्छृंखल गतिविधि गर्नु हुँदैन, बाँकी सब चल्छ,' सुनसरी सिमरिया भजनमण्डलीका जागेश्वर विश्वास भन्छन्– 'भगवान्को युगमा पनि त ताण्डव–नृत्य हुन्थ्यो, यसलाई समयसापेक्ष रूपमा अघि बढाइएको मात्र हो ।' विश्वासका अनुसार अहिले सीमावर्ती गाउँहरूमा यस्ता थुप्रै समूह छन्, जसले धार्मिक कार्यक्रमका अतिरिक्त विवाह, मनोरञ्जन एवं पर्वका बेला रातभरि मनोरञ्जन प्रदान गर्छन् ।

–शंकर खरेल

खस्कँदो चलचित्र संगीत

निर्माता श्रवण घिमिरे चलचित्र 'दर्पणछायाँ' को गीत तयार भैसकेपछि क्यासेट प्रकाशित गर्ने कम्पनी खोज्दै थिए । संगीतकार रणजित गजमेरको संगीतमा मादलको धुन प्रयोग गरी सिर्जना गरिएका गीतहरू सुनेपछि केही कम्पनीले ती गीतहरू नचल्ने भनेर एल्बम प्रकाशित गर्न असमर्थता जनाए । त्यो कुरा त्यसबेलाका एक सञ्चारकर्मी तथा गीतकार बाबुराम दाहालले थाहा पाए । उनले 'दर्पणछायाँ' का ती गीतहरू अडियो साउन्ड कम्पनीका सञ्चालक महेश शाक्यलाई सुनाए । सुरुमा त उनले पनि केही आनाकानी गरे तर पछि निर्देशक तुलसी घिमिरेको चलचित्र भएकाले मात्र उनी उक्त चलचित्रको एल्बम प्रकाशित गर्न राजी भए । उक्त चलचित्रका गीतहरूले अप्रत्याशित सफलता पाउँछन् भनेर कसैले अनुमानसम्म पनि गरेका थिएनन् । शाक्यका अनुसार चलचित्र 'दर्पणछायाँ' का एल्बमको बिक्रीले एक लाख नाघ्यो र अझै पनि यो चलचित्रको गीति एल्बमको बिक्री भैरहेको छ जबकि यो चलचित्रको प्रदर्शन पाँच वर्षअघि भएको थियो ।

निर्माता उज्ज्वल घिमिरेको चलचित्र 'जिन्दगानी' को गीतिसंग्रह प्रकाशित भैसकेको थियो, तर संग्रहको बिक्री भने बढेको थिएन । जब गीतका दृश्यहरू टेलिभिजनमा प्रसारण हुन थाले, ती गीतहरूले चर्चा पाउन थाले । विशेषगरी उदितनारायण झाको स्वरमा नायक दिलीप रायमाझीले अभिनय गरेको गीत 'माया नै माया छ तिम्रो नाउँमा' अत्यधिक रुचाइयो । शम्भुजित बास्कोटाको संगीतको उक्त चलचित्रका गीतहरू सँगसँगै चलचित्रले पनि सफलता पायो ।

माथिका उदाहरणभैंm पाँच वर्षअघिसम्म नेपाली चलचित्रका गीतहरूले चर्चा त पाउँथे नै सँगसँगै गीतिसंग्रहले पनि व्यावसायिक सफलता पाउँथे । हरेक दिनजसो गीतिसंग्रहको विमोचन समारोह पनि आयोजना गरिन्थे । त्यतिबेला ४०–५० लाखमा निर्माण हुने नेपाली चलचित्रका गीतहरू चल्थे, निर्माताहरूले केही लागत गीतसंगीतबाटै उठाउँथे । अहिलेका दिनहरूमा ती कुरा एकादेशको कथाभैंm भैसकेका छन् । एउटा उदाहरण– इमेज एवार्डमा चलचित्र संगीतका निम्ति एउटा मात्र विधा राखिएको छ । जबकि त्यही एवार्डमा अघिल्लो वर्षसम्म चलचित्र संगीतमा तीनवटा विधागत पुरस्कार थियो । चलचित्र संगीतमा विधा घटाउनुको कारण बताउँदै आयोजकहरू भन्दै थिए– 'चलचित्र संगीतको खस्कँदो लोकप्रियता ।' ओरालो लागेको हरिणलाई बाच्छोले पनि लखेट्छ भन्ने उखान नेपाली चलचित्र संगीतमा ठ्याक्कै लागू हुन्छ । अहिले नेपाली चलचित्रको व्यावसायिक अवस्था ठीक छैन ।

चलचित्रका गीतहरूले पनि श्रोताको मन जित्न सकेका छैनन् । त्यसमाथि टेलिभिजन र रेडियोहरूमा नेपाली चलचित्रसँग सम्बन्धित कार्यक्रमहरू बन्द हुँदैछन् । भएका त्यस्ता कार्यक्रमहरूमा पनि चलचित्रका गीतहरूभन्दा लोक तथा

पप गीतहरू बज्न थालेका छन् । इमेज च्यानलले चलचित्रको संगीतलाई पुरस्कार दिन झारा टारेजस्तो गर्नुमा कार्यक्रमका आयोजकहरूलाई दोष दिनुभन्दा पनि चलचित्र संगीत तयार पार्ने संगीतकार, गाउने गायक–गायिकाहरू मात्र होइन चलचित्र निर्माता तथा निर्देशकहरूले समेत चलचित्र संगीतको लोकप्रियता किन खस्कियो भन्ने कुरालाई विश्लेषण गर्नु आवश्यक भैसकेको छ । नेपाली चलचित्रका गीतिसंग्रह प्रकाशनमा त्यति रुचि नराख्ने तर पनि निकाले हेरौं भनेर म्युजिक डट कम कम्पनीले केही चलचित्रका गीतिसंग्रह प्रकाशित गरेको छ । उक्त कम्पनीका सञ्चालक राजेश वंशल भन्छन्– 'चलचित्रको संगीतमा एकरूपता भयो । फरक प्याटर्नका गीत नेपाली चलचित्रमा सुन्न पाइदैन ।' अडियो साउन्डका शाक्य भन्छन्– धेरैजसो 'नेपाली चलचित्रका संगीत भारतीय संगीतबाट नक्कल गरिन थाले । नक्कलभन्दा मानिस स्वभावतः सक्कलप्रति नै आकर्षित हुन्छ ।' म्युजिक नेपालले नेपाली चलचित्रहरूका संग्रह प्रकाशित गर्ने कार्य स्थापनाकालदेखि नै थालेको थियो । कुनै चलचित्रको संग्रह प्रकाशित गर्नुका साथै बेलाबेलामा फरक–फरक चलचित्रका गीतहरूको संग्रह 'चित्रमाला' को श्रृंखला पनि उत्पादन गरिन्थ्यो, तर पछिल्लो केही समययता उक्त कम्पनीले नत कुनै चलचित्रको गीतिसंग्रह प्रकाशित गरेको छ, नत 'चित्रमाला' को कुनै नयाँ श्रृंखला नै । किन त ? उक्त कम्पनीका एक कर्मचारीले कारण बताए– 'चलचित्रका गीतहरूको संग्रहको व्यवसाय खस्किएको छ, त्यसैले ।'

२०६१ सालमा एउटा गीतलाई कर्णप्रिय मानियो । गीतको बोल थियो– 'मलाई फुल्न देऊ तिम्रो छातीभरि...', तर यो गीत रहेको चलचित्र 'समर्पण' ले भने सफलता पाउन सकेन । त्यस्तै चलचित्र 'आँखा लोभी मन पापी' को गीत 'छिटको सारी मखमली चोलीलाई..' पनि मनपराइएको थियो तर चलचित्र चलेन । एकताका चलचित्रलाई गीतको लोकप्रियताले निकै साथ दिन्थ्यो । चलचित्र 'आफ्नो मान्छे' को गीत 'चट्ट रुमाल क्या मालुम...' ले लोकप्रियता पाएपछि उक्त चलचित्रले व्यावसायिक सफलता पनि पाएको थियो । पाँच वर्षअघि मात्र होइन त्योभन्दा अघि पनि चलचित्रको व्यावसायिक सफलता वा असफलतामा चलचित्रका गीतको लोकप्रियताले प्रत्यक्ष असर पुऱ्याउँथ्यो । शम्भुजित बास्कोटाको संगीत रहेको गीत 'वनमा फुल्यो फूल, माया जीवनमा नगर्नु है भूल..'ले लोकप्रियता त पायो नै सँगसँगै चलचित्रले पनि सफलता पायो । चलचित्र 'सगुन' को गीत 'आगोलाग्यो दिलैमा दमकल बोलाइदेऊ...' ले चलचित्रलाई सफलताको बाटोमा डोऱ्यायो नै सँगसँगै संगीतकार सचिन सिंहलाई पनि चलचित्र संगीतकारका रूपमा ख्याति दिलायो । त्यो गीतले अतिथि कलाकारका रूपमा अभिनय गरेका नायक शिव श्रेष्ठ तथा नायिका विपना थापाको त्यसअघि सुस्ताएको क्यारियरलाई समेत गति दियो ।

चलचित्र 'हामी तीन भाइ' अघिल्लो वर्ष सबैभन्दा सफल चलचित्र सावित भयो । यसको एउटा गीत 'तिर्खा लागे निरमाया' रेडियो तथा टेलिभिजनतिर निकै बजाइयो, तर गीतिसंग्रहको बिक्री भने गतिलो भएन । यसको कारण कुनै चलचित्रको कुल गीतमध्येबाट एउटाले मात्र चर्चा पाउँछ र श्रोताहरूले त्यो गीतको कपी गरिदिन्छन् । क्यासेट पसलहरूले निकै कम दाममा गीतको नक्कल गरिदिने हुनाले संग्रहको बिक्रीमा ह्रास आउने गरेको छ । विगत दस वर्षयता ७० भन्दा बढी चलचित्रको संग्रह प्रकाशित गरिसकेको अडियो साउन्ड इन्डस्ट्रिजका सञ्चालक महेश शाक्य भन्छन्– 'चलचित्रका गीत चलाउनु छ भने निर्माणपक्षले त्यसलाई पर्दाका लागि मात्र नसोचेर नयाँपन दिने एवं मौलिकता प्रस्तुत गर्ने कुरामा पनि ध्यान दिनु आवश्यक छ ।'

neu? /]vf

kf7sx¿sf] kb] lh1f;f ;dfwfg ug{p2]Zon] xfdLn]of]:tDe ;? u/]sf

xf}+. cfkm\gf kb] ;DaGwL ljleGg ;d:of xfdLnfO{

n]vk7fpgxf];\. tL ;d:ofsf] ;dfwfg ljleGg

ljz]if1sf]/fo–;Nnfxcg';k gflosf /]vf yfkfn]

vf]Hg] kbf; ug{{g]5 . of] :tDesf nflu

sg} zNs nfUg]5}g . cfkm\gf] ;d:of

म २७ वर्षीय विवाहित पुरुष हुँ । मैले गाउँमा पाँच वर्षपहिले बाबुआमाको रोजाइमा परम्परागत विवाह गरेको हुँ । म आफ्नी श्रीमतीसँग निकै कम समय बसेको छु । म हाल काठमाडौंमा कार्यरत छु । म अहिले आफ्नै कार्यालयमा काम गर्ने एक युवतीप्रति आकर्षित छु । उनी पनि मसँग प्रेम गर्छिन् । हामी दुवै विवाह गर्न चाहन्छौं । यसका लागि मैले के गर्नुपर्ला ?

–Pg= sdf/

उत्तर : विवाहित हुनेबित्तिकै कसैसँग प्रेम नै नहुने भन्ने कुरा त होइन तर एउटा विवाहित पुरुषका नाताले तपाईंका केही दायित्व एवं जिम्मेवारीहरू छन् । त्यसमाथि तपाईंले आफ्नो प्रेम प्राप्त गर्न विवाह गर्ने छुट कानुनले पनि दिएको छैन । तपाईंका छोराछोरी छन् कि छैनन् ? श्रीमतीसँग तपाईंको कस्तो सम्बन्ध छ ? यो प्रसंगमा यी प्रश्न महत्त्वपूर्ण भएर अगाडि आउँछन् । श्रीमतीसँग पर्याप्त समय बिताउन नपाएकाले तपाईंले उनको प्रेमलाई राम्रोसँग बुझ्न नपाएको तथा श्रीमती छाडेर एक्लै बस्नुपर्दा अरूसँग शारीरिक आकर्षण बढेको हुन सक्ने यथार्थतामा पनि विचार पुऱ्याउनुपर्छ । तसर्थ एकपटक गहिरिएर आफूलाई पुनरावलोकन गर्नुहोस्, साथै तपाईंका लागि आफ्नो घर-परिवार त्याग गरेर आएकी एवं गाउँमा तपाईंका बाबुआमाको सेवा गरिरहेकी श्रीमतीको स्थितिप्रति पनि ध्यान पुऱ्याउनुहोस् । सकिन्छ भने श्रीमतीलाई आफूसँगै राख्ने चाँजो मिलाउनुहोस्, एउटा प्रेम प्राप्त गर्न अर्को वैधानिक सम्बन्ध तोड्नु त्यति सजिलो कुरा होइन, त्यसमाथि त्यो कति न्यायोचित हुन्छ, मनन गर्नुहोस् । तपाईंले आफ्नी श्रीमतीप्रति त्यति ध्यान नदिनुभएको हुनसक्छ, तसर्थ उनलाई चिन्ने, बुझ्ने प्रयत्न गर्नुहोस् र परिपक्व स्थितिमा मात्र कुनै निर्णय लिनुहोस् ।

केवल एक प्रश्न

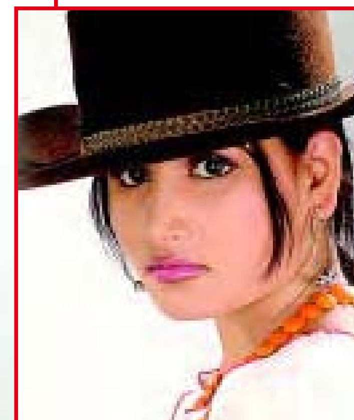

तपाईं दिनमा कतिपटक ऐना हेर्नुहुन्छ ?

(लामो हाँसो) प्रायः हेरिन्छ । यति नै पटक भनेर गन्ती त गरेकी छैन, तर झल्याक-झुलुक हेरिरहन्छु ।

–वृन्दासिंह मुनाल (गायिका)

छोरी मान्छे हुँ, अलि-अलि नक्कल त पार्नैपऱ्यो □ प्रायः घरबाहिर जाने बेलामा र राति सुत्ने बेलामा राम्रोसँग हेर्छु । कहिलेकाहीं बाटोमा हिंडिरहेका बेला ऐना देखें भने पनि झलक्क हेर्छु । टेलिभिजन कार्यक्रमको सुटिङ हुनुअघि त ऐना नहेरी हुँदैन ।

– klkf hf]zL -lel8of]hSsL_

आम्मै □ कस्तो प्रश्न ? (लामो हाँसो) ऐना त म धेरै पटक हेर्छु । बिहान उठ्नेबित्तिकै, अफिस आउने बेलामा र राति सुत्ने बेलामा त मजाले हेर्छु । अफिस आउने बेलामा राम्री भएँ कि भइनँ भनेर हेर्छु । ऐनामा आफ्नो व्यक्तित्व झल्कने भएकाले आत्मविश्वास बढाउन पनि ऐना हेरिरहनुपर्छ जस्तो लाग्छ ।

– x]df dfgGw/ -0e]6 Dofg]h/_

म प्रायः बिहान र बेलुका ऐना हेर्छु । बिहान उठेपछि केश कोर्नुपर्ने भएकाले पनि ऐना नहेरी चित्तै बुझ्दैन । यसबाहेक घरबाट बाहिर जानु छ भने ऐना हेर्नैपर्छ, तर ऐनाअगाडि बसिरहनका लागि भने फुर्सद नै पाइँदैन ।

– naL -uLtf_ l;6]hf -6]hL gflosf_

कस्तो रमाइलो प्रश्न सोध्नुभयो □ मेरो त केश नै ज्यादै लामो छ, त्यसैले कोरिरहनुपर्छ । त्यसका लागि पनि ऐना हेरिरहनुपर्छ । मलाई गाजल लगाएको सुहाउने भएकाले गाजल लगाउन पनि ऐनाकै सहायता लिनुपर्छ । प्रायः बिहान, दिउँसो र बेलुका ऐना हेर्ने बानी छ ।

– ;aL sfsL{-df8n÷gflosf_

ukm]t xf]

lg?Tff sf] klxnf] rDag

अभिनेता भुवन केसीले रोमान्टिक नायकको उपाधि त्यसै पाएको होइन रहेछ भन्ने कुरा अभिनेत्री निरुता सिंहले भर्खरै सार्वजनिक गरेकी छिन्। निरुताले जीवनमा पहिलो पटक भुवनसँगै चुम्बन गरेकी थिइन्। भुवनले उनको गालामा गरेको चुम्बन पनि उनको जीवनकै पहिलो रोमान्टिक चुम्बन थियो।

त्यसो त सदावहार अभिनेता भुवनले हालसम्म चलचित्रको छायांकनका क्रममा कति जना नायिकालाई चुम्बन गरे, त्यसको लेखाजोखा त उनले पनि राखेका छैनन् होला, तर अभिनेत्री तुलसा सिलवालसँग भुवनले ओठमा ओठ जोडेर गरेको चुम्बनको तस्बिर एकताका निकै चर्चित थियो। पोखरामा चलचित्र 'महादेवी' को छायांकन भैरहेका बेला भुवनले करिश्मा मानन्धरको ओठमा गरेको चुम्बन पनि कम विवादित थिएन। त्यो चुम्बनकाण्डपछि विनोद मानन्धर र महादेवीका निर्देशन नारायण पुरीबीच हात हालाहाल नै भएको थियो।

यद्यपि निरुताले सार्वजनिक गरेको पहिलो चुम्बनको चर्चा भने सकारात्मक छ। निरुताकै शब्दमा, 'चलचित्र 'दक्षिणा' को सुटिङ गर्दा भुवन केसीसँगको चुम्बन नै मेरो जीवनको पहिलो चुम्बन थियो। 'सपना भई आँखामा आउने...' गीतमा नृत्य गर्ने क्रममा उनले मेरो गालामा चुम्बन गरेका थिए। कामको टेन्सनले गर्दा त्यतिबेला खासै अनुभूति भएन, तर पछि त्यो चुम्बन सम्झनेबित्तिकै लाजले भुतुक्कै भएँ।' निरुताले त्यसपछि अरू को-कोसँग चुम्बन साटासाट गरिन् भन्ने कुराचाहिं सार्वजनिक गर्न मानिनन्।

कलिउड चर्चा

sf/ r9\g]x¿ a9]

चर्किरहेको द्वन्द्वका कारण देशको आर्थिक अवस्था खस्कँदै गए पनि कलाकारहरूको आर्थिक अवस्था भने बढिरहेको अनुभव गर्न थालिएको छ। केही महिनाअघिसम्म मोटरसाइकल तथा ट्याक्सीमार्फत आवत-जावत गर्ने केही चलचित्रकर्मी अहिले चिल्लो कारमा हुइँकिन थालेका छन्। निर्देशक सोभित बस्नेतले धेरै वर्ष मोटरसाइकलमै बिताए तर पछिल्लो पटक एउटा विवाह समारोहको पार्टीबाट बिदा हुने क्रममा उनी एउटा कारको 'ड्राइभिङ सिट' मा देखिए। 'दु:ख-सुख गरेर भर्खरै मैले यो कार किनेको हुँ,' हँसिलो मुहारका धनी निर्देशकको थप प्रतिक्रिया थियो– 'तर यसका लागि मैले साथीभाइको सहयोग पनि पाएको छु।' सोभितसँगै उनकै कारमा फर्किएकी रेजिना ड्राइभिङ सिटसँगैको अर्को सिटमा बसे पनि उनले सोभितको कारप्रति भने कुनै प्रतिक्रिया जनाइनन्। यसबीच नायिका रेखा थापा पनि रातो रंगको कारमा हुइँकिन थालेकी छिन्। त्यसो त पप गायक निमा रुम्बाले पनि भर्खरै मात्र एउटा कार किनेका छन्। उक्त कार निमाले साथीसँग सस्तो मूल्यमा पाएकाले मात्र किनेका होइनन् न त कारमा शयर गर्नु उनको रहर हो। निमा भन्दै थिए– 'मेरा लागि कार रहर होइन, बाध्यता भएको छ।'

kbdsf]Jo:ttf

त्यसो त पदम शर्मा आफूलाई पटकथाकारका रूपमा चिनाउन रुचाउँछन्। किनभने उनले लेखेका दर्जनौं पटकथा चलचित्र तथा टेलिश्रृंखलाका रूपमा दर्शकमाझ आइसकेको छ। ठूलो पर्दाको चलचित्र 'पराई घर' मात्र होइन, सानो पर्दाका हिजोआजका कुरा, अँध्यारो-उज्यालो, आँखा खुल्यो, जिन्दगी एक नाटकलगायत थुप्रै टेलिश्रृंखलाका कथा तथा पटकथा तयार पारिसकेका शर्मा अहिले आएर आफ्नो कलमलाई केही समय विश्राम दिने तयारीमा छन्। यस क्रममा केही म्युजिक भिडियोसमेत निर्देशन गरिसकेका शर्मा अहिले एकै पटक दुई नयाँ टेलिश्रृंखलाको निर्देशनमा व्यस्त छन्। हास्य-श्रृंखलाले लोकप्रियता पाइरहेकैले उनले निर्देशनका लागि पनि त्यही विधा रोजेका छन्। त्यसो त सन्तोष पन्तसँग काम गरिसकेकाले पनि उनलाई हास्यश्रृंखलाले आकर्षित गरेको हो। शर्माले निर्देशन गरिरहेका दुई श्रृंखला 'गोलमाल' तथा 'किन रुन्छस् मंगले आफ्नै ढंगले' अहिले छायांकनको क्रममा छ।

plbt rnlrq agfpb}

गायन पेसामा अत्यधिक सफल एवं नेपालका गायक उदितनारायण झा अहिले भोजपुरी चलचित्रको निर्माणमा लागेका छन्। एक भारतीय वेबसाइटले जनाएअनुसार हाल उनी 'माटी हमरे देश के' शीर्षकमा एक भोजपुरी चलचित्रको निर्माण गरिरहेका छन्। 'कयामतसे कयामततक' देखि पछिल्लो 'बन्टी और बबली' सम्मका सयौं चलचित्रमा अनगिन्ती हिट गीत गाएका उदितले निर्माण गरिरहेको उक्त चलचित्रको छायांकन भारतका अतिरिक्त लन्डनमा पनि भैरहेको छ। चाँडै नै सार्वजनिक गरिने भनिएको उदितको चलचित्रको निर्देशन भोजपुरी चलचित्रका चर्चित निर्देशक आनन्द डी. घटराजले गर्दैछन्। उदितकी श्रीमती तथा गायिका दीपानारायण झाका अनुसार त्यसपछि उनीहरूले मैथिली चलचित्रमा हात हाल्नेछन्। त्यसबाहेक झा दम्पती एक बंगाली चलचित्र बनाउने विचार पनि गरिरहेका छन्। झा दम्पती नेपाली चलचित्रचाहिं कहिले बनाउने हुन् ?

चलचित्र

डरना जरुरी है

रामगोपाल वर्मा भूतप्रेतमा आधारित चलचित्रप्रति आकर्षित भएका छन् । आज शुक्रबार प्रदर्शन हुने चलचित्र 'डरना जरुरी है' पनि उनको यसअधिका चलचित्रझैं डरलाग्दो विषयमा आधारित छ । फ्याक्ट्री तथा सहारा वनको ब्यानरमा तयार भएको यो चलचित्रका निर्माता वर्मा नै भए पनि चलचित्रमा उनीलगायत अन्य तीन जना निर्देशक छन् । एउटै चलचित्रको निर्देशन चार जना निर्देशकले गरेको बलिउडको इतिहासमा यो नै पहिलो बताइन्छ । जीजी फिलिप, प्रवल रमण, जेडी चक तथा रामगोपाल वर्मा चलचित्रका निर्देशक हुन् । चलचित्रमा अमिताभ बच्चन, रितेश देशमुख, अनिल कपुर, मल्लिका सेरावत, रणदीप हुड्डा, जाकिर हुसैन, मनोज पाहवा, सुनील सेट्टी, सोनाली कुलकर्णी, अर्जुन रामपाल, बिपाशा बसु, राजपाल यादव, मकरन्द देशपाण्डे, रसिका जोशी, निशा कोठारी, इशा कोप्पिकर, श्वेता प्रसाद, मोहित अलावत आदि डेढ दर्जनभन्दा बढी स्थापित कलाकारहरूले मुख्य भूमिका निर्वाह गरेका छन् । चलचित्रमा प्रायः सबै कलाकारलाई स-सानो भूमिकामा प्रस्तुत गरिएको बताइन्छ । चलचित्रमा दुई संगीतकार छन्– ताबिस रोमानी तथा नितिन रायक्वार । पार्श्वगायनमा सुखविन्दर सिंह, मोना सरकार, सुनिधि चौहान, कुनाल गुन्जावाला छन् । करिब एक वर्षको अन्तरालपछि दर्शकमाझ आएका रामगोपाल वर्माले आफ्नो यो चलचित्रको कथा भने सार्वजनिक गरेका छैनन् ।

स्टिक इट

एक घण्टा ४५ मिनेट लामो यो अंग्रेजी चलचित्रको सार्वजनिक प्रदर्शन आज शुक्रबारदेखि प्रारम्भ हुँदैछ । १३ वर्षभन्दा बढी उमेरका दर्शकले मात्र हेर्न पाउने यो चलचित्रलाई 'कमेडी तथा खेलकुद' विधामा राखिएको छ । जेसिका बेन्डिग्नरद्वारा निर्देशित यो चलचित्रमा एक जना १७ वर्षीया स्कुले छात्राका बारेमा चित्रण गरिएको छ, जो जिम्न्यास्टिकका राम्रा खेलाडीसमेत हुन्छिन्, तर विद्यालयस्तरीय प्रतिस्पर्धामा भने उनलाई सहभागी हुने मौका नै प्रदान गरिंदैन । त्यसका लागि उनी कानुनको सहायता लिने प्रयास गर्छिन्, तर सफलता पाउन उनले निकै संघर्ष गर्नुपरेको कथा चलचित्रमा छ । चलचित्रमा मिस्सी पेरेग्रिमले जिम्न्यास्टिक खेलाडीको भूमिका निर्वाह गरेकी छिन् । चलचित्रमा भानेसा लिङ्गिस, जेफ ब्रिज्स, निक्कि सुहु, म्याडी कर्लि, केलान लुज, जोन प्याट्रिक एमेडोरी, जोन ग्रिस जिया आदि कलाकारको प्रमुख भूमिका छ । चलचित्रका निर्माता डेबिड कुकेट हुन् ।

क्यासेट

मुटु छोएर

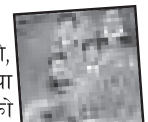

नरेन्द्र प्यासी, पूर्ण परियार तथा अञ्जना गुरुङको स्वरमा सजिएको आधुनिक गीतिसंग्रह 'मुटु छोएर' सार्वजानिक भएको छ । गीतकार बी.पाण्डे तथा जे.बी.घलेद्वारा रचना गरिएका मर्मस्पर्शी गीतहरूको यो संग्रहलाई मनकामना म्युजिकले बजारमा ल्याएको हो । संग्रहका गीतलाई गायक नरेन्द्र प्यासीले नै संगीतबद्ध गरेका छन् ।

आफ्नो मन

अमेरिकामा बसोबास गर्ने अनिल केसीले नेपाल तथा भारतका चार जना गायक-गायिकालाई समेटेर एउटा नेपाली गीतिसंग्रह तयार पारेका छन्, 'आफ्नो मन' । गत वर्षको इन्डियन आइडलका दुई प्रतिस्पर्धी प्राजक्ता सुक्रे र राहुल बैध तथा नेपाली ताराको अन्तिम चरणसम्म पुगेका दुई प्रतिभा रूपक डोटेल र इन्दिरा जोशीले गाएका आधुनिक गीतहरूको यो संग्रहका गीतहरू कृष्ण केसीले रचना गरेका हुन् । सुरेश अधिकारी तथा हरि लम्सालद्वारा संगीतबद्ध गीतहरूको यो संग्रहलाई भर्खरै स्थापना भएको स्काई म्युजिकले बजारमा ल्याएको हो ।

माइन्ड

गायकद्वय आशीर्वाद सुवेदी तथा अभिषेश सुबेदी (ह्यारिसन्स) ले गाएका पपगीतहरूको नयाँ संग्रह 'माइन्ड' लाई ज्योति म्युजिकले बजारमा ल्याएको छ । ह्यारिसन्स, भूपेन्द्र खड्का, युवराज सुवेदी, हरिशंकर दाहाल, विवेकसिंह सिलवाल तथा रितेशजंग राणाद्वारा रचना गरिएका आठवटा गीतको यो संग्रहका सातवटा गीतमा गायकद्वयकै संगीत छ भने एउटा गीतको संगीत बिजु बज्रले तयार पारेका छन् ।

सानो पर्दा

– पूर्व मिस नेपाल माल्भिका सुब्बा कान्तिपुर टेलिभिजनमा फर्किएकी छिन् । कान्तिपुर टेलिभिजनको प्रसारणसँगै विभिन्न कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने सुब्बा बीचमा केही समय यो सञ्चारमाध्यमबाट टाढिएकी थिइन्, तर अहिले दर्शकहरूले उनलाई कान्तिपुर टेलिभिजनबाट प्रत्येक साँझ ५ बजेदेखि प्रसारण हुने सांगीतिक कार्यक्रम 'कल कान्तिपुर' मा सुरजसिंह ठकुरीसँगै देख्न पाएका छन् । यसअघि 'कल कान्तिपुर' मा सुरजलाई अर्की पूर्वमिस नेपाल प्रीति सिटौलाले साथ दिएकी थिइन् ।

– नेपाल टेलिभिजनबाट बुधबार राति साढे नौ बजे प्रसारण हुने टेलिश्रृंखला 'जानकी' मा प्रिया रिजालले खलनायिकाको भूमिका निर्वाह गरेकी छिन् । यसअघि उनले चर्चित श्रृंखला 'गहना' मा पनि नकारात्मक भूमिका निर्वाह गरेकी थिइन् । गहनाको लोकप्रियतालाई निरन्तरता दिन निर्देशक श्याम भट्टराईले प्रियालाई जानकीमा निकै बोल्ड भूमिका तथा पहिरनमार्फत प्रस्तुत गरेका थिए । श्रृंखलाको करिब दस भागमा प्रियालाई निकै सशक्त रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो, तर प्रियाको गेटअप तथा भूमिकालाई नेपाली समाजले पचाउन नसक्ने निर्णय गर्दै नेटिभीको व्यवस्थापन पक्षले उक्त श्रृंखलाबाट प्रियाको भूमिकालाई सेन्सर गर्ने सल्लाह दियो । दस भागसम्म छायांकन गरिएकाले निर्देशक भट्टराईलाई प्रियाको भूमिका काट्न गाह्रो भयो, तर नेटिभीले प्रसारण नै नगर्ने भनेपछि उनले बाध्य भएर प्रियाको गेटअपलाई 'नर्मल' मात्र बनाएनन्, उनले लगाउने पहिरन तथा बोल्ने संवादलाई पनि सरलीकृत गरे ।

-चलचित्र निर्देशन गर्नु निकै कठिन कार्य हो । नेपालमा पनि कतिपय दिग्गज निर्देशकहरू गतिलो निर्देशन गर्न नसक्दा असफल साबित भएका छन् । यही विधामा आफ्नो कला देखाउन एक विकलाङ्ग खटिएका छन् । अपाङ्ग साहित्यकारका रूपमा पनि परिचित टीकाराम ढुङ्गानाले आफ्नो लेखन, निर्माण तथा निर्देशनमा एक टेलीश्रृंखलाको निर्माण गरेका छन् । उनको उक्त श्रृंखलामा नायक राजेश हमालले पनि अभिनय गरेका छन् । 'सीता' शीर्षकको उक्त श्रृंखलामा सरिता लामिछानेले शीर्ष भूमिका निर्वाह गरेकी छिन् । निर्देशक तथा लेखक ढुङ्गानाले श्रृंखलामा आफू अपाङ्ग हुँदा भोगिरहेको समस्याका अतिरिक्त होचा-पुड्काका समस्याहरूलाई पनि दर्शाएका छन् । गाउँघरको पृष्ठभूमिमा निर्माण गरिएको श्रृंखला 'सीता' का बारेमा बताउँदै ढुंगानाले भने -'यसमा हामीले जातपात, सौतेनी व्यवहार, अशिक्षा, जमिनदारी प्रथा आदि विषयहरूलाई पनि औंल्याउने प्रयत्न गरेका छौं ।' रामचन्द्र अधिकारी, हिउँबाला गौतम, गणेश मुनाल, दीपक केसी, विष्णुभक्त फुयाँल, सपना श्रेष्ठ आदि दुई दर्जन कलाकारलाई दुवै खुट्टा नचल्ने निर्देशक ढुंगानाले ह्विलचेयरमै बसेर निर्देशन गरी निर्माण भएको यो श्रृंखला नेपाल टेलिभिजन मेट्रोबाट प्रत्येक मंगलबार साँझ ६:३० बजे र नेपाल टेलिभिजनको राष्ट्रिय प्रसारणमा प्रत्येक बुधबार बिहान १० बजे प्रसारण गरिने भएको छ ।

CAMBRIDGE BRIDGE COURSE 2006

for SLC appeared students

Sameer Shrestha
SLC Board First 2061
Kavre Secondary School, Banepa

Send-up toppers
of different schools enrolled at
Cambridge Bridge Course-2006

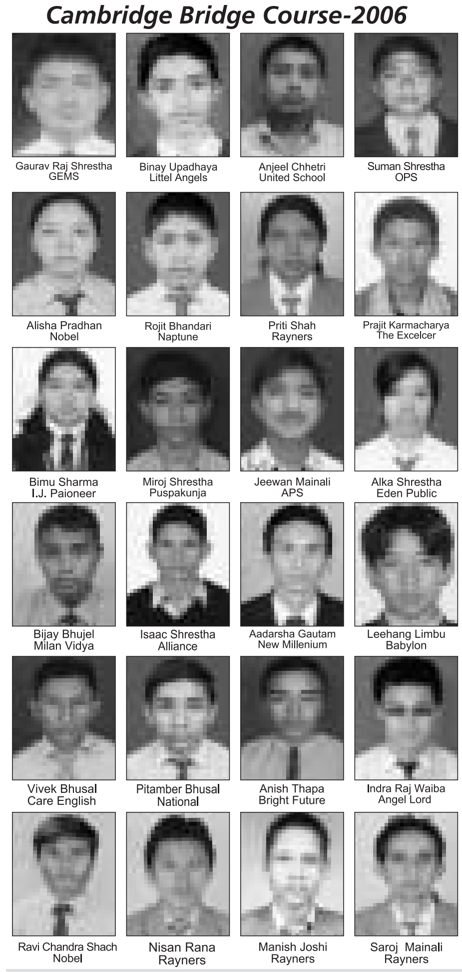

Gaurav Raj Shrestha, GEMS — Binay Upadhaya, Littel Angels — Anjeel Chhetri, United School — Suman Shrestha, OPS
Alisha Pradhan, Nobel — Rojit Bhandari, Naptune — Priti Shah, Rayners — Prajit Karmacharya, The Excelcer
Bimu Sharma, I.J. Paioneer — Miroj Shrestha, Puspakunja — Jeewan Mainali, APS — Alka Shrestha, Eden Public
Bijay Bhujel, Milan Vidya — Isaac Shrestha, Alliance — Aadarsha Gautam, New Millenium — Leehang Limbu, Babylon
Vivek Bhusal, Care English — Pitamber Bhusal, National — Anish Thapa, Bright Future — Indra Raj Waiba, Angel Lord
Ravi Chandra Shach, Nobel — Nisan Rana, Rayners — Manish Joshi, Rayners — Saroj Mainali, Rayners

Kiran Ghimire
SLC Board 8th 2061
Sagarmatha, Biratnagar

Give your Career the right direction ...

ADVANCED SCIENCE & MANAGEMENT COURSE '06

(I Sc/HSEB+2/GCE A-Level/CBSE)
ENTRANCE PREPARATION COURSE '06

Our Impressive result... Of the batch 2061	
St. Xavier's	156
Budhanilkantha	26
KU	73

Spot Scholarships available upto 100%
50% Send-up Second Topper
30% Send-up Third Topper
25% Send-up 80% and above

Free New Edition
Cambridge Practice Books,CD & Bag

Be an achiever ! Call now @
424-7624, 424-4578
Contact Office: Biratnagar, Tel: 021-530205, 9842023436
www.cambridge.edu.np

CAMBRIDGE INSTITUTE
since1989
(Run by teachers from St.Xavier's College)
Putalisadak, Kathmandu
(In front of Shankardev Campus)
E-mail: ourcambridge@wlink.com.np

ACT Bridge Course 2006

a place of wisdom .....

- Advanced Science Course
- I.Sc./+2 & A Level Entrance Prep. Course
- Advanced Management Course
- Staff Nurse Preparation Course

Our previous success

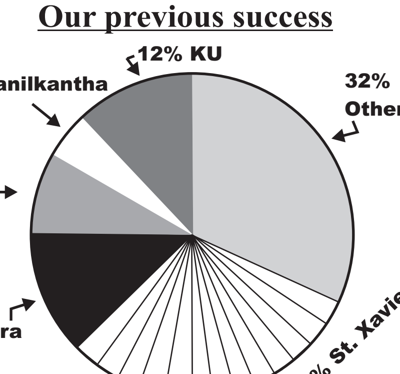

New class will be started from 17th Baishakh

ACT
Academy of Creative Teaching
New Baneshwor Chowk ☎ 2041233, 016203446

गिनिज बुक्स अफ वर्ल्ड रेकर्डसबाट

गिनिजबुकमा प्रतिष्ठा

सन् १९७७ मा चितवनमा जन्मिएकी प्रतिष्ठा अमात्य बिष्टले गिनिजबुक अफ वर्ल्ड रेकर्ड्समा स्थान पाएकी छिन् । गिनिजबुक अफ वर्ल्ड रेकर्ड्सका अनुसार बिष्टले संख्यात्मक रूपमा दुई पटक सोधिएका ७५ वटा बेग्ला-बेग्लै शब्दलाई पाँच सेकेन्डभित्र स्मरण गरेर उक्त सफलता पाएकी हुन् । यसअघि उक्त कीर्तिमान बेलायतका एडल अनवरको नाममा थियो । अनवरले ५५ वटा शब्द स्मरण गरेका थिए ।

एट्लान्टिक पार गर्ने नयाँ कीर्तिमान

अमेरिकाका डुङ्गा चालक २३ वर्षीय ओलिभर हिक्सले सबैभन्दा बढी समय खर्च गरेर एटलान्टिक महासागर पार गर्ने नयाँ कीर्तिमान कायम गरी गिनिजबुक अफ वर्ल्ड रेकर्ड्समा स्थान पाएका छन् । गिनिजबुक अफ वर्ल्ड रेकर्ड्सका अनुसार हिक्सले १ सय २४ दिनमा उत्तरी अमेरिकाको समुद्री तटबाट आफ्नो यात्रा प्रारम्भ गरी दक्षिणी इङ्ल्यान्डको समुद्री तटमा उक्त यात्रा टुङ्ग्याएका थिए । यस्तो कीर्तिमान कायम गर्ने हिक्स सबैभन्दा कम उमेरका डुङ्गाचालक पनि हुन् ।

सबैभन्दा सानो सेना

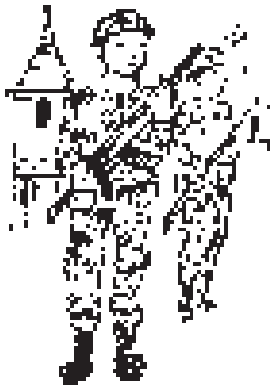

संसारको सबैभन्दा सानो सेना भएको मुलुक भ्याटिकन सिटी हो । गिनिजबुक अफ वर्ल्ड रेकर्ड्सका अनुसार भ्याटिकन सिटीको सेना स्वीस गार्डमा जम्मा १० सैनिक मात्र छन् । ५ सय वर्षअघि स्थापना गरिएको स्वीस गार्डले क्याथोलिक इसाईहरूका धर्मगुरु पोपको व्यक्तिगत सुरक्षाको जिम्मेबारी पाएका हुन्छन् । हालसम्म यो सेनाले ४३ जना पोपको अंगरक्षकको भूमिका निर्बाह गरिसकेको छ । स्वीस गार्ड सबैभन्दा पहिले सन् १५०६ मा अस्तित्वमा आएको थियो ।

गाउँखाने कथा

गजुर छ मन्दिर होइन, पखेटा छ चरा होइन, करङ छ मान्छे होइन, घुम्रिएको पुच्छर छ कुकुर होइन ?

– छाता

गहत कोसे गाई, बान्ह मेला चरीकन एकै पेट नअघाई ?

– हसियाँ

गहिरो खेतमा बुलबुले पानी, बुलबुले पानीमा पम्फैरानी, पम्फैरानीलाई बाघले तानी ?

– ताईबाट रोटी झिकेको

गालाभरि कालैकालो, जीउभरि नसैनसा, छुनासाथ बजिदिन्छु भन मेरो दाता ?

– मादल

प्रस्तुति : मेघनाथ ढकाल

जन्मदिनको शुभकामना

आह्वान कोइराला २०५७ वैशाख १८

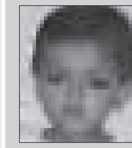

प्रिशी कायस्थ २०६१ वैशाख १९

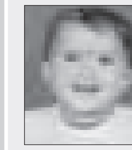

समीक्षा थापा २०६२ वैशाख १७

नम्रता मुकारुङ २०६१ वैशाख १६

कुपन

जन्मदिनको शुभकामना

नाम :...

जन्म मिति :...

स्कुल :...

ठेगाना :...

तस्विर अनिवार्य

तस्विर र विवरण दुई साताअगाडि आइपुग्नुपर्नेछ ।

पिण्ड कसरी नाश हुन्छ ?

ब्रह्माण्डमा सूर्यलगायत अन्य ताराको मुख्य स्रोत नाभिकीय प्रतिक्रिया हो । एउटा पदार्थको क्षति हुँदा अर्कोमा शक्ति उत्पन्न भैरहेको हुन्छ । सन् १९०५ मा अल्बर्ट आइन्सटाइनले प्रतिपादन गरेको $E=MC^2$ सिद्धान्तअनुसार पिण्ड नाश हुन्छ र पिण्ड तथा शक्तिबीच गहिरो सम्बन्ध हुन्छ । यसको उदाहरणका रूपमा हाइड्रोजन ग्याँसलाई लिन सकिन्छ । सबैलाई थाहा छ, कुनै पनि ग्याँसलाई तताएको खण्डमा ग्याँसका अणु चल्न थाल्छन् । तापलाई बढाएको खण्डमा अणु तीव्र गतिले चल्न थाल्छन् । यसलाई अझ ताप दिएको खण्डमा परमाणु छुट्टिन्छन् । यसलाई पनि अझ ताप दिएको खण्डमा परमाणु टुक्रिन थाल्छन् । त्यसैगरी हाइड्रोजन परमाणु टुक्रिँदा इलेक्ट्रोन र प्रोटोन गरी दुई भागमा विभाजित हुन्छ । यसमा प्रोटोन स्वतन्त्र हुन्छ । प्रोटोन धनात्मक चार्ज भएकाले एक-अर्कामा छुट्टिन खोज्छ । तर पनि यिनीहरूको संयोग हुन्छ । यो पिण्डलाई H^2 भनिन्छ । यो फेरी अर्को प्रोटोनसँग संयोग हुन्छ र H^3 बन्छ र केही शक्ति निस्कन्छ । H^3 फेरि संयोग बनी हिलियम तत्त्व बन्छ र बढी भएका प्रोटोन निस्कन्छ । यसबाट अपार शक्ति पनि निस्कन्छ । जसमा,

$E=MC^2$,

E = पदार्थको परिणाम या नाश भएको पिण्ड,

C = प्रकाशको गती , एक ग्राम पदार्थ नाश हुँदा

$E=MC^2$

$=1 \times \{3 \times 10^{10}\}^2$

$=9 \times 10^{20}$ हर्ज तापशक्ति उत्पन्न हुन्छ । त्यसैगरी १ ग्राम हाइड्रोजनलाई हिलियममा परिणत गर्दा कति शक्ति उत्पन्न हुन्छ ?

$E = MC^2$, जसमा एक हाइड्रोजनमा ०.००७ ग्राम पिण्डहरू हुन्छ ।

$M = 0.007$ ग्राम

$C = 3 \times 1010$

$E = 0.007 g. \times \{3 \times 10^{10}\}^2$

त्यसैले, $E = MC^2$

$= 0.007$ ग्राम $\times 9 \times 10^{20}\ cm^2$

$= 0.063 \times 10^{20}$ हर्ज शक्ति उत्पन्न हुन्छ ।

यसबाट के थाहा हुन्छ भने हाइड्रोजनबाट हिलियम बन्नासाथ परमाणु संयोजन क्रिया टुंगिने गर्दैन र बढी परमाणु भार भएका अन्य तत्त्व पनि बन्दै जान्छ, तसर्थ सूर्यमा हाइड्रोजन र हिलियमका अतिरिक्त अन्य गह्रौं तत्त्व पनि हुन्छ । सूर्यमा हाइड्रोजन ग्याँस प्रचुर मात्रामा छ । साथै हाइड्रोजनमा परमाणुलाई विच्छेद गर्न अत्यधिक ताप पनि विद्यमान छ । वैज्ञानिकहरूका अनुसार यी सबै अवस्था सूर्यमा छन् । त्यसैले सूर्यको शक्ति परमाणु शक्ति नै हो ।

तल दिइएको चित्रमा ६ वटा फरक छुट्याऊ

तल दिइएको चित्रमा कति प्राणीहरु लुकेका छन् ?

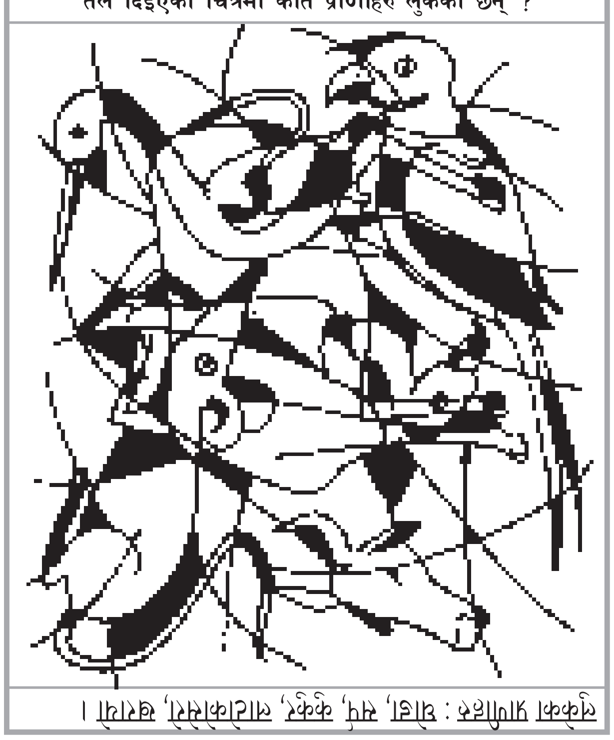

शब्दहरू खोज

उ	मे	श	था	पा	प	ज	ट	द
वि.	शि	व	ह	रि	कुँ	व	र	श
भी	ही	द	वि.	सं.	सं.	म	सं	न
म	रा	ल	सं	क	ज	प	वि	या
से	ला	ट	त	प	स	व	ष्णु	द
न	ल	ख	रा	म	शि	व	पा	व
दा	गौ	ह	नु	मा	न	व	ण्डे	त
हा	त	से	तु	सु	ना	र	ज्ञा	नु
ल	म	ल	वि.	तु	ल	सी	क्षे	त्री

माथि दिइएका अक्षरहरूमा जनआन्दोलन भाग-२ मा शहादत प्राप्त गर्ने आठ जना वीरहरुको नाम लुकेका छन् । ती नामहरू सायद तिमीले पनि सुनेको हुनुपर्छ । के तिमी ती नामहरू खोज्न सक्छौ ?

साप्ताहिक अंकजाल प्रतियोगिता -६३

१. सँगै दिइएको १६ वटा कोठाहरुमा ६२ देखि ७७ सम्मका अंकहरू नदोहोरिने गरी यसरी भर, जसबाट तिनीहरुको योगफल ठाडो, तेर्सो, छड्के जसरी जोड्दा पनि २७८ होस् ।

२. अंकजाल साप्ताहिकको कार्यालयमा प्रकाशित भएको मितिले दुई साताभित्र पठाइसक्नुपर्नेछ ।

३. विजेतालाई २ सय रुपैयाँ पुरस्कार दिइनेछ ।

नाम : ....कक्षा : .....

स्कुल : ....

ठेगाना : ....

अंकजाल ५९ मा सहभागीहरूको संख्या : २१०

गोलाप्रथाबाट विजेता :

दिनेश लम्साल, कक्षा ७, शिशु निकेतन, पोखरा

कविता

मित्रता

प्रत्येक पाइलाको सहारा हो मित्रता
अनगिन्ती यात्राको बिन्दु हो मित्रता
दुःखद तिर्खाको जल हो मित्रता
निस्वार्थीपनको उपमा हो मित्रता
अनमोल जीवनको छायाँ हो मित्रता
पवित्र भावनाको बन्धन हो मित्रता
अजम्बरी साइनोको संगालो हो मित्रता
निश्छल लक्ष्यको स्वच्छन्द नाता हो मित्रता ।

–सावित्री श्रेष्ठ

बाँकी रहेन

उजाड भयो जिन्दगी
कुनै जिजीविषा नै बाँकी रहेन
मृत्यु नै प्यारो लाग्न थाल्यो
अरू केहीको चाह भएन
निराशमा डुबेको जीवनमा
आशाको सञ्चार भएन
आँसुले भरिएको आँखामा
खुसीको लहर छाएन
सजीवता छैन जीवनमा
सबै निर्जीव बनी गए
तिमीलाई प्रेम गर्ने भूल गर्दा
आज आफन्तैबाट टाढा भएँ
सबै अभिलाषाहरू छायाँसरी
घामसँगै डुबी गए
तिम्रा सबै कसम र वाचाहरू पनि
सँगसँगै डुबी गए
चाहनामै कुण्ठित बनी
शून्यतामा हराउन पुगे
मायाको यो खेलमा म नराम्रोसँग हार्न पुगें ।

–धनु श्रेष्ठ

तिम्रो साथ

खुसीहरू आए बहार बनी जीवनमा
अचेलभरि तिम्रा यादहरू बस्न थाले मनमा
तिमीसँग बोल्दा हाँस्दा निकै लाग्छ खुसी
तिमीले मलाई हेरिदिंदा त्यसरी
लाग्छ म हुँ कि इन्द्रलोककी उर्वशी
तिमीसँग बिताएका क्षण भुल्न सकिन
तिम्रा यादमा रातभरि सुत्न सक्दिन
जीवनको गोरेटोमा तिम्रै साथ पाऊँ
कहींकतै लडे भने सहारा तिम्रै हात पाऊँ ।

–रेशमा

जान्छौ भने

जान्छौ भने जाऊ तिमी म के भनौं
जानुपर्ने टाढा होला म रोकौं के भनी
तिम्रो खुसी, तिम्रो हाँसो उपहार भो मलाई
जुन जस्तै चम्किलो भेटघाट भो मलाई
अलमलाउनु हुँदैन भन्छन् अब के भनौं
जान्छौ भने जाऊ तिमी म के भनौं
तिमी फूल, तिमी फैल सुन्न पाऊँ सदा
बधाइ, शुभकामना दिन्छु सफल होऊ सदा
पीडा, दुख मलाई, सुखले बाँच म के भनौं
जान्छौ भने जाऊ तिमी म के भनौं ।

–निमेष नेवा

के गरूँ

हाँस्दा हाँस्दै आँसुको भल झर्छ त म के गरूँ
बोल्दा मात्रै प्रेम रोग सर्छ त म के गरूँ
आएको हो आँधी-हुरी गर्जेर हो आकाश पनि
नपरिकनै चटयाङ पर्छ त म के गरूँ
झुटो बोल्यो भनेदेखि पाप लाग्छ आफैंलाई
सत्य बोल्दा अरूलाई चोट पर्छ त म के गरूँ
रोपेको हो फूल मैले हालेकै हो पानी पनि
सार्दा सार्दै पनि फूल मर्छ त म के गरूँ
यो मनले अतीतको याद गर्छ त म के गरूँ ।

–कमल भण्डारी

अर्को जन्ममा के हुन चाहनुहुन्छ ? किन ?

के भन्नु खै ? यो त सब प्रभुको हातमा छ ।

गोकर्ण लमिछाने (१६), स्वयम्भु

ब्रह्मा भएर जन्मी पृथ्वीभन्दा राम्रो अर्कै संसार सिर्जना गर्छु ।

कपुर थापा

लक्ष्मी हुन चाहन्छु अनि सबै नेपालीलाई धनी बनाउँछु ।

सानीकान्छी थापा

म समय भएर जन्मन्छु अनि सबैलाई आफ्नो मुठीमा लिन्छु ।

संगीता पौडेल

यो जन्ममा उनको हुन नसके पनि अर्को जन्ममा उनको जीवनसाथी भएर उनीसँगै जीवन बिताउन चाहन्छु ।

रेशम श्रेष्ठ (१८), प्युठान

अर्को जन्ममा बिनलादेन होइन नेपालकै बाबुराम भट्टराई बन्न चाहन्छु ।

अजय चौधरी (१६), कदमहा, सप्तरी

काली केटी नै भएर जन्मन्छु र केटाहरूको खल्ती चुस्दै हिंड्छु ।

आशा काली

गुलाफको फूल हुन चाहन्छु किनभने गुलाफलाई सबैले मन पराउँछन् । प्रेम दिवसको दिन म हरेकको प्रेम सफल पारिदिन सक्छु ।

सुनील मगराती (१६)

म पुरुष नै भएर जन्मन चाहन्छु, किनकि केटी भएर जन्म लियो कि केटाहरूको लाइन लाग्छ अनि लभ गर्दैको सास्ती, भाग्दैको सास्ती ।

मोहन श्रेष्ठ (१९)

साँच्चै भनौं, अर्को जन्ममा महान डाँका बन्नुपरेको छ । किनकि चाँडै नै धनी बन्ने इच्छा छ । पूरा होला नि ?

लोकमणि तिमिल्सिना (२४), सिन्धुली

यो जन्ममा त केही हुन सकिन, अर्को जन्ममा के हुने, त्यतिखेरै भनौंला हुन्न र ?

दुर्गाबहादुर माझी (२४), रामेछाप

पक्षी हुन चाहन्छु ? उडेर टाढा-टाढा पुग्न सकिन्छ ।

जीवन कोइराला

अरू कुरा त के हुनु नि त्यही रातो गुलाफको फूल हुन चाहन्छु । भ्यालेन्टाइनडेको दिन जसको हातमा हेरे पनि म नै हुनेछु ।

केदार घिमिरे, मनहरि, मकवानपुर

मलाई अर्को जन्ममै विश्वास छैन । सम्पादक ज्यूको प्रश्नको उत्तर दिनका लागि म स्वर्गको राजा इन्द्र हुन चाहन्छु । त्यहाँ धेरै परीहरू हुन्छन् भनेर नै किन लेखिरहनुपर्‍यो, व्यर्थमा ।

लेखनाथ अर्याल (२३)

उनको प्रेमी हुन चाहन्छु किनभने यो जन्ममा उनलाई मैले पाउन सकिन ।

दीपेश पौडेल (१९), तामनगर, बुटवल

साप्ताहिकको सम्पादक बन्न चाहन्छु । यो जन्ममा हुन सकिएन ।

विक्रम राई (२४), खाँदबारी

बिन लादेन हुन चाहन्छु । अडियो, भिडियो टेपका आधारमा अमेरिकालाई हल्लाउन त पाइन्छ ।

सुवास थापा (१९) पोखरा

नेपालमा जन्मेर नेपाली नै हुन चाहन्छु । मलाई मेरो देश नेपाल असाध्यै राम्रो लाग्छ ।

सुरज सिंह (२०)

अर्को जन्ममा पनि मानव भएर नै यो धर्तीमा अवतरण गर्न चाहन्छु ।

राजु केसी, गुलरिया

मान्छे नै हुन चाहन्छु तर मलाई किनको जवाफ नै थाहा छैन ।

मखन श्रेष्ठ

अहिलेको भ्रष्ट नेता जस्तै बनेर काठमाडौंमा ५ तले घर बनाउन चाहन्छु ।

वाई.आर. तिमिल्सिना

एटम बम, अन्याय तथा अत्याचार अनि हत्याहिंसाले ग्रस्त यो संसारमा एउटा एटम बमको आवश्यकता छ ।

प्रदीप शर्मा (२०), पाल्पा

म अर्को जन्ममा चरा हुन चाहन्छु । बढ्दो महंगी, आतंक तथा राजनैतिक द्वन्द्वबीच पिल्सिरहेको पीडादायी जीवनमा पनि अकालमै ज्यान गुमाउनु नपरोस् ।

विष्णु, कमलामाई

केटी भएर जन्मने ठूलो चाहना छ । केटी भइयो भने दुनियाँ केटालाई फसाएर पैसा धुत्न सकिन्छ नि ।

लोकदर्शन देवकोटा, सिन्धुली

मदर टेरेसा भएर जन्मन्छु र दीन-दुःखीको सेवा गर्छु ।

विपना थापा

साप्ताहिकको सम्पादक, पाठकहरूलाई यस्तै-यस्तै प्रश्न राखेर हैरान बनाउन पाइन्छ, क्या मज्जा ।

प्रकाश पौडेल (२०), पर्वत

गान्धी भएर जन्मन्छु, अहिंसावादीहरूको समूह गठन गरी विश्वलाई नै हिंसारहित बनाउँछु ।

रिकेन्द्र भडेल

परशुराम भएर जन्मन्छु र अत्याचारीहरूलाई सखाप पार्छु ।

सुरेश खतिवडा

फ्लोरेन्स नाइटिंगेल हुन चाहन्छु र रोगी एवं घाइतेहरूको सेवामा जुट्छु ।

ठूलीकान्छी थापा

म परवेज मुसर्रफ हुन चाहन्छु । उहाँले विना युद्ध राष्ट्रपति पद पाउनुभयो ।

सन्तोषराज भुजेल, भक्तपुर

म गणेशमान सिंह भएर जन्मन चाहन्छु । उहाँलाई सबैले वीर भनेर सम्बोधन गरे, त्यसैले ।

बलितबहादुर श्रेष्ठ, चाँगु

म पृथ्वीनारायण शाह बनेर जन्मन चाहन्छु र यो नेपाललाई अझ ठूलो बनाउँछु ।

प्रतीक भट्ट

छोरा मान्छे भएर जन्मन चाहन्छु । छोरीमान्छेको दुनियाँमा आफ्नो घरसम्म हुँदो रहेनछ ।

मीरा श्रेष्ठ

यही जीवनमा पाउनु दुःख पाइयो, अर्को जन्ममा के नै सुख पाइएला र ?

ईश्वरी भुजेल

मलाई यही जीवनमै बधाइ दिनुहोस्, अर्को जन्ममा के भरोसा ?

पुनम थापा (२४)

मलाई अर्को जन्म चाहिदैन, यही जिन्दगी नै काफी छ ।

देवी मगर

म बुसली भएर जन्मन्छु र सबैलाई एक-एक गरी ठीक पार्छु ।

नीरज प्रधान, पाटन

जालन्धर भएर जन्मन्छु र धेरैका राम्रा श्रीमतीहरू हरण गर्छु ।

हिमकुमार थापा

मलाई के सोध्नुहुन्छ ? तपाईं आफैंलाई के हुँला जस्तो लागेको छ ?

सुमित ढकाल (१५)

गौतम बुद्ध भएर जन्मन्छु, पीपलको बोटमुनि होइन, सगरमाथाको शिखरमुनि गएर तपस्या गरी विश्वमा शान्ति ल्याउँछु ।

सतिश भुजेल (२०), चाँगु

अब हाम्रो पालो

यो स्तम्भमा हामीले राखेका प्रश्नको ३० शब्दमा नबढाई उत्तर पठाउनुपर्नेछ । प्रत्येक उत्तरका साथमा आफ्नो पुरा नाम, ठेगाना र उमेर लेख्न नबिर्सिनुहोला । प्रश्न नम्बर एक सधैं आगामी प्रश्नका रूपमा रहनेछ । एउटा पानामा एउटा उत्तर मात्र स्वीकार गरिनेछ ।

–सम्पादक

१. तपाईंलाई आफ्नो नाम कस्तो लाग्छ ? किन ?
२. प्रेम गर्नेहरूले के वा कोबाट बच्नुपर्छ किन ?
३. तपाईं चलचित्र, टेलिचलचित्र आदि हेर्दा रुनु हुन्छ ? किन ?
४. दुःख वा समस्या पर्दा तपाईं कसलाई सम्झनु हुन्छ, किन ?
५. तपाईंलाई सधैं दुःख दिइरहने एउटा कुरा के हो ? किन ?
६. प्रेम गर्दा सबैभन्दा ठूलो डर कुन कुराको हुन्छ ? किन ?
७. नेपालको राजनैतिक समस्या के गरे समाधान होला ?
८. विवाहपूर्वको यौनसम्बन्ध कत्तिको उचित हो ? किन ?
९. के गरे पैसा कमाइन्छ ?
१०. सफल मान्छे हुन के गर्नुपर्छ ?

लघुकथा

खेल

गोठालाहरू चौरमा बाखा चराई रमाइलो गर्थे । बाखाहरू जंगलमा छोडेर सदाझैं उनीहरू दौड्ने खेलमा जुटे । जब खेल चल्दै गयो त्यसबीच एउटाले भन्यो- सधैं एउटै खेलमात्र किन ? आज कुनै नौलो खेल खेलौं न । उसको प्रस्ताव सान्दर्भिक भएको सबैले महसुस गरे । छलफलमा बाखाहरूलाई एक-आपसमा भिडाउने निधो भयो । सबैको योजना अनुसार खेल शुभारम्भ भयो । पूर्वाद्धको भिडन्तमा गोठालाहरूले आफ्नो पक्षलाई ताली बजाएर सुम्याए, हौसला बढाए । केही क्षणमै भिडन्त चर्कियो । प्रतिशोधको भावनाले बाखाहरूले आफैंलाई मजबुत तुल्याए ।

जब खेल भिडन्तमा परिणत भयो, त्यतिखेर गोठालाहरू पनि आत्तिए । धेरैले रोक्ने प्रयास गरे । उनीहरूको प्रयास विफल भयो । साँझ ढल्किसकेको थियो । चौर धूलो, धूवा र रगताम्मे भैसकेको अवस्थामा गोठालाहरूलाई आफ्ना बाखा छुट्याउन हम्मे-हम्मे पर्‍यो । उनीहरू आफैंमा कुराको भावना सिर्जना भयो । उनीहरू आपसमा प्रतिस्पर्धा गर्न लागे, भनाभन हुँदै जाँदा क्रमशः लड्न थाले । रात छिप्पिँदै गयो । भोलिपल्ट गोठालाहरूका बाबुआमा उनीहरूलाई खोज्दै आउँदा त चौरमा मान्छे र बाखा सोत्तर थिए ।

– रजनी भारती

फल

प्राचीनकालका एक राजा जंगलको बाटो हुँदै अंगरक्षकहरूका साथमा शिकारमा निस्किएका थिए । त्यसैबेला अकस्मात् एउटा ढुंगा राजाको टाउकोमा बज्रियो । त्यो देखेर अंगरक्षकहरू दोषीलाई खोज्नतर्फ लागे र एक वृद्धा महिलालाई फेला पारी राजासमक्ष उपस्थित गराए । उक्त वृद्धाले आफूबाट भएको गल्तीमा डराउँदै राजासमक्ष बिन्ती चढाइन्- महाराज, म र मेरा छोराछोरीहरू दुई दिनदेखि भोकै छौं कतैबाट पनि कुनै सहयोग पाइन, त्यसैले त्यो रूखमा खानयोग्य फल फलेको देखेर त्यसैलाई झार्न ढुंगाले हिर्काउँदा अकस्मात् हजुरलाई लाग्न पुगेछ । उक्त कुरा सुनेपछि राजाले वृद्धालाई प्रशस्त धनदौलत र भोजन दिन एक अंगरक्षकलाई आदेश दिए । उक्त कुरा सुनेर अंगरक्षकले राजालाई बिन्ती चढाए- महाराज, जसले हजुरलाई ढुंगाले हिर्कायो उसलाई दण्ड नदिएर किन उल्टै पुरस्कार दिने ? अंगरक्षकको कुरा सुनेर राजाले हाँसेर भने- जावो एउटा वृक्षलाई ढुंगाले हिर्काउँदा उसले खानका लागि फल दिन्छ भने म त राजा हुँ, मानव हुँ, मैले कसरी आफूलाई हिर्काउँदा दण्ड दिन सक्छु ?

– बरुण आचार्य

हाँसौं ल

श्रीमान् : हरेक दिन बिहान सेभिङ गर्दा म दिनभर तन्नेरी देखिन्छु ।
श्रीमती : त्यसो भए रातीचाहिँ किन सेभिङ गर्दैनौ त ?

०००

रातभर घरबाट गायब श्रीमान् जब बिहान ६ बजे घर फर्किए तब उनको मुखबाट रक्सीको गन्ध आइरहेको थियो । उनको अनुहारमा लिपिस्टिकका दागहरू देखिन्थे । त्यो देखेर श्रीमतीले रिसले चुर हुँदै भनिन् : रातभर छाडा साँढेजस्तो भएर अहिलेचाहिँ के खान आएको नि ?श्रीमान्ले नम्र हुँदै जवाफ दियो : नास्ता ।

०००

प्रशान्त : केवल दस प्रतिशत महिला नै स्वर्ग जान्छन् रे किन थाहा छ ?
अभिषेक : किनकि सबै महिला स्वर्ग गए भने त स्वर्ग पनि नर्क भैहाल्छ नि ।

०००

अपराधी : हो श्रीमान, मैले आफ्नी श्रीमतीलाई मारेको हुँ, किनकि ऊ परपुरुषसँग सुतेकी थिई ।
न्यायाधीश : के उसलाई मार्नु आवश्यक थियो ?
अपराधी : हरेक साता एउटा पुरुषलाई मार्नुभन्दा त उसैलाई मार्नु राम्रो विकल्प थियो श्रीमान् ।

०००

नायिका : (आफ्नो प्रेमीसँग) हेर न, हाम्रो विवाह छ-सात महिनाका लागि रोक्नुपर्ने भयो ।
प्रेमी : किन, के तिमी मसँग प्रेम गर्दिनौ ?
नायिका : होइन, प्रेम त गर्छु तर मैले हिजै डिबोर्स गरेपछि आज एउटा साहुजीसँग विवाह गरें नि ।

०००

शम्भु : राम्रो वकिल र ठूलो वकिलमा के फरक छ ?
माधव : राम्रो वकिलले कानुन चिनेको हुन्छ भने ठूलो वकिलले न्यायाधीश ।

होटल तालिम
Security Guard
Free English Language
S.L.C. दिएर
MMTC
5532984
BMTC गोंगबु
01-6214510
Free Language
ENGLISH LANGUAGE TRAINING
कसलाई हुँदैन सुन्दर हुने चाहना
Global T. V. Product Shop
फोन: 4242061, 2002799

सन्देश

सन्तोषी, तिमीले मलाई कुन अर्थमा हेर्‍यौ ? म अनभिज्ञ छु । साथै तिमीले मुर्खको संज्ञा दियौ, ठीकै छ । यसमा मेरो कुनै गल्ती छैन । तिम्रो सफल जीवनको कामनासहित नववर्षको हार्दिक शुभकामना ।

आर. के.

नववर्ष प्रवेशको सुअवसरमा आफन्तजनहरूमा सुख, शान्ति, समृद्धि, सु स्वास्थ्य एवं दीर्घायुको मंगलमय शुभकामना ।

रमेश

रोएना, पत्रका लागि धन्यवाद छ । एकपटक पूरा ठेगानासहित चिठी कोर्न अनुरोध गर्दछु ।

सुजन

लब्ली, एसएलसी परीक्षामा सफलताको शुभकामना । फर्स्ट डिभिजनले मात्र हुँदैन नि डिस्टिनेसन चाहिन्छ । मेरा लागि भए पनि नत्र...हुन्छ नि ।

सलिल

कल्पु, मुटुभरिको न्यानो माया एवं सम्फना, आराम रही आरामको कामना गर्दछु । हेर न तिम्रो माया र सम्फना हर रात, हर दिन मलाई यसरी तडपाउँछ कि यसरी तडपाउँछ जसरी पानीबिना माछा तड्पिन्छ, त्योभन्दा बढी यो तड्पाउँछ, सायद तिमीलाई पनि यसरी तड्पाउँछ होला होइन ? के गर्ने माया भन्ने चीजै यस्तै रहेछ । हाम्रो माया सधैंभरि यसरी नै अघि बढिरहोस् । एकपटक फोन गर, अनि एसएलसी परीक्षामा सफलताको अग्रिम शुभकामना ।

विवश याम

रमिला, तिमी मसँग रिसाएकी हौ ? मबाट केही गल्ती भएको छ भने माफ गर । तिमीसँग कुरा गर्न असाध्यै मन लागेको छ । तिमीलाई फोन गर्न पनि डर लागेर आउँछ । त्यसैले एक पटक फोन गर न है ।

ब्याक ड्रेस

गएको फागुन २५ गते जन्त जाँदा अन्टीसँग बसेर आँखा जुधाउँदा लजाएर मुस्कुराउने अञ्जान मित्र, नीलो सारी लाउने र पछि कुर्ता सलवार लगाएर आउने अञ्जान मित्रलाई आफ्नो नाम, ठेगाना पठाउन अनुरोध छ ।

समीर

नवलपुरदेखि चपुरसम्म तिमी मेरो सिटमा थियौ । घरमै मनिपर्स छुटाउने रेड ड्रेस सँगैको मान्छेलाई मेरो बारेमा के सोधेको ? म लेखक हुँ तर तिमीलाई मन नपर्न । एकपटक lekhak_bs@yahoo.com मा भेट है ।

चपुरबाट छुट्टिने

ताप्लेजुङ पिकनिक जाँदा एक नम्बर रुटको बसको पछाडि सिटमा बसेर हात हल्लाउँदै बोल्न खोज्ने अञ्जान मित्रहरूलाई मित्रताको हात बढाउन अनुरोध छ ।

नीलो टिसर्ट

कुपन सन्देश

पाउने :

सन्देश :

पठाउने :

प्रति सन्देश रु. २०/– अनिवार्य

साप्ताहिक साथीका लागि फर्म

नाम :

उमेर : .... उचाइ :

पेसा : .... शिक्षा :

स्वभाव : .... वैवाहिक स्थिति :

अभिरुचि :

वर्ण :

इमेल :

ठेगाना :

तपाईं कस्तो साथीको खोजीमा हुनुहुन्छ ?

नोट : तस्बिर र नगद रु. ५०।- अनिवार्य छ । आफूले उल्लेख गर्न चाहेको थप विवरण छुट्टै पानामा पठाउन सकिनेछ ।

जीवनको गोरेटो

साँचो प्रेमको विजय

त्यतिबेला म चौध वर्षको थिएँ । त्यतिखेर म कक्षा नौ पास भएर दसमा प्रवेश गर्दै थिएँ । एक जना अपरिचित किशोरीसँग मेरो नजर जुध्यो । उनी स्कुलनजिकैको आफ्नी दिदीको घरमा बसेर पढ्थिन् । उनीसँगको पहिलो आँखा जुधाइमै मलाई उनको माया लाग्यो । स्कुल आउँदा-जाँदा म हरसम्भव उनीसँग हुने प्रयास गर्थें । कक्षामा पनि निकै बेरसम्म उनलाई नियालिरहन पाउँदा मन निकै रमाउँथ्यो । यस्तैमा एसएलसी परीक्षा आयो । परीक्षापछि उनी आफ्नो घर गइन् । एसएलसीको निकैपछि मैले उनको नाममा पत्र लेखें ।

पछिल्ला दिनहरूमा उनको नाममा उनको कलेजको ठेगानामा केही पत्र पनि पठाएँ, तर हात लाग्यो शून्य । फोनमा अर्ती-उपदेश पनि उनीबाट निःशुल्क पाएँ । मेरो निःस्वार्थ प्रेम त्यसै-त्यसै कुण्ठित हुन पुग्यो, तर पनि मैले उनलाई माया गर्ने कुरामा कहींकतै पनि विचलन आउन दिइनँ । उनलाई बिर्साउने गरी कोही बीचमा आइहाल्यो भने त्यो कर्कलाको पातजस्तै क्षणिक हुन पुग्थ्यो । यहींनेर मैले अनुभव गरें– 'माया गर्ने कुरा होइन रहेछ, यो त आफैं हुने कुरा पो रहेछ ।

उनी क्याम्पस पढ्न थालेपछि पनि साधन र स्रोतले भ्याएसम्म म उनको नजिक रहन प्रयासरत रहें । यस्तैमा मैले उनको नाममा असल मित्रको भूमिकाका लागि अनुरोध गर्दै अन्तिम पत्र लेखें । यी नौ वर्षको बीचमा सायद उनले पनि जीवन, जगत्, समाज, व्यावहारिकता र भविष्यका बारेमा बुझिन् क्यार ! फलस्वरूप उनले मलाई कीर्तिपुरको कुनै चौतारोमुनि बोलाइन् र त्यहि मेरो प्रेमलाई स्वीकार गरिन् ।

यी सबै कुरा उनले लेखेको एउटा डायरी भेटेपछि मलाई फुरेको हो । पत्ररूपी डायरीमा उनी लेख्छिन्, 'उसको मायालाई मैले पहिले नै बुझ्न सकिनँ, जसले गर्दा उसले धेरै दुःख पायो । जिन्दगीको अन्तिम घडीसम्म उसलाई साथ दिन सकें भने उसले विगतमा एकतर्फी गरेको मायाको ऋण तिर्न सकुँला ।' कहिलेकाहीं यथार्थको धरातलमा रहेर विगतलाई सम्फँदा पश्चात्तापको ज्वालाले पोलेर त्यसलाई निभाउन अविरल आँसुका भेलहरू बग्दा रहेछन् । 'खासमा भन्ने हो भने उसले किन मलाई यति धेरै मन पराउँछ, म आफैंले बुझ्न सकेकी थिइनँ । साँच्चै भन्ने हो भने मैले पनि उसको कुरालाई पहिले अलिकति पनि मनमा लिएको थिइनँ । सोचेकी थिएँ यो उसको उमेरको जोस र लहडीपन हो, भोलि अर्को व्यक्तिसँगको संगतमा उसले मलाई भुल्नेछ । यस्तै-यस्तै सोचेथें, तर उसको निश्चल प्रेमको अगाडि म हारें जसले गर्दा आज मैले उसको प्रेमलाई स्वीकार गरेको छु ।'

आफ्नी आमासँगको वार्तालापमा उनी यतिसम्म भन्न पछि परिनन्, 'आमा यदि उसले केटी नै खोज्ने हो भने मभन्दा एकसे एक केटी पाउँथ्यो, तर उसको निःस्वार्थ प्रेमले नै आज मलाई यति धेरै विश्वास गर्ने बनाएको छ । साँच्चै ऊजस्तो व्यक्तिलाई पनि विश्वास नगर्ने हो भने त यो संसारबाट विश्वास भन्ने शब्द नै हटाइदिए पनि हुन्छ ।'

उनले लेखेकी थिइन्- '...मेरो मुटुको टुक्राको अनुहार देख्न पाए कस्तो हुन्थ्यो होला भन्ने लागेको बेला ...हरेक कुराबाट तड्पिएको र छट्पटिएको बेलामा साँच्चै भन्नुपर्दा मरुभूमिमा तिर्खाएको मानिसलाई पानी खान्छौ भन्दा कस्तो होला ? त्यस्तै अवस्थामा मेरो राजा ..मेरो डिअरेस्ट एन्ड निअरेस्ट पर्सन म भएको ठाउँमा आउने भन्दा ....खुसी हुँदै उसलाई आऊ भने ।'

'...कति दिनपछि उसलाई देख्दा लागेको थियो कि उसलाई त्यही रोकेर एकछिन हेरी बसौं । यसरी बसौं कि सास पनि फेर्न नपरोस् अनि कोही-कसैले डिस्टर्ब नगरोस् ।'

यति पढिसकेपछि मलाई लाग्यो, सच्चा प्रेममा धैर्यता आवश्यक छ । प्रेम धरातलीयतामा आधारित भयो भने मात्र दिगो हुन्छ । प्रेम जीवनको केन्द्रबिन्दु बन्नुपर्छ जहाँ टेकेर व्यक्तित्वको पर्याप्त विकास होस् । प्रेममा रहेको अद्भुत शक्तिलाई समुन्नत समाजको निर्माणमा समर्पित गरियो भने मात्र प्रेमको सदुपयोग हुन्छ ।

-आर. एच.

तड्पी-तड्पी बाँचिरहेछु

सक्नुहुन्छ भने मलाई माफ गरिदिनुहोला । तपाईं र मेरो सम्बन्धको मैले कुनै भविष्य देखिनँ, तसर्थ मैले अर्कै केटासँग विवाह गर्ने निर्णय गरिसकें । मसँगका सम्पूर्ण याद बिर्सिदिनुहोला साथै अब कहिल्यै पत्र पठाउने, फोन गर्ने र भेट्न आउने काम गरेर मलाई दुःखी बनाउनुहुने छैन भन्ने विश्वास लिएकी छु ।

२०६० सालको प्रेम दिवसको पूर्वसन्ध्यामा मैले मेरी प्रेमिकाबाट पाएको पत्र हो यो । आजभन्दा आठ वर्ष पहिले उनको र मेरो पहिलो भेट भएको थियो । पहिलो भेटमै उनले मेरो मुटुमा ठाउँ जमाइसकेकी थिइनन् तर म उनलाई आफ्नो प्रेम व्यक्त

गर्न सक्दिनथें । हामी दुईबीच धेरै ठूलो खाडल थियो, आर्थिक सामाजिक, भौगोलिक अनि जातीय पनि ।

हामी दुई अत्यन्तै नजिक भयौं, उनी दुःख-सुखका हरेक कुरा मलाई सुनाउँथिन् । म सक्दो सहयोग र सल्लाह दिन्थें । उनी बिनाको एक दिन काट्न पनि वर्षौंभैं लाग्थ्यो । मलाई उनीसँग प्रेम प्रस्ताव राख्न गाह्रो भयो, कतै मेरो प्रस्तावले हाम्रो यति राम्रो सम्बन्ध नै टुट्ने त होइन ? तर मलाई यो पनि थाहा थियो- 'आपसी मित्रता एवं सद्भाव नै प्रेम हो, एक दिन अवश्य प्रस्फुटन हुन्छ ।' त्यसैले कुनैनकुनै दिन उनको माया पाउने विश्वासमा म ढुक्क थिएँ । छ महिनाको यात्रापछि हाम्रो मित्रता प्रेममा परिणत भएरै छाड्यो । म अत्यन्तै खुसी भएँ जिन्दगीमा फेरि एक पटक...। उनी मेरो काखमा निदाउँथिन् र अनेक सपना बुन्थिन्, म ती सपना साकार पार्ने कसम खान्थें । दिन, साता र महिना हुँदै हाम्रो प्रेमले पाँचौं वसन्त पार गरिसकेको थियो । यस अवधिमा म दुईपटक उनको घरमा गएको थिएँ भने उनी चार पटक मेरो घरमा आइन् ।

पढाइकै क्रममा हामी चार वर्ष सँगै बस्यौं । तिम्रो र मेरो भन्ने केही भएन, एउटै थालमा खाना खायौं, अब त हामी दुई मुटु एक प्राण भैसकेका थियौं, हाम्रो माया दिन-प्रतिदिन सगरमाथा भैं चुलिदै थियो । यस अवधिमा हामीले आफ्नो पढाइ पनि पूरा गरिसकेका थियौं । अब हाम्रो परिवारमा विवाहको कुरा चल्न थाल्यो । दुवैका परिवारले हाम्रो प्रेमलाई स्वीकार गरेनन् ।

हामी पनि आफ्नो प्रेममा विश्वस्त थियौं । मेरो परिवार केटी खोज्नमा व्यस्त भयो भने उनको परिवार केटा खोज्नमा । म केटी हेरेकै दिन उनलाई भेट्न पुग्थें भने उनी केटाले हेरेपछि मलाई बोलाउँथिन् । हामी दुई रत्नपार्कको बगैंचामा बसेर वा चिडियाखानाको चौतारीमा बसेर सल्लाह गर्थ्यौं, उनी मेरो छातीमा शिर राखेर रुन्थिन्, म पनि आफूलाई सम्हाल्न सक्दिनथें, आँसुले मन हलुका हुन्थ्यो र अर्को कुनै उपाय निकालेर हामी छुट्टिन्थ्यौं ।

यसरी नै दुई वर्ष बित्यो । अब हाम्रो परिवारको केही लागेन, अन्ततः अब परम्पराअनुसार मेरा अभिभावकहरू नै केटी माग्न जाने निर्णय भयो । मलाई भोक, तिर्खा र रातभरी निद्रासम्म लागेन, म खुसीले पागल समान भएँ । मेरा अभिभावकहरू उहाँहरूकहाँ पुगेर आउनुभयो । दुई-चार दिनमा खबर आउने थाहा पाएपछि भोलिपल्ट मैले उनलाई फोन गरें, उनले तुरुन्त मलाई भेट्न बोलाइन् । अफसोच मेरो परिवारले विवाह नहुने निधो गरेर आएको रहेछ । त्यो दिन हामी दुवै रत्नपार्कको बगैंचमा बसेर धेरै रोयौं, आफैलाई सम्हाल्न सकेनौं । संसारै अँध्यारो लाग्न थाल्यो । सँगै बाँच्न नसके सँगै मर्ने कल्पना गर्‍यौं । धेरै सोच्यौं, धेरै विचार गर्‍यौं, त्यो दिन त्यत्तिकै बित्यो । कुनै निर्णय नभई अर्को दिन भेट्ने योजना बनाई हामी छुट्टियौं ।

त्यसपछि मैले उनको माथि प्रस्तुत चिठी पाएँ । मलाई यो पनि विश्वास छ उनले त्यो पत्र उनको खुसीले लेखेकी होइनन् । खै आजसम्म उनी कहाँ छिन्, के गर्दै छिन् मलाई थाहा छैन तर म उनकै यादमा तडपी-तडपी बाँचेको छु ।

– एम.एल.

साप्ताहिक साथी

-पत्रमित्रता एवं भ्रमणलाई आफ्नो अभिरुचि मान्ने १८ वर्षीय दिपक सम्वाहाम्फे भावुक स्वभावका छन् । एसएलसीसम्म अध्ययन गरेका दीपक कतै जागिर खान्छन् । पाँच फिट सात इञ्च अग्ला अविवाहित दीपक सुख-दुःखमा साथ दिने, जातपात तथा ठूलो-सानोमा भेदभाव नगर्ने साथीको खोजीमा छन् । गोरो वर्णका दीपकलाई सतासीधाम-७, संगम चोक, दुधे, भापामा सम्पर्क गर्न सकिन्छ ।

-नम्र स्वभावका २० वर्षीय दिवेश सुवेदी पत्रमित्रता, समाजसेवा एवं भ्रमणमा रुचि राख्छन् । गहुँगोरो वर्णका दिवेश जगिरे छन् । पाँच फिट चार इञ्च अग्ला दिवेशलाई सुख-दुःखमा साथ दिने

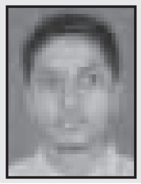

तथा असमानताको व्यवहार नगर्ने साथी चाहिएको छ । उनलाई इटहरी-५, अन्ताबस्ती, शान्तिटोलमा पत्राचार गर्न सकिन्छ ।

-एसएलसी उत्तीर्ण २२ वर्षीय यमबहादुर राईको अभिरुचि धेरै साथी बनाउनु हो । पाँच फिट पाँच इञ्च अग्ला यमबहादुर गोरो वर्णका छन् । हाल जागिरमा व्यस्त यम असल स्वभावका छन् । जीवनभर धोखका नदिने साथीको खोजीमा रहेका यमलाई स्वामी चौतारी, भोजपुर-५ मा सम्पर्क गर्न सकिन्छ ।

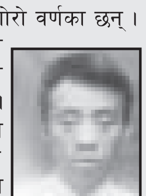

– एस.एल.सी.सम्मको अध्ययन गरेका अर्जुन लामा अविवाहित छन् । उनी चोभार, कीर्तिपुरका बासिन्दा हुन् । ५ फिट ४ इञ्च अग्ला अर्जुन भर्खरै १८ वर्षका भए । अर्जुन मिलनसार स्वभावका छन् । पत्रमित्रता गर्न तथा संगीत सुन्न रुचाउने अर्जुन गोरो वर्णका छन् । नोकरी पेसामा संलग्न अर्जुनले पत्रमित्रतामार्फत धेरैभन्दा धेरै साथी बनाउने योजना बनाएका छन् । जीवनसाथीका रूपमा उनको खोजी केही पृथक छ । अर्जुन भन्छन्– 'म दुःख-सुखमा साथ दिने असल मित्रको खोजीमा छु ।' उनलाई साधारण स्वभावका युवतीहरू मन पर्छन् । फुर्सदमा पत्रपत्रिका पढ्ने अर्जुनलाई पो.ब.नं. ८२२६, काठमाडौंमा पत्राचार गर्न सकिन्छ ।

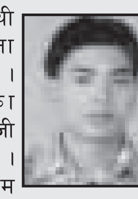

– हँसिलो स्वभावका पवन भण्डारी ५ फिट ५ इन्च अग्ला छन् । २० वर्षीया पवन आई.एड. दोस्रो वर्षका छात्र हुन् । हँसिलो स्वभावका पवनको अध्ययन नै पेसा हो । गहुँगोरो वर्णका पवन पत्रमित्रता गर्न, फुटबल खेल्न, पत्रपत्रिका पढ्न तथा अध्ययन गर्न अभिरुचि राख्छन् । पवनले आफ्नो साथीमा तीन प्रकारका विशेषता खोजेका छन् । अविवाहित पवनका अनुसार रगतको नाताभन्दा भावनाको नाता बलियो हुन्छ भन्ने, पत्रमित्रतालाई निरन्तरता दिने तथा सुखमा नमात्तिने, दुःखमा नआत्तिने व्यक्ति नै उनको साथी हुन सक्छ । pawanbhandari2005@yahoo.com इमेल ठेगाना भएका पवनलाई सप्तगण्डकी बहुमुखी क्याम्पस, आई.एड. दोस्रो वर्ष, भरतपुर, चितवनमा पत्राचार गर्न सकिन्छ ।

-इलेक्ट्रिसियन पेसा सम्हालेका २२ वर्षका पदम मगर 'वियोगी' अरूको मनको कुरा बुझ्छन्, नारीलाई सम्मान गर्छन् साथै उनी समानताको पक्षमा छन् । हालसम्म अविवाहित गहुँगोरो वर्णका पदम साढे पाँच फिट अग्ला छन् । केही बाध्यताका कारण शिक्षालाई बीचमै छाड्नु परे पनि उनी आफ्नो रुचि पत्रपत्रिका पढ्ने, संगीत सुन्ने कार्य भने गरिरहन मन पराउँछन् । चोखो मन भएका, धनको घमण्ड नगर्ने, सुख-दुखमा साथ दिने, १८ देखि २२ वर्षसम्मका साथीको खोजीमा रहेका पदमलाई सर्लाही, हजरिया-२ को ठेगानामा पत्राचार गर्न सकिन्छ ।

तपाईंको यो साता

ज्यो. पं. ओजराज उपाध्याय लोहनी

मेष

मान-सम्मान मिल्नेछ । पराक्रम बढ्नुका साथै अधुरा काम बन्ने तथा नयाँ काम पाउने कुरालाई नकार्न सकिँदैन । व्यवसायमा प्राप्त हुने लाभ यथावत् रहनेछ । यात्रा गर्ने अवसर पनि मिल्नेछ । घरेलु समस्याले सताउने हुँदा सफलताका लागि घरबाहिरै रहनु उचित होला । आम्दानी तथा खर्च बढ्ने हुँदा संयमित रहनुहोला ।

वृष

समष्टिमा साता राम्रो छ । खर्च बढे पनि प्रशस्त आम्दानी हुने हुँदा खासै चिन्ता मान्नु पर्दैन । विवाददेखि टाढै रहनुहोला । मान-सम्मान प्राप्त हुनुका साथै भोजभतेरमा सामेल हुने अवसर मिल्नेछ । पराक्रम बढ्नेछ । अधुरा काम पूरा हुनुका साथै नयाँ काम पनि प्राप्त होला । सफलताका लागि गोपनीयता आवश्यक छ ।

मिथुन

सफलता पाउन संयमता आवश्यक छ । धन आर्जन गर्ने अवसर प्राप्त हुनेछ । मान एवं भोजन प्राप्तिको अवसर मिल्नेछ । अध्ययनमा मिल्ने सफलता यथावत् रहनेछ । कुरा काट्नेहरूले प्रशंसा गर्नेछन् । शनिबार तथा आइतबार खर्च, विवाद एवं चिन्ता बढ्ने तथा काममा बाधा उत्पन्न हुने योग छ ।

कर्कट

समय बलियो छ । धेरै कालदेखि दुःख दिँदै आएको शुक्रले छाड्नेछ । स्वास्थ्यमा सुधार आउनुका साथै धार्मिक कार्यमा रुचि बढ्नेछ । मान-सम्मान मिल्नुका साथै धन आर्जन गर्ने अवसर प्राप्त होला । बौद्धिकता पनि बढ्नेछ । मंगल तथा बुधबार खर्च, विवाद एवं चिन्ता बढ्नेछ । काममा अवरोध खडा हुनसक्छ ।

सिंह

नैराश्यता एवं उदासीनताका साथै कुरा काट्नेहरू बढ्नेछन् । काममा अवरोध आउनाले मनोबल घट्नेछ । झूटो आरोप पनि लाग्न सक्छ । स्वास्थ्य कमजोर रहनेछ । शनिबारदेखि बुधबारसम्म मान-सम्मान मिल्ने, धन आर्जन हुने तथा प्रशंसा प्राप्त हुने योग छ । अध्ययनमा मिल्ने सफलता यथावत् रहनेछ ।

कन्या

स्वास्थ्यमा समस्या उत्पन्न हुनसक्छ । कामको बीचमा अवरोध आउनेछ । कुरा काट्नेहरू बढ्नेछन् । विश्वास गरेकाले धोका दिन सक्छन् । समयमा निर्णय नहुँदा आफ्नो काममा अरूले नै अधिकार जमाउनेछन् । सोमबारदेखि पराक्रमका साथै मान बढ्ने, अधुरा काम बन्ने, नयाँ काम प्राप्त हुने तथा धन आर्जन हुने योग छ । अरूले तपाईंको विश्वास गर्नेछन् ।

तुला

साता मध्यम छ । यात्रा गर्ने तथा धन आर्जन गर्ने अवसर मिल्नेछ । मान-सम्मान पनि पाइनेछ । महत्त्वपूर्ण भेटघाट हुनेछ । सजिलै अरूको मन जित्न सकिनेछ । शनिबारदेखि बुधबारसम्म स्वास्थ्यमा समस्या एवं काममा अवरोध आउने तथा चिन्ता बढ्ने योग छ ।

वृश्चिक

परिश्रम गर्नुपरे पनि काममा सफलता मिल्नुका साथै धन आर्जन गर्ने अवसर मिल्नेछ । यात्रा हुनसक्छ । अरूले पनि तपाईंको भरोसा गर्नेछन् । मंगलबारदेखि स्वास्थ्यमा समस्या उत्पन्न हुने, काममा अवरोध आउने तथा चिन्ता बढ्ने योग छ । कुरा काट्नेहरू बढ्नेछन् । आफूले गरेको निर्णयले अरूलाई लाभ हुनेछ ।

धनु

सोचेर काम गर्नुहोला । गलत विचार बढ्नेछ । काममा अवरोध आउनाले मनोबल घट्नेछ । स्वास्थ्यमा समस्या उत्पन्न हुनुका साथै घरेलु समस्याले पनि सताउनेछ । शनिबारदेखि बुधबारसम्म परिश्रम गर्नुपरे पनि धन आर्जन गर्ने अवसर मिल्नेछ । यात्रा पनि हुनसक्छ । अरूको मन जितेर नयाँ काम हात पार्न सकिनेछ ।

मकर

घरेलु समस्याले सताउने हुँदा सफलताका लागि घरबाहिरै रहनु उचित हुनेछ । गलत विचार बढ्ने हुँदा धैर्यतामा जोड दिनुहोला । अध्ययनमा सफलता मिल्नुका साथै परिश्रम गर्नुपरे पनि धन आर्जन गर्ने अवसर मिल्नेछ । यात्रा हुनसक्छ । पराक्रम बढ्नुका साथै अधुरा काम बन्ने तथा नयाँ काम प्राप्त हुने योग छ ।

कुम्भ

पराक्रम बढ्नेछ । अधुरा काम बन्नुका साथै नयाँ काम प्राप्त हुने योग छ । सोच्ने शक्ति बढ्नेछ । अरूले पनि तपाईंको विश्वास गर्नेछन् । शनिबारदेखि घरेलु समस्याले सताउनेछ । गलत विचारका साथै विवाद बढ्ने तथा धनमाल हराउने योग छ । मित्रहरूबाट धोका हुन सक्छ । सफलताका लागि संयम आवश्यक छ ।

मीन

घरेलु समस्याले सताउनुका साथै विवाद एवं चिन्ता बढ्नेछ । विश्वास दिलाएर धोका दिनेहरू प्रशस्तै हुनेछन् । धनमाल हराउन सक्छ । स्वास्थ्यमा पनि समस्या उत्पन्न हुनसक्छ । शनिबार, आइतबार तथा सोमबार पराक्रम बढ्ने, अधुरा काम बन्ने तथा नयाँ काम प्राप्त हुने योग छ । यात्रा पनि हुनसक्छ ।

यो साताको पञ्चाङ्ग

वैशाख १७ गते : अक्षय तृतीया, १८ गते : मे दिवस, २० गते प्रेस स्वतन्त्रता दिवस

गर्भावस्थामा यौनसम्बन्ध

धेरैजसो पुरुष तथा महिला गर्भ रहेको बेला यौनका बारेमा कुरासमेत गर्न चाहँदैनन् । गर्भवती भएको बेलामा यौनसम्बन्ध राख्नु हुँदैन तथा गर्भवती महिलाहरूलाई शारीरिक रूपले त्यस्तो इच्छा नै हुँदैन भन्ने आमधारणा छ । यो गलत धारणा हो । आफ्नी गर्भवती श्रीमतीसँग शारीरिक रूपले नजिक हुन हिचकिचाउने श्रीमान्हरू धेरै छन् । वास्तवमा यस्ता अप्ठेराहरू आफैंलाई भ्रममा राख्ने कुरा मात्र हुन् ।

गर्भ रहेको समयमा कम कुरा अथवा कुरा नै नहुनु सम्भव हुनसक्छ तर गर्भ रहेको समयमा यौनसम्बन्ध भने हुन सक्छ र त्यो पनि सुरक्षित तथा सन्तुष्ट ढंगले, तर यौनसम्पर्क राख्नुअघि प्रसूति विशेषज्ञसँग गर्भ सामान्य छ कि छैन भन्ने कुरा सुनिश्चित गर्नुपर्छ । यहाँ सामान्यको अर्थ गर्भपतन अथवा समयभन्दा अघि प्रसव अथवा अन्य कुनै जटिलताको खतरा न्यून हुनु हो ।

श्यामकी श्रीमती गर्भवती भएकी छिन् । श्रीमती गर्भवती भएको बेलामा पनि श्याम उनीसँग शारीरिक सम्बन्ध स्थापित गर्न चाहन्छन्, तर उनकी श्रीमती गर्भमा रहेको नवजात शिशुको कल्पनामा यति हराएकी छिन् कि उनको दिमागमा यौनका बारेमा कुनै पनि प्रकारको भावना नै आउँदैन । अर्को उदाहरण भने अलि भिन्न छ । श्यामकी छिमेकी शिलाका अनुसार उनले आफ्नो गर्भको तेस्रो चरण (छदेखि नौ महिना) प्रारम्भ हुने समयसम्म यौन आनन्द उठाइन्, तर छ महिना लागेपछि उनको बढ्दै गएको पेटले उनलाई चाँडै जन्मिन लागेको शिशुका बारेमा सम्झाइदिन थालेपछि उनको दिमागबाट यौन भन्ने शब्द नै हरायो । यो सन्दर्भमा चेतनाको भनाइ पनि सान्दर्भिक छ । चेतनाका अनुसार उनलाई यौनसम्पर्कको सबैभन्दा बढी आनन्द आफू गर्भवती भएकै बेलामा आएको थियो ।

गर्भावस्थाको अर्थ शारीरिक सम्पर्कमा पूर्ण विराम होइन । चिकित्सकहरू पनि यो कुरामा सहमत छन् । एक-अर्कालाई आनन्दित तुल्याउने तरिकामा भिन्नता आउन सक्छ तर गर्भ रहेको बेलामा पनि सन्तोषजनक यौनसम्बन्ध कायम गर्ने धेरै उपाय छन् ।

– यदि दुवै जनाको इच्छा भयो भने विभिन्न आसन प्रयोग गर्ने तथा त्यस्तो आसन पत्ता लगाउने जुन दुबैका लागि बढी आरामदायक होस् ।

– मायाको लेखाजोखा नगर्नुहोस् । जस्तो अवसर आउँछ, त्यसैमा खुसी हुन सक्नु ठूलो कुरा हो ।

– आफ्नो सम्बन्धको परिवर्तित प्रकृतिलाई राम्रोसँग बुझ्न आफ्ना भावनाहरू स्पष्ट रूपले व्यक्त गर्ने ।

– शारीरिक सम्बन्ध राख्ने अवसर पाउनुभएन भने पनि एकअर्कालाई सन्तुष्ट बनाउने अन्य उपाय (चुम्बन, आलिंगन आदि) अपनाउने ।

यस्तो अवस्थामा यौनसम्पर्क राख्दा ध्यान दिनुपर्ने सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा हो, कस्तो आसनको प्रयोग गर्ने ? गर्भको पहिलो चरण (एकदेखि तीन महिना) मा महिलाको शरीरमा खासै परिवर्तन देखिँदैन, तर पछि जब गर्भाशयको विकास हुन्छ, त्यसबेला केही आसनमा सम्पर्क राख्न निकै गाह्रो हुन्छ ।

– दुबै जना एकैतर्फ अंग्रेजीको 'सि' आकारमा पल्टिने । यो आसनलाई 'स्पून फेसन' पनि भनिन्छ । यसले गर्भलाई कुनै हानी गर्दैन ।

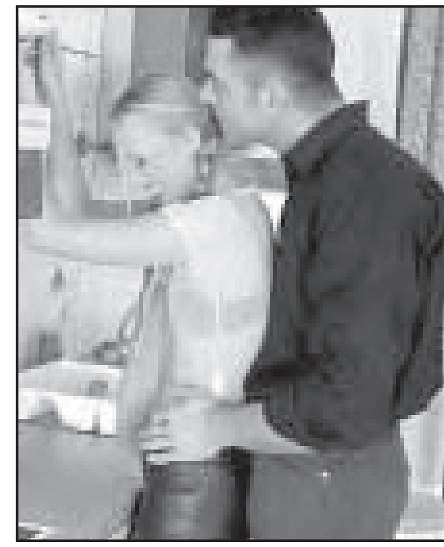

– दुवै एक-अर्काको आमने-सामने भएर पल्टिने । त्यसपछि श्रीमान्ले त्यो तरिका अपनाउने जसले श्रीमतीको पेटमा कुनै पनि प्रकारको बोझ नपरोस् ।

– गर्भको अन्तिम साताहरूमा यौनसम्पर्कबाट पूर्णतया टाढा रहने ।

यदि चिकित्सकलाई गर्भको प्रारम्भिक चरणदेखि नै केही जटिलता उत्पन्न भएको आशंका भए यौनसम्पर्कबाट टाढै बस्नु राम्रो हुन्छ । जटिलताको अर्थ मिस्क्यारेज, समयपूर्व प्रसवको लक्षण देखिनु अथवा रगत बग्नु हो ।

त्यसो त यौनसम्पर्कले गर्भमा रहेको शिशुलाई कुनै हानि पुऱ्याउँदैन, किनभने शिशु अमनियोरिक सेक तथा गर्भाशयको मजबुत मांसपेशीहरूबाट सुरक्षित हुन्छ, साथै यौनसम्पर्कका क्रममा पुरुषको अंग गर्भको सम्पर्कमै आउँदैन ।

महिलालाई यौनसम्पर्कका क्रममा हुने चरम आनन्दको अनुभूतिले उनको सामान्य तथा न्यूनतम खतरा भएको गर्भमा खासै प्रभाव पार्दैन । चरम आनन्दपछि मांसपेशीहरू खुल्ने-खुम्चने जुन अनुभव गरिन्छ, त्यो प्रसवपीडाभन्दा बिल्कुलै भिन्न हुन्छ ।

अब प्रश्न के उठ्छ भने गर्भको क्रममा श्रीमान्-श्रीमतीको यौनप्रतिको इच्छा घट्छ कि बढ्छ ? गर्भको दोस्रो चरण (तीन देखि छ महिना) का क्रममा थकान कम हुने भएकाले अधिकांश महिला यो अवधिमा यौनसम्पर्क राख्न इच्छुक हुन्छन् । सामान्यतया गर्भवती भएको बेला श्रीमतीले श्रीमान् नजिक भएको महसुस गर्छिन् त्यसैले उनको इच्छा बढ्नु स्वाभाविकै हो । अधिकांश महिलाको गर्भको तेस्रो चरण (६ देखि ९ महिना) मा थकान, स्तनको कोमलता तथा छिनछिनमा पिसाब गर्नुपर्ने भएकाले यो अवधिमा यौनसम्पर्क असम्भवजस्तै हुन्छ ।

केही श्रीमान् आफ्नी गर्भवती श्रीमतीको परिवर्तित शरीरबाट आनन्दित हुन्छन् । कतिपय श्रीमान् श्रीमतीको स्वास्थ्य तथा जन्मन लागेको शिशुको स्वास्थ्यप्रति चिन्तित हुन्छन्, त्यसैले उनीहरूको यौनइच्छा आफैं कम हुँदै जान्छ, तर महत्त्वपूर्ण कुरा के हो भने आमा बन्न लागेकी महिलाको यौनइच्छा भने मर्दैन ।

साथ र दमको अचूक उपचार

विद्यार्थीका लागि सुवर्ण अवसर !
Graphic/Web Page Designer
Hardware/Networking Technician
Mobile/Monitor Technician
S&S Institute

होटल तालिम

RJ/VJing & Radio Technician
Radio Program Presenter-7
Marketing-10 (Salary+Bonus)
The Media's Collection Pvt. Ltd.
Phone : 2003402
Heavy Discount

"यौन स्वास्थ्यका समस्या अब टेलिफोनमा"
(Counseling)
Better Information for Young People Programme
बी.पी. स्मृति स्वास्थ्य प्रतिष्ठान

फेसनको बजार

धरान- बुटिक नहुँदा आफूले चाहेजस्तो पहिरन लगाउन नपाएको तीतो अनुभव कामना श्रेष्ठले सँगालेकी छिन्। कामना अहिले दंग पनि छिन्- समय र शरीर सुहाउँदो इच्छाअनुसारको पहिरन लगाउन पाएकोमा। फेसनको पारखी कामना भन्छिन्- जस्तो चाहियो, त्यस्तै पहिरन बुटिकले उपलब्ध गराउँछ। धरानमा आठ वर्षअघिसम्म फेसनका पारखीहरू टेलरिङ सेन्टरमै आफ्नो ड्रेस बनाउन बाध्य थिए। टेलरिङ सेन्टरमा आफ्नो चाहनाअनुसारको ड्रेस तयार हुँदैन- अर्की युवती सविना सुब्बाले बताइन्। धरानमा सञ्चालन भइरहेका आधा दर्जन बुटिकले हिजोआज उनीहरूको चाहनाअनुसारका ड्रेस तयार गरिरहेका छन्। बुटिक र डिजाइनरको भीडले धरानमा फेसनको बजार फस्टाउँदै गएको छ।

बुटिकको व्यवसाय प्रारम्भमा सामान्य थियो, पूर्वाञ्चलमै पहिलोपल्ट आठ वर्षअघि बुटिक सञ्चालन गरेकी हेमा राईले भनिन्- भविष्य उज्वल छ। हेमाको कलेज रोडस्थित स्प्लेन्डर बुटिक नै धरानको मात्र होइन, पूर्वाञ्चलकै पहिलो बुटिक हो। समय र शरीर सुहाउँदो फेसनेबल ड्रेस पहिरिने चलन बढ्दै गएको छ। त्यसैले बुटिकको महत्त्व बढ्दै गएको छ। काठमाडौं पोलिटेक्निक इन्स्टिच्युट र फिलिपिन्सको म्याडोना इन्स्टिच्यूट अफ फेसन एन्ड डिजाइनिङबाट फेसन डिजाइनिङ र ड्रेस मेकिङ कोर्स गरेपछि हेमाले धरानमा बुटिक खोलेकी हुन्। ठूलो संख्यामा लाहुरेहरूको बस्ती भएकाले धरानवासीहरूको हङकङ, ब्रुनाई, सिंगापुर, बेलायत जस्ता विकसित मुलुकहरूसँग सीधा सम्पर्क हुन्छ। त्यसैले धरान फेसनको सहरका रूपमा प्रख्यात छ। फेसन बजारको सम्भावना राम्रो देखेकीले नै दमककी युवती हेमाले बुटिकका निम्ति धरानलाई रोजिन्।

हेमाको फेसन बजार धरानमा मात्र सीमित छैन। दमकका फेसन पारखीहरूको मागलाई गत वर्षदेखि त्यही स्प्लेन्डर बुटिक खोलेर पूरा गरिरहेकी छिन्। गतअसोजको तेस्रो सातादेखि उनले अर्का डिजाइनर ललित राईसँगै पोखराको चिप्लेढुंगामा पनि स्प्लेन्डर बुटिक सञ्चालन गरेकी छिन्। स्प्लेन्डर बाहेक धरानमा यतिखेर उत्तम्स क्रिएसन, सन फ्लावर, पायल, डिजाइनर्स र मोडिस बुटिकले फेसनको राम्रो व्यापार गरिरहेका छन्।

स्प्लेन्डर धरानको पहिलो बुटिक भए पनि धरानका पहिलो डिजाइनर उत्तम बनेपाली हुन्। उत्तमले सन् १९९६ मै भारतमा दिल्ली पोलिटेक्निक इन्स्टिच्यूटबाट २ वर्षे डिप्लोमा इन फेसन डिजाइनिङ अध्ययन गरेका हुन्। उनले चार वर्षदेखि पुरानो बजारमा आफ्नै बुटिक उत्तम्स क्रिएसन सञ्चालन गर्दै आएका छन्। सन् १९९८ देखि उनले साथीहरूसँग मिलेर करिब तीन वर्ष क्लियोप्याट्रा बुटिक पनि सञ्चालन गरेका थिए। काठमाडौंमा पनि उनले युटोपिया बुटिक सञ्चालन गरेका थिए। धरानका सबैभन्दा व्यस्त फेसन डिजाइनर हेमा र उत्तम नै हुन्। बुटिक सञ्चालन गर्नुअघि उत्तमले घरमै अर्डरअनुसार ड्रेसहरू तयार गरेर बेच्दै आएका थिए। उत्तम भन्छन्- टेलरिङ सेन्टरको तुलनामा व्यवसाय सञ्चालन गर्नुपर्‍यो। विस्तारै धरानेहरूले बुटिक र टेलरिङ सेन्टरको भिन्नता बुझ्दै गएपछि उनीहरू बुटिकतर्फ आकर्षित हुँदै गएका हुन्।

धरानमा द वस्त्र तथा सानु भारतीको एक बुटिक केही वर्ष चलेपछि बन्द भयो। धरानका बुटिकहरूका प्रमुख ग्राहक युवाहरू नै हुन्। मध्यम स्तरका देखि लाहुरे, व्यापारी, अफिसर र चिकित्सकहरूका परिवार नै आकर्षक डिजाइनयुक्त पहिरनका निम्ति बुटिक धाउने गर्छन्। बुटिकमा पुरुषहरू पाइन्ट, सर्ट, दौरा-सुरुवाल, सुट, कोट र सेरवानी रोज्छन् भने महिलाहरू कुर्ता-सलवार, साडी, लेहेंगा चाहन्छन्। टी-सर्ट किन्ने महिलाहरू पनि कम छैनन्। कडा ह्यान्ड वर्क र आकर्षक डिजाइन गरेका ड्रेस खोज्छन्- ग्राहकको रोजाइबारे हेमाले भनिन्- बढी माग इन्डियन वेयरको छ। लेहेंगा, चोली, साडी, कुर्ता, इन्डियन वेयर हुन्। उत्कृष्ट ह्यान्डवर्क गरिएको पार्टी वेयर साडीको माग सबैभन्दा बढी रहेको सन फ्लावर बुटिकका डिजाइनर सुप्रिया माझीले बताइन्। पार्टी वेयर, स्लिभलेस, स्पागेटी, सर्ट-स्लिभ, अम्ब्रेला, फिसटेल र स्ट्रेटमा लेहेंगा लोकप्रिय छ। टप, पाइन्ट, वान पिस ड्रेस, स्कर्टमा ह्यान्ड वर्क कम मेसिन वर्क बढी भएको सादा पोसाक ग्राहकहरूले रोज्ने गरेको डिजाइनरहरू बताउँछन्। महिलाहरू डिजाइन गरिएको ब्लाउज नै रोज्छन्।

ग्राहकको चाहना अनुसार साइज, कलर, कपडामा सुन्दर डिजाइन गरिएको पहिरन बुटिकमा तयार हुन्छ। विवाह वा पार्टीहरूमा सहभागी हुँदा लगाउने ड्रेसले मानिसको व्यक्तित्व स्पष्ट पार्छ। त्यसैले शरीर र समय सुहाउँदो पहिरनका निम्ति बुटिकको आवश्यकता बढ्दै गएको छ। सिरियल वा चलचित्रका कलाकारकाजस्तै ड्रेस तयार गर्न बुटिक धाउनेहरू पनि थुप्रै छन्। कलाकारितामा लोकप्रिय भएसँगै हिन्दी सिरियलका प्रेरणा, कोमलिका, कुमकुम, कसिसले लगाउने साडी, कुर्ता, ब्लाउज, लेहेंगाको माग उच्च छ। बजारमा २ हजारदेखि २ हजार ५ सय रुपैयाँ मूल्यसम्मका कुर्ता-सुरुवाल चल्तीमा छ। धेरैले ४ हजारदेखि ६ हजार रुपैयाँ मूल्य पर्ने लेहेंगा रोज्छन्। ५ देखि ८ हजार रुपैयाँ मूल्य पर्ने साडी बढी बिक्री हुने डिजाइनरहरू बताउँछन्। १६ हजार रुपैयाँसम्मका लेहेंगा र साडीहरू पनि बिक्री भइसकेका छन्। ह्यान्डवर्क, प्याचवर्क, इम्ब्राइडरी र सिलाइजस्ता बुटिकको काममा सयौंले रोजगार पाएका छन्। उत्तम्स क्रिएसनमा मात्र १८ जना कार्यरत छन्।

बजारमा प्रतिस्पर्धा बढ्दा गुणस्तर पनि बढ्छ। ह्यान्डवर्क, प्याचवर्क, थ्रेडवर्क, इम्ब्राइडरी, डिजाइनिङ र गुणस्तरले गर्दा बुटिकमा निर्मित पहिरन केही महँगो हुन्छ। शरीर र समय सुहाउँदो ड्रेस लगाउनुपर्ने हुनाले बुटिक र ड्रेस तथा फेसन डिजाइनरको भविष्य उज्वल छ। विकसित मुलुकहरूसंग सीधा सम्पर्क हुनाले यहाँ डिजाइन भएका ड्रेसहरू विदेश निर्यातसमेत हुँदै आएको छ। नातेदार र चिनजानका मान्छेहरूमार्फत् पार्सलका रूपमा तथा कुरियरका माध्यमबाट ड्रेस निर्यात भइरहेको उत्तम बनेपाली बताउँछन्- शरीरको नाप र चाहेको ड्रेसबारे हामीलाई जाकारी गराउँछन् र मागअनुसारको ड्रेस तयार गरेर पठाउँछौं। ड्रेसको मूल्य उनीहरू हुन्डी वा नातेदारमार्फत् असुल्छन्। बुटिकमा तयार भएका पहिरन मात्र होइन डिजाइनरले घरमै बनाएका ड्रेस पनि विदेश निर्यात हुँदै आएका छन्। ओयसिस स्कुल अफ फेसन टेक्नोलोजीमा बेसिक लेभलको फेसन डिजाइनिङ तालिम लिएपछि ७ महिनायता तारा राईले पनि पनि घरमै तयार गरेर ड्रेसहरू हङकङ, बेलायत, सिंगापुर, ब्रुनाई निर्यात गरिरहेका छन्। आफन्तमार्फत् उनले ड्रेस निर्यात गरिरहेका छन्। मोडल एवं कोरियोग्राफर तारा भन्छिन्- लाहुरेनी तथा चिनजानका नेपाली र साथीहरू ड्रेस मगाउँछन्। अनि म आफन्तमार्फत् पठाइदिन्छु। नेपालीहरूको बस्ती जहाँजहाँ फैलँदै छ, त्यहाँ धराने फेसन पनि मौलाउँदै गएको छ।

फेसनको आकर्षक बजारलाई नियालेर नै सुप्रिया माझीले गत वर्षदेखि नयाँ बजारमा सन फ्लावर बुटिक खोलेकी हुन्। बुटिकको व्यापारबाट सन्तुष्ट रहेको उनले बताइन्। नेपाल पोलिटेक्निक इन्स्टिच्युटमा बेसिक लेभलको फेसन डिजाइनिङ तालिम गरेकी सुप्रियाले भारतको मुम्बईमा ह्यान्डवर्क, कलर कम्युनेसनको श्रृंगार प्याकेजको ६ महिने कोर्स पनि गरेकी छिन्। मिस भ्यालेन्टाइनका फस्ट रनरअप एवं जेट एयरका पूर्व एयर होस्टेस सुप्रिया भन्छिन्- फेसनप्रति सानैदेखि रुचि थियो। मोडल भएकीले ग्ल्यामर फिल्डमध्ये फेसन डिजाइनिङमै करिअरको राम्रो सम्भावना देखें। चार वर्षदेखि डिजाइनर्स बुटिक सञ्चालन गर्दै आएकी विना बज्राचार्य पनि व्यवसायबाट सन्तुष्ट छिन्। दसैं, तिहार र विवाहको मौसममा बुटिकमा ड्रेस अर्डर गर्नेहरूको खचाखच भीड हुने गर्छ। फेसनको संसारमा राम्रो करिअर देखेर नै लक्ष्मी गिरी र कौशिला लिम्बूले ७ महिनादेखि पायल बुटिक चलाइरहेका छन्। गत भदौबाट अनिता राई र अम्बिका लिम्बूले पनि मोडिस बुटिक प्रारम्भ गरेका छन्। डिजाइनर्स, पायल र मोडिसका सबै डिजाइनरहरूले धरानको ओयसिस स्कुल अफ फेसन टेक्नोलोजी र नेपाल पोलिटेक्निक इन्स्टिच्युटबाट फेसन डिजाइनिङको तालिम लिएकी हुन्।

यी दुई इन्स्टिच्यूटबाट सयभन्दा बढीले तालिम लिइसकेका छन्। फेसन उद्योगको रूपमा विकास हुने सम्भावनाकै कारण उत्तम बनेपालीले श्रीमतीलाई पनि फेसन डिजाइनिङमै संलग्न गराइसकेका छन्।

–राजु घिसिङ

गर्मीमा चिसो, शरीरलाई निको

गर्मीमा वरपरको वातावरण तातो हुन्छ। त्यसैले गर्मीका कारण शरीरले ठण्डा अर्थात् चिसोपनको अपेक्षा गरिरहेको हुन्छ। गर्मीयाममा शरीरलाई शीतलता प्रदान गर्ने खाना खानुका साथै रहनसहनमा पनि परिवर्तन ल्याउनुपर्छ। बैठक तथा सुत्ने कोठामा धूलो, धूवाँ नपस्ने गरी शीतल बनाउनुपर्छ। जसका लागि बिहान उठ्नेबित्तिकै झ्याल-ढोका खुला राख्नुपर्छ। बिहान उठेर ताजा हावामा घुमफिर गर्ने वा मन्दिर जाँदा शरीरमा ताजा हावाको प्रवेश भै शरीर फूर्तिलो हुन्छ। गर्मीमा बिहानभर सुत्ने बानीले शरीर दिनभर आलस्य रहन्छ। त्यसैले बेलुका चाँडै नै खुती बिहान सबैरै उठ्ने बानी बसाल्नुपर्छ। बेलुका सुत्नुअघि निद्रा नलागे चिसो पानीले नुहाएर सुत्दा निद्रा लाग्छ।

गर्मीमा खानपिनमा विशेष ध्यान दिनुपर्छ। समयभन्दा अघि वा समयभन्दा पछि वा बेनियम एवं बेढंगले खाना खानुहुँदैन अन्यथा पाचनक्रियामा ह्रास आई शरीर आलस्य हुन्छ। गर्मीमा हाम्रो पाचनप्रणाली केही मात्रामा निष्क्रिय हुने हुँदा तारेको, भुटेको चिल्लो तथा मसलेदार खाना कम खानुपर्छ। शरीरका लागि सुपाच्य रेसादार खानेकुराहरू जस्तै- सागसब्जी तथा गडागुडी सेवन गर्नुपर्छ। पेट सफा राखी पिसाब राम्रोसँग सञ्चालन गराउन प्रशस्त मात्रामा सफा पानी पिउनुपर्छ। गोलभेंडा, काँक्रो, भुइँकटहर जस्ता फलमा भिटामिन सी, फस्फोरस तथा क्याल्सियम जस्ता तत्त्व हुन्छन्। तिनले हाम्रो शरीरको ताप नियन्त्रण गर्नुका साथै पाचनप्रणालीमा शक्तिदायक तत्त्वले महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्छ। भोजनपछि दही, गाजर, सुन्तला, चेरी तथा मूला खानुपर्छ। कतै गएर घर फर्किएपछि बन्द कोठामा बसेर वा सुतेर आराम गर्नुभन्दा कौसी, बरन्डा वा बगैंचामा टहल्नु लाभदायक हुन्छ। शरीरलाई गर्मीको समस्याबाट बचाउन मिल्ने भए दिउँसोको कामलाई बिहान-बेलुका सार्न सकिन्छ।

गर्मी हुनेबित्तिकै हाम्रो ध्यान चिसो पेय पदार्थमा केन्द्रित हुन्छ। गर्मीमा चिसो पदार्थलाई हाम्रो शरीरले समेत निको मान्छ तर प्रसस्त सोडा मिसाइएका सिसी तथा पेयपदार्थको भाँडोभन्दा चिसो र पिउँदा आङ नै सिरिङ्ग हुने त्यस्ता चिसा पदार्थको सेवनले हाम्रो दाँत र हड्डीलाई समेत प्रतिकूल असर पार्छ। त्यस्ता पेयपदार्थ फलफूलभन्दा महंगा हुन्छन्। बिहान नियमित नुहाउनुपर्छ। आँप, मेवा, नासपाती, भुइँकटहर, अंगुर, अनार, खरबुजा, सुन्तला, स्याउ, काँचो नरिवल, मौसमको रस निकालेर वा सोझै खान सकिन्छ जसबाट शरीरका लागि आवश्यक मात्रामा पानी, लवण, क्षारिय तत्त्व, भिटामिन, आइरन, क्याल्सियम तथा क्यालोरी प्राप्त हुन्छ। यसले शरीर स्वस्थ राखी रक्तकोष र शरीरका अन्य अंगहरूमा पानीको आपूर्ति गराई जलवियोजनबाट बचाउँछ। घरमा फ्रिज छैन भने राम्रा फलफूललाई तीन दिनसम्म सफा पानीमा ताजै राख्न सकिन्छ। घरमा आएका पाहुनालाई महंगा पेय पदार्थभन्दा सस्तोमा पाइने कागतीपानीको सर्वतले पनि स्वागत गर्न सकिन्छ।

–सन्तोषकुमार भुजेल

साताकी गृहिणी

जयन सुब्बा मानन्धर चर्चित कोरियोग्राफर तथा इभेन्ट म्यानेजर मात्र होइनन् दक्ष फेसन डिजाइनर पनि हुन् । मलेसियामा जन्मिएर हङकङमा हुर्किएकी जयन विगत लामो समयदेखि नेपालको फेसन तथा मोडलिङ क्षेत्रमा सक्रिय छिन् । स्नातक तह उत्तीर्ण गरेकी जयनले एक दशकदेखि पुतलीसडकमा द व्याम्प नामक फेसन तथा मोडलिङ एजेन्सी सञ्चालन गरिरहेकी छिन् । पाँच वर्षअघि नेपाल टेलिभिजनका वरिष्ठ क्यामराम्यान सुरेशराज मानन्धरसँग वैवाहिक जीवन प्रारम्भ गरेकी जयन एक छोराकी आमा पनि हुन् । थुप्रै फेसन सोमा मोडलका रूपमा क्याटवाकसमेत गरिसकेकी जयन आफूलाई कामकाजी महिलाका साथै कुशल गृहिणीसमेत भन्न रुचाउँछिन् ।

अन्तर्जातीय विवाह गर्नुभएछ नि ?
हो, हामीले अन्तर्जातीय प्रेमविवाह गरेका हौं ।

विवाह गर्दा समस्या उत्पन्न भएन ?
खासै भएन । हामीबीच प्रेमसम्बन्ध भाँगिएपछि दुवै परिवारको सहमतिअनुसार नै परम्परागत विवाह गरेका हौं ।

समाजको डर कत्तिको लाग्यो ?
डरका बारेमा त सोच्दै सोचिएन । आजको समयमा यस्तो सोचाइ राखेर डराउनु राम्रो पनि होइन ।

प्रेमप्रस्ताव तपाईंले राख्नुभयो कि उहाँले ?
कार्यक्रमका क्रममा भेट भएपछि चिनजान भयो । चिनजानका क्रममै उहाँले प्रेमप्रस्ताव राख्नुभयो । बानीबेहोरा मन परेकाले प्रेमप्रस्ताव अस्वीकार गर्नै मन लागेन ।

दुवै जना बाहिर काम गर्नुहुँदो रहेछ, घरलाई कत्तिको समय दिनुहुन्छ ?
बाहिर काम गरे पनि मैले घरमा प्रशस्त समय दिने गरेकी छु । गृहिणी भएपछि घरको कामबाट टाढा भाग्नु पनि त भएन । फेरि म त एउटा छोराकी आमा पनि हुँ ।

अहिले केमा व्यस्त हुनुहुन्छ ?
अहिले त म फेसन तथा मोडलिङकै क्षेत्रमा सक्रिय छु । बाँकी रहेको समय छोरालाई दिन्छु । यसबाहेक म कोरियोग्राफी र लेखनमा पनि उत्तिकै सक्रिय छु ।

फेसन/मोडलिङ क्षेत्रप्रति कसरी आकर्षित हुनुभयो ?
करिब दस वर्षअघि मेरी दिदीले द व्याम्प खोल्नुभयो । यो फेसन तथा मोडलिङ स्कुल स्थापना हुँदा मेरो पनि अप्रत्यक्ष सहभागिता रह्यो, तर पछि म नै यो संस्थाको सञ्चालक बन्नुपर्‍यो ।

तपाईं एकताका स्तम्भकारका रूपमा छापा माध्यममा छाउनुभएको थियो नि ?
हो, मैले करिब पाँच वर्षसम्म कलम चलाएँ । नेपाल राष्ट्रिय साप्ताहिक, गोरखापत्र, देशान्तर, विमर्श आदि पत्रपत्रिकामा म फेसन तथा मनोरञ्जनसम्बन्धी लेखहरू लेख्थें ।

अचेल किन नलेख्नुभएको ?
नढाँटी भन्ने हो भने नभ्याएरै नलेखेकी हुँ । व्याम्पलाई धेरै समय दिनुपर्ने तथा छोरा पनि त्यति नै बेला जन्मिएकाले चाहेर पनि लेख्न भ्याइनँ ।

नेपालको मोडलिङको अवस्था कस्तो छ ?
खासै राम्रो छैन । मोडलहरू संगठित हुन सकेका छैनन् । व्यवसायीहरू एक जुट हुन सके मात्र यो क्षेत्रको विकास हुन्छ ।

अचेल फेसन शोहरू आयोजना गर्नुहुन्न नि ?
यसका लागि अहिलेको स्थितिलाई नै दोष दिनुपर्छ । फेसन सो आयोजना गर्न प्रायोजकको आवश्यकता पर्छ, जुन पाउन गाह्रो छ । प्रायोजक नै नपाएपछि ठूला कार्यक्रम गर्न साह्रै गाह्रो हुन्छ ।

मोडलहरू कत्तिको व्यावसायिक भएका छन् ?
पहिलेभन्दा व्यावसायिक भएका छन् । विज्ञापन तथा म्युजिक भिडियोहरूका कारण पनि मोडलहरूले काम पाइरहेका छन्, तर कतिपय मोडल सित्तैंमा पनि काम गर्छन्, यस्तो प्रवृत्तिले भने मोडलिङ क्षेत्र अघि बढ्न सक्दैन ।

घरायसी कामप्रति कत्तिको रुचि छ ?
असाध्यै रुचि छ । भ्याएको बेला घरको खाना म आफैं बनाउँछु । खासगरी सबै परिवार अथवा साथीहरू भेला भएको बेला म आफैं खाना पकाउँछु ।

तपाईंले पकाएको कुन परिकार श्रीमान्ले बढी मन पराउनुहुन्छ ?
आलुको तरकारी साह्रै मीठो मानेर खानुहुन्छ ।

श्रीमान्को मन पर्ने र मन नपर्ने बानी के-के पाउनुभयो त ?
मलाई राम्रोसँग बुझ्नुहुन्छ, यो साह्रै मन पर्ने बानी हो, तर कुनै सानो गल्ती भयो भने बारम्बार दोहोर्‍याइरहनु हुन्छ, यो बानीचाहिं मनै पर्दैन ।

कुन कुराको सौखिन हुनुहुन्छ ?
म बगैंचामा काम गर्न सौखिन छु । कामबाट फुर्सद पाएँ भने बगैंचामै रमाउँछु ।

श्रीमान् राति घर ढिलो आउँदा रिस उठ्छ कि उठ्दैन ?
उठ्दैन । उहाँ र मेरो कामको प्रकृति प्रायः उस्तै छ । राति र बिहान भन्नै पाइँदैन । कहिलेकाहीं त म नै उहाँभन्दा ढिलो घर आइपुग्छु । हामी दुवैले एक-अर्काको काम बुझेको भएर खासै समस्या पर्दैन ।

तपाईं आफैं फेसन डिजाइनर, आफूचाहिं कत्तिको फेसनेबल हुनुहुन्छ ?
फेसनअनुसारको पहिरन लगाउँछु तर त्यो पहिरन मलाई सुहाउँछ कि सुहाउँदैन, त्यो पनि विचार गर्छु ।

श्रीमान्को पहिरनप्रति पनि ध्यान दिनुहुन्छ कि ?
दिनैपर्‍यो नि ! हरेक श्रीमतीले आफ्नो श्रीमान् टिप-टप भएको हेर्न चाहन्छन्, म पनि त्यस्तै चाहन्छु ।

वैवाहिक जीवनको सफलताको कारण के हो जस्तो लाग्छ ?
समझदारी नै मुख्य कुरा हो । त्यसबाहेक एक-अर्काको कामलाई इज्जत गर्न सकियो भने त्यो वैवाहिक जीवन कहिल्यै असफल हुँदैन ।

छोरालाई पनि मोडल बनाउने हो कि ?
(हाँसो) अहिले त ऊ सानै छ । ठूलो भएर ऊ के बन्न चाहन्छ भन्ने कुरा भन्न सकिँदैन ।

भगवान्प्रति कत्तिको विश्वास गर्नुहुन्छ ?
धेरै नै विश्वास गर्छु, तर व्रत भने अहिलेसम्म बसेकी छैन ।

– अरुणा भट्टराई

...What After SLC ?

SEI, the only institution of Science & Technology, announces admission in

SEI
BRIDGE COURSE
for the SLC appeared students:

ADVANCED SCIENCE COURSE 2006
A 15 Year Researched Package

I. Sc/+2/'A' LEVEL ENTRANCE PREP^{n}
For St. Xavier's, KU, Budhanilkanth, CCRC, GBS, SOS etc.

STAFF NURSE ENTRANCE PREP^{n}
For CTEVT, TU, KU, BPKIHS, NAMS ...

SEI, Bridge Course को संस्थापक Institute रही आएको हुनाले यस क्षेत्रमा देखापरेका विकृती, विसंगती र सस्तो लोकप्रियतालाई चिर्दै Bridge Course लाई विद्यार्थी माझ अझ बढी उपयोगी र प्रभावकारी बनाउँदै लैजाने जिम्मेवारी पनि SEI कै भएको हामीले महसुस गर्दै आएका छौं र विगतका बर्षहरुको अनुभव संगाल्दै Bridge Course लाई यस बर्ष अझ बढी परिस्कृत र परिमार्जित गरिएको कुरा सम्पूर्ण विद्यार्थी एवं अभिभावकवर्गलाई जानकारी गराउँदछौं ।

यस अवधिमा हाम्रा पूर्व विद्यार्थीहरुले हासिल गरेका उपलब्धी र सफलता नै SEI को चिनारी हो ।

SEI Students Studying at St. Xavier's College, 2005

Aabha Sharma, Acchut Thapa, Anil B Shah, Anil Thapa, Asal Acharya, Asmita Sharma, Aastha Pandey, Abinash K.
Barsha Shrestha, Bed B Shrestha, Bishal Gautam, Bishal Lamichhane, Gandib Niraula, Ishwor Pokharel, Jeeta Gurung, Jeevan Dhungana
Kabita Gyawali, Kaushal Pokharel, Manisha Acharya, Manoram Basnet, Nidrit Bohara, Niraj Neupane, Pranaya R Pant, Pratibimba S, Pratik Pote, Veeshan Rayamajhi, Rabindra Adhikari
Reetu Prajapati, Sagar Basnet, Sailesh Acharya, Sakar Poudel, Saswat Chalise, Shreesh Shrestha, Shyam Bhattarai, Smita Shrestha, Sneha Wagle, Sujan Regmi, Sunil D P
Suraj Shrestha, Surendra Shrestha, Sushant Shrestha, Ronas Munakarmi, Saurav Malla, Pukar R Pandey, Nilambhuj, Ritam Neupane, Dhiraj Pant, Akshya Bhattarai, Alka Basnet
Anup Thapa, Aryak Baral, Bedprakash Shah, Bijaya Shrestha, Nabin Magar, Prasanna Gautam, Bijendra P, Bishal Karna, Bishwo Man, Himal Kandel, Kshitiz Singh
Laxmi Upadhyaya, Rasmita B., Samyam RB, Namu Koirala, Nikesh Maharjan, Nikesh S., Nilesh K. C., Nirajan Panthi, Pawan Dhakal, Sunil Giri, Rasik Ahdikari
Pratik Sayami, Pratim Pradhan, Rajan Bhandari, Renu Tamang, Roshani Shrestha, Saurav Lacoul, Sumit Shrestha, Sangita Thapa, Sachit Sharma, Sagar Sharma, Samiksha G.
Samit Sharma, Sudip Shrestha, Sasank Bhajima, Sailesh Shrestha, Selma Vaidya, Sanny Maharjan, Suraj Bhandari, Suyogya B, Ujjwal Pra., Sunita Khanal, Swaroop T
Arpan Rijal, Shuva Shakya, Som Lamichhane, Subi Kharel, Sujan Shrestha, Sulav Joshi, Suman Khanal, Sunil Basnet, Suraj Joshi, Sudip Shrestha, Aashish M

Scholarships available for School Toppers & other deserving students

New groups start from 17th Baishakh onward at KTM, Pokhara, Chitwan, Butwal & Birgunj

SEI
In Knowledge We Trust

Head Office
Kathmandu
Putali Sadak
(Opp. Shankerdev)
Tel.: 4245287, 4267717

Branches
Pokhara, Tel.: 061-526633
Chitwan, Tel.: 056-524986
Butwal, Tel.: 071-548938
Birgunj, Tel.: 051-524007

Consult the seniors before joining any institute

चोटमा परेका चर्चित खेलाडीहरू

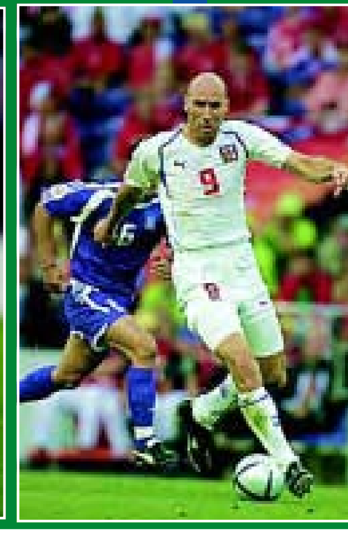

करोडौं दर्शकको आकर्षणको केन्द्र बन्ने विश्वकप फुटबल प्रतियोगिताको पूर्वसन्ध्यामा केही चर्चित खेलाडी घाइते भएपछि तमाम दर्शकलाई आगामी विश्वकप फुटबल प्रतियोगिता केही खल्लो लाग्न सक्ने फुटबलका विश्लेषकहरू बताउँछन्। सन् २००२ को विश्वकप फुटबल प्रतियोगितामा ब्राजिललाई जिताउन नायककै भूमिका निभाएका रोनाल्डो अहिले स्पेनिस लिग खेल्ने क्रममा घाइते भएका छन्। चिकित्सकहरूले उनी केही सातामै स्वस्थ हुने जनाए पनि जून ९ तारिखदेखि सुरु हुने विश्वकप फुटबल प्रतियोगितासम्म यसै भन्न सकिने स्थिति छैन।

अधिकांश खेलाडी घरेलु फुटबल खेल्दा वा अन्य देशका विभिन्न फुटबल क्लबसँग आबद्ध भएर खेल्ने क्रममा घाइते भैरहेका हुन्छन्। यस्तै क्रममा अहिले आयोजक जर्मनीका सेबास्टियन डेस्लर, इटालीका फ्रान्सिस्को टोटी, क्रिस्टियन भेरी, अर्जेन्टिनाका लियोनेल मेसाई, ग्याब्रियल एन्जी, इङ्ल्यान्डका माइकल ओवेन, एस्ले कोल, स्पेनका जाभियर हर्नान्डेज, अमेरिकाका क्लाउडियो रेना, जोन ओ ब्रेन, चेक रिपब्लिकका जान कोलर, पराग्वेका सान्ता क्रुजलगायत दर्जनौं खेलाडी घाइते अवस्थामा छन्। यी घाइते खेलाडीहरूमध्ये कतिपय विश्वकपसम्म स्वस्थ भैसक्छन् भने कतिले प्लेयर बक्समै बस्नुपर्ने स्थिति उत्पन्न हुनसक्छ।

आयोजक जर्मनीले मिडफिल्डर सेबास्टियन डेस्लर घाइते भएका कारण ठूलो मूल्य चुकाउनुपर्ने भएको छ। जर्मनीको राष्ट्रिय टिमका लागि भगवान्ले पठाएको खेलाडी मानिने सेबास्टियन अहिले लिग फुटबल प्रतियोगितामा चोट लागेका कारण घुँडाको शल्यक्रिया गरिएको अवस्थामा छन्। चिकित्सकहरूले उनलाई करिब ६ महिना विश्राम गर्न भनेपछि जर्मनीलाई ठूलै आपत् परेको छ।

गत विश्वकप फुटबल प्रतियोगितामा ८ गोल गरेर ब्राजिललाई विश्वकप फुटबल सर्वाधिक पाँचौं पटक दिलाउन महत्त्वपूर्ण भूमिका खेलेका रोनाल्डो पछिल्लो तीनवटा विश्वकपमा ब्राजिलियन टिममा सहभागी भैसकेका छन्। फुटबलका महान् खेलाडी पेले विश्वकप फुटबल प्रतियोगितामा गरेको १२ गोलको बराबरी गरेका रोनाल्डोले जर्मनी विश्वकप फुटबल प्रतियोगितामार्फत ग्रेड मुलरले गरेको सर्वाधिक १४ तथा जस्ट फोन्टिनले गरेको १३ गोलको कीर्तिमानलाई भंग गर्ने आशा गरिएको थियो। स्पेनको रियल म्याड्रिडबाट खेल्ने रोनाल्डो यो वर्ष मात्र ६ पटक घाइते भैसकेका छन् भने पछिल्लो पटक उनको कुर्कुच्चाको मासु च्यातिएको छ। चिकित्सकहरूले उनी विश्वकपभन्दा अघि नै स्वस्थ हुने आशा गरेका छन्।

ब्राजिलपछि विश्वकपको अर्को दावेदार अर्जेन्टिना अहिले नयाँ प्रतिभाका रूपमा देखा परेका १८ वर्षीय लियोनेल मेसाई घाइते भएका कारण दोधारको स्थितिमा छ। इटालीको एफसी बार्सिलोनाका स्ट्राइक मेसाई गत महिना लिग प्रतियोगिता खेल्ने क्रममा घाइते भएका थिए। उनी अहिले विश्रामको अवस्थामा छन्। अर्जेन्टिनाले ग्याब्रियल एन्जीको चोटका कारणले विश्वकपमा ठूलै मूल्य चुकाउनुपर्ने हुनसक्छ। इङ्ल्यान्डको म्यानचेस्टर युनाइटेडबाट खेल्ने एन्जीको घुँडामा चोट लागेको छ।

समूह 'ई' मा परेको इटालीले पनि आफ्ना केही महत्त्वपूर्ण खेलाडीलाई चोटकै कारण विश्वकप फुटबल प्रतियोगितामा गुमाउनुपर्ने भएको छ। यो समूहमा रहेका अमेरिका, चेक रिपब्लिक र घानाका खेलाडीहरूले फ्रान्सिस्को टोटी तथा क्रिस्टियन भेरीको सामना गर्नुनपर्ने हुन सक्छ। एसी रोमाका प्ले मेकरका रूपमा रहेका टोटीको देब्रे खुट्टा भाँचिएको छ। गत फेब्रुअरीमा चोट लागेका टोटी मे महिनामा इटालीमा आयोजना हुने इटालीयन कपका लागि मैदानमा उत्रिन सक्ने आशा राखिएको छ।

सन् २००४ मा सम्पन्न युरोपियन च्याम्पियनसिपमा आफ्नो राष्ट्रलाई सेमिफाइनलसम्म पुऱ्याउन सफल चेक रिपब्लिकका जान कोलर चेक रिपब्लिकका तर्फबाट सर्वाधिक अन्तर्राष्ट्रिय गोल गर्ने खेलाडी हुन्। ६६ अन्तर्राष्ट्रिय प्रतियोगितामा ४४ गोल गरेका जान कोलरलाई बोरुसिया डोर्टमुन्डका तर्फबाट खेल्ने क्रममा घुँडामा चोट लागेको थियो। गत सेप्टेम्बर महिनादेखि प्लेयर बक्समा बसेका जान कोलरले आगामी जर्मनी विश्वकपमा उत्रने प्रयास भने गर्नेछन्, तर उनको स्वास्थ्यको विषयमा चिकित्सकहरूले अहिले नै केही भनेका छैनन्।

अमेरिकी टिमका कप्तान क्लाउडियो रेना तथा जोन ओ ब्रेन पनि चोटका कारण आगामी विश्वकपमा केही समय प्लेयर बक्समा बस्ने सम्भावना छ। यी दुवै खेलाडी अमेरिकी टिमको महत्त्वपूर्ण मिडफिल्डर हुन्।

प्रत्येक विश्वकप फुटबल प्रतियोगिताको अन्तिम चरणमा प्रवेश गरेको लगत्तै विश्वकप जित्ने दावा गर्ने इङ्ल्यान्डले आगामी जर्मनी विश्वकप फुटबल प्रतियोगितामा आफूलाई सम्भावित विजेताका रूपमा नामांकन गरेको छ। अहिलेका सबै खेलाडी स्वस्थ रहे सफलता अझ नजिक रहेको महसुस गर्ने प्रशिक्षक स्भेन गोरान एरिक्सन अहिले ओवनको खुट्टा भाँचिएका कारण चिन्तामा परेका छन्। करिब तीन महिनाअघि खुट्टा भाँचिएका ओवनले आगामी महिना हुने स्वास्थ्य परीक्षणबाट गुज्रनुपर्ने भएको छ।

बार्सिलोनाका मिडफिल्डर जाभी हर्नान्डेज् गत डिसेम्बरमा अभ्यासका क्रममा घाइते भएपछि अहिलेसम्म मैदानमा उत्रिएका छैनन्। दायाँ घुँडामा चोट लागेका कारण मैदानमा उत्रिन नसकेका जाभीका कारण स्पेनले आगामी विश्वकप फुटबल प्रतियोगितामा ठूलै मूल्य चुकाउनुपर्नेछ। वायर्न म्युनिखका तर्फबाट गत अप्रिल महिनामा बुन्डेसलिग खेल्ने क्रममा चोट लागेयता मैदानमा उत्रिन नसकेका सान्ता क्रुजका कारण आगामी विश्वकप फुटबल प्रतियोगितामा पराग्वे पनि चिन्तित छ।

खेलाडीहरूद्वारा प्रदर्शन

लोकतन्त्रका पक्षमा धरानका कराँते खेलाडीहरूको प्रदर्शन। तस्बिर : राजु

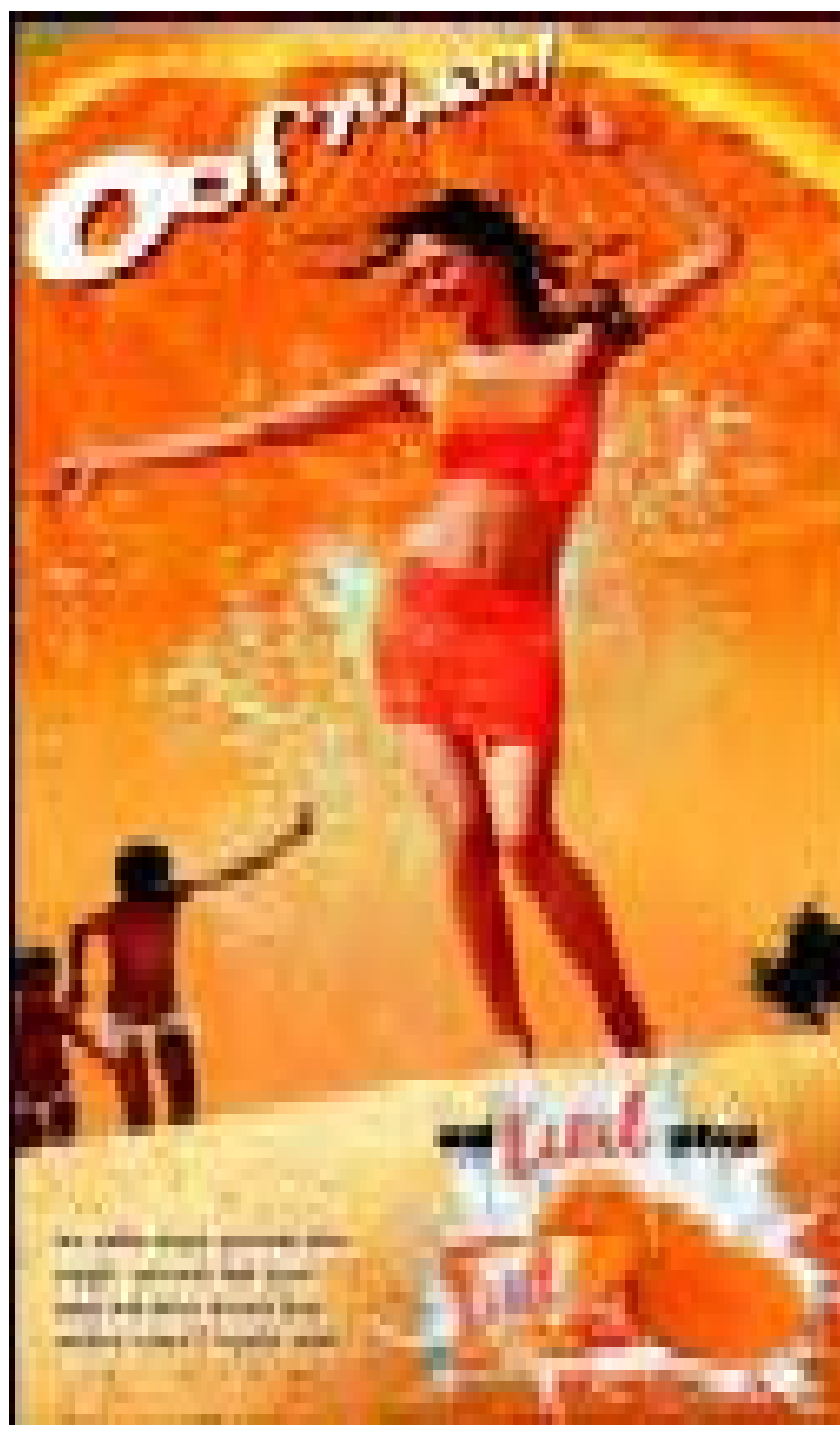

कान्तिपुर गाथा

किशोर नेपाल

कान्तिपुर सहर आन्दोलनमय बनेको छ। नयाँ नेपाल निर्माणको चाहना राख्ने नेपाली जनताले कान्तिपुर सहरको घेराबन्दी गरेका छन्। सहरले पहिलो पटक अनुभव गरेको छ, मानवताको महासागर कस्तो हुन्छ। अहिलेसम्मका कुनै पनि राजा-महाराजा, भारदार र सामन्तहरूले कल्पनासम्म पनि गर्न नसकेको मानव महासागर □ साह्रै सहृदयी, साह्रै मायालु र साह्रै उदार कान्तिपुर सहरलाई शासकहरूले सधैं आफ्नो सुरक्षाको अभेद्य किल्ला ठान्दै आएका थिए। यसको शालीनता र भद्रताको सधैं नाजायज फाइदा उठाउँदै आएका थिए। कहिले तोप पड्काएर, कहिले बन्दुक देखाएर, कहिले फकाएर, कहिले तर्साएर सहरबाट टाढा राख्दै आएका थिए जनतालाई राजधानी शहरबाट, तर समयसँगै त्यसको रूपान्तरण भयो। जनताले आफ्नो राजधानी आफैं कब्जा गर्ने मन बनाए। राजधानीको बीचमा उभिएर संसारका सबै देश र सबै जातिले सुन्ने गरी स्वतन्त्रताको विगुल बजाउन दृढ भए नेपाली जनता। त्यसैले हो, यसपाला गोली खाँदा पनि जनता पछि हटेनन्। चक्रपथलाई टम्म घेरेर नारा लगाइरहे, लगाइरहे। आँसुका गोलाले आँखा पीरो बनाए पनि, बारुदका गोलीले शरीरलाई छिया-छिया बनाए पनि जनताका पाइला बढिरहे, बढिरहे। घाइतेको भीडले सहरका अस्पतालहरू भरिँदा पनि पाइलाहरू सुस्ताएनन्। जिन्दाबाद जिन्दाबाद नारा थामिएन □ अविरल स्वरहरू घन्किरहे– जिन्दावाद जिन्दावाद, नेपाली जनता जिन्दावाद □ जिन्दावाद जिन्दावाद जनताको जनतन्त्र जिन्दावाद □

सहरका बाटाघाटाहरूमा अवरोध राखिएका छन्, तर कसैले पनि असुविधाको गुनासो गरेको छैन। टायर बालिएका छन्। तन्नेरी पुस्ताका सदस्यहरू आगोका लप्काहरूसँग तालमा ताल मिलाएर खेल्दैछन्। टोल-टोलबाट उठेका छन् परिवर्तनका हातहरू। बस्तीबाट गुञ्जिएका छन् परिवर्तनका नाराहरू। नयाँ पुस्ता लागेको छ आफ्ना लागि आफैं नयाँ नेपालको निर्माण गर्न। स्वाभिमान र स्वावलम्बनको अभियानलाई नयाँ नेपालको लक्ष्यमा पुऱ्याउन। नयाँ पुस्तालाई एउटा स्वतन्त्र र सचेत देश चाहिएको छ। पखेटा फैलाउन उन्मुक्त आकाश चाहिएको छ। पुर्खाले अरूका लागि धेरै रगत बहाइसके, अब आफ्नै लागि रगत बहाएर पसिना फलाउने धर्ती चाहिएको छ। नयाँ पुस्ताले बुझेको छ तोपका गोला र बन्दुकका गोलीहरूको सामना गरेर रगतले सिंचेको परिवर्तन सबैभन्दा दिगो र मजबुत हुन्छ।

वडो रमाइलो छ सहरको मौसम पनि। वैशाखको मध्यसम्म चिरिक्क पोल्ने गर्मी भैसक्थ्यो सहरमा। तर, यसपटक मन्द-मन्द चिसोले आन्दोलनको गर्मीले तातेका आन्दोलनकारीहरूको शरीरलाई शीतल बनाइरहेको छ। पानीको अभावमा हाहाकार फैलिने समयमा पनि मानिसहरू पानीको फोहोरा छर्किएर सहरमा आन्दोलनकारीहरूको स्वागत गरिरहेका छन्। सडक जनताको कब्जामा छ। आफूलाई जनताका मालिक सम्झिनेहरू आकाशमा उडेर मानव महासागरको आयतन पत्ता लगाउन खोज्दैछन्। उनका सहयोगीहरू आ-आफ्ना महँगा सवारी साधनहरूलाई ग्यारेजमा थन्क्याएर अनिश्चित भविष्यलाई सुनिश्चित बनाउने उपाय सोच्न थालेका छन्। जनतालाई यसको पर्वाह छैन। ऊ एकताको एउटै स्वरमा भन्दैछ, जनता आफ्नो मालिक आफैं हुन्छ, जनताले आफ्नो भाग्यको निर्माण आफैं गर्छ, अब तिमी पन्छिदेऊ, हामी आफ्नो समस्या आफैं टुङ्ग्याउँछौं। हामी आफ्नो भाग्यरेखा आफैं कोर्छौं।

लोकतन्त्रको स्वागतमा डान्स पार्टी

;f\tflxs ;dfrf/

काठमाडौं- डिजे बिम्यानले मंगलबार बिहानैदेखि चिनेजानेका प्रायः सबैलाई फोन र एसएमएस गरे। उनी भन्दै थिए- 'सेलिब्रेसन अफ फ्रिडम'। १९ दिनसम्मको जनआन्दोलनका कारण राजधानीमा दिनहुँजसो आयोजना हुने गरेका डान्स पार्टीहरू हुन सकेनन्। 'सबै वर्ग जनआन्दोलनमा उत्रिएको बेला हामी पनि डिजेइङ गर्ने मुडमा थिएनौं,' -डिजे बिम्यान भन्दै थिए। जबकि पहिले बन्द तथा कफर्युका बेला पनि राजधानीका कैयन् तारे होटल तथा क्लबहरूमा 'इनडोर डान्सपार्टी' हुने गरेका थिए।

'यसपटक भने डिजेहरू पनि आफ्नो काम छाडेर आन्दोलनको समर्थनमा लागे। ठमेलमा भएका आन्दोलनमा हामीमध्ये केही सहभागी थियौं।' सधैं संगीतसँग खेलेर समय व्यतीत गर्ने डिजेहरूलाई झन्डै तीन साता संगीतबिना बस्नुपर्दा उकुस-मुकुस भएको थियो। सोमबार राति जनताले जितेको खबर थाहा पाउनेबित्तिकै सम्पूर्ण जनतासरह डिजेहरूको मुहारमा कान्ति छाएको थियो।

डिजे बिम्यानले आफ्नो कम्पनी 'नेपा म्युजिक'को आयोजनामा स्वतन्त्रता प्राप्तिको यो अवसरको खुसीयालीलाई आफ्ना साथीभाइ तथा अन्य डिजेहरूसँग डिजेइङ गरेरै मनाउने निधो गरेर मोबाइल खुल्नेबित्तिकै सबैलाई एसएमएस गर्दै ठमेलस्थित तन्त्र रेस्टुराँको परिसरमा निम्तो गरेका थिए। उनलाई साथ दिन डिजेहरू अंकित, क्रान्ति र भाइभ पनि तयार थिए।

धेरै दिनदेखि 'ह्याङआउट' गर्न नपाएको मुडमा राति आठ बजेतिर केही आमन्त्रितहरू तन्त्र पुगे। अपझर्ट आयोजना भएकाले उक्त डान्स पार्टीको प्रचार-प्रसार पनि खासै भएको थिएन। त्यसमाथि ठमेलको रात्रिजीवनमा चहलपहल निकै कम थियो। तैपनि उपस्थित सबैले विभिन्न नेपाली र अंग्रेजी 'डान्स नम्बर'हरू बजाउँदै, खाँदै र पिउँदै राति १२ बजेसम्म 'लोकतान्त्रिक डान्स पार्टी'को मज्जा लुटे।

सौन्दर्य स्याहार, आफ्नै हातमा

s'/f ;fdfGo Pj+ rfofoQm skfnsf]

- धूलो एवं प्रदूषणयुक्त आजको वातावरणको सिकार सामान्य किसिमको केश हुने गरेको छ।
- यस्तो अवस्थामा तपाईंको केश निर्जीव एवं रूखो हुन्छ।
- जाडो मौसममा हुने रूखोपनले गर्दा केशमा लट्टा पर्छ। फलस्वरूप केशको जरा कमजोर हुन्छ र बिस्तारै झर्न थाल्छ।
- कुनै रासाइनिक वा इलेक्ट्रिकल उपचार वा औषधीको बढी सेवनले साइड इफेक्ट हुन्छ। फलस्वरूप केही क्षणका लागि फाइदा भए पनि त्यसले केशलाई दीर्घकालीन रूपमा हानि नै पुऱ्याउँछ।

s}zsf] ;Dk0f{ b]vefn

- राम्रो सेम्पुले जरासम्म पुगेर केशको पूर्ण रूपमा सफाइ गर्छ।
- कुनै पनि साइड इफेक्टबाट बच्न हर्बल सेम्पु नै प्रयोग गर्नुहोस्।
- सामान्य केशमा अमला तथा सिकाकाई लाभदायक हुन्छ। यसले केशलाई चम्किलो एवं स्वस्थ राख्छ।
- अमला तथा सिकाकाईले शिरको छालालाई पनि सफा राख्छ।
- फरफराउँदो र बलियो केश बनाउन हीना तथा तुलसीयुक्त सेम्पु पनि फाइदाजनक हुन्छ।
- रोजमेरीले शिरको छालामा हुने सबै किसिमको संक्रमणलाई रोक्छ। आयुरको हर्बल सेम्पुमा यी सबै गुणकारी तत्त्व मिसाइएका छन्। यसबाहेक अनेक लाभकारी जडीबुटी पनि यसमा समावेश छन्। आयुरको हर्बल सेम्पु प्रयोग गरेर तपाईं आफ्नो केशलाई सदाबहार, चम्किलो एवं स्वस्थ बनाउन सक्नुहुन्छ।

केशको सम्पूर्ण देखभाल गर्छ प्रकृतिले नै।

सन्दीप बने नयाँ आइडल

ljut s]xL dlxgfb]lvsf] kl/>dtyf nfdf] k|tLIffkl5 jif{ @))^ sf gof“ OlG8og cfO8nsf] 3f]if0ff ePsf] 5 . /fh:yfgsf] lasfg]/sf ;GbLk cfrfo{ nfvf}+ hgtfsf] dtxfl;nub}{ gof“ OlG8og cfO8n ag]sf x'g\ . zlgaf/ /flt ;f]gL O6/6]Gd]G6 Rofgnaf6 k|TolF k|;f/0f ul/Psf] /df0nf] sfo{qmddfk|m{t\ pgn] pQm pkflw lht]sf x'g\ . lg0ff{os r/0fdf ;GbLksf lgs6td k|ltåGåL x}b/fjfbsf Pg=;L=sf?0f k/flht ePsf x'g\ . dBlkb'j} k|ltefaLr s8f k|lt:kwf{ ePsf] lyof] . lxGbL ultsd;'Gg]blIF0f ef/tsf hgtfsf] sd ;xefuLtfsf sf/0f sf?0f k/flht ePsf] atfO{5 .

@@ jiffL{{ ogof“ OlG8og cfO8n ;GbLknfO{ utjiif{sf OlG8og cfO8n clelht ;fjGtn] Pp6f lutf/ pkxf/ lbPsf lyP . d'DaO{ dfcfof]lhtof] /+uLg sfo{qmddf ;GbLk tyf sf?0fnfO{ alnp8 gflosf O{zf sf]Kks/n] g[Todf ;fy lbPsL lyO{g\ eg] uflosf Pln;f lrgf]O{;“ub'j} k|lt:kwL{n] .shf/]=tuLtufob}g[To u/]sf lYfP . alnp8sf rlr{t kfZj{ufos plbtgf/fo0fefmf;“u ;GbLksf] :j/ ldNbf]h'Nbf] ePsfn] OlG8og cfO8nsf] k|f/Deb]lvg} bz{s tyf lg0ff{osn] pgsf] k|:t'ltnfO{ ?rfp'b} cfPsf lyP . afNosfrb]lv g} ;+uLtdf ?lr /fVg] ;GbLkcfkmgf ;fyLx{; lqms]6v]Nbf lutf/ ahfP/ l/ofhul/x]sfx'Gy] .

aLP: ;L pQL0f{ ;GbLkn] OlG8og cfO8n ag]kl5Ps s/f]8 ef?sf] og'aGw, Pp6f sf/ tyf y'k|} pkxf/ kfPsf5g\ .

S.L.C. दिएर बसेका विद्यार्थीहरूका लागि ५० % छुट
होटल तालिम होटल खुम्जुङ्गमा
Cook-Indian, Chinese, Continental, Waiter, Waitress, House Keeping, Domestic Helper, Front Office, Care Giver, Room Boy, Barman लगायत सम्पूर्ण होटल तालिममा भर्ना लिइँदैछ।
हाम्रा विशेषताहरू
1. Cook Training गर्नेका लागि English वा Waiter Training सित्तैमा
2. आफ्नै होटलमा सम्पूर्ण तालिम दिईने। Hostel को पनि व्यवस्था छ।
3. Five Star लेवलका सेफद्वारा American प्रविधिमा Training गराईने।
HOTEL KHUMJUNG Training Centre
चक्रपथ, महाराजगंज (नारायण गोपाल चोकबाट ३ मिनेट पूर्व चाबहिल जाने बाटो)
Tel. 4-373411, 4-372194
City Office:- जमल रानीपोखरी विश्वज्योति हलसँगै, Tel :- 4249576

होटल तथा पर्यटन तालिम
★ Tour & Travel Mgmt
★ Tour Operation
★ Airlines & Travel (Manual, Amadeus & Abacus)
★ Hotel Management
★ F & B Management
★ Cook ★ Front Office
★ Waiter ★ Barman
★ Housekeeping
★ Ice Cream ★ Bakery
★ Domestic Helper
SATS Course मा आधारित तालिम
Compare our quality with the others
सम्पर्क:-सांग्रीला पर्यटन तथा होटल तालिम केन्द्र
Special Offers
नयाँ बानेश्वर चोक (अन्तराष्ट्रिय सभा केन्द्रको पानी ट्यांकीको पश्चिम)
फोन नं: ४४७५११३/४४७२५५३
(विहान ७:०० देखि बेलुका ७:०० सम्म)

नयाँ भर्ना खुल्यो !
कक्षा सञ्चालन: २०६३।०१।०३ बाट
पहिलो १० जनालाई नि:शुल्क भर्ना साथै १ जनालाई छात्रवृत्तिको व्यवस्था।
Private Test/SLC 2063
२०६२ सालको Private Test परीक्षामा ५२ जना विद्यार्थी उत्तीर्ण गराउन सफल !
पाईथागोरस एकेडेमी
प्रदर्शनीमार्ग, काठमाडौं, फोन: ४२६०६३२

शैक्षिक सत्र ०६३ को प्राइभेट Test/SLC भर्ना सम्बन्धी सूचना
यस क्षेत्रमा देखा परेका विकृति, विसंगति, सस्तो लोकप्रियता र रंगीन पर्चाको पछि नलागी गुणस्तरीय शिक्षाका लागि प्राइभेट Test/SLC दिने विद्यार्थीले तयारी कक्षामा भर्ना हुनुपर्ने छ।
कस्ता व्यक्तिमात्र ?
- कक्षा ८ पास भई स्कूल जान नसकेका
- कक्षा ९, Test/SLC फेल भई बसेका
- स्कूल जाने उमेर नाघेका
- जागिर गर्दै पढ्न चाहेका
- वैवाहिक सम्बन्धमा बाँधिएर पढ्न छोडेका
- विविध कारणले विद्यालय जान नसकेका
कक्षा सञ्चालन हुने समय र मिति
विहान ६-११, दिउँसो ११-४, बेलुकी ३-८
प्रथम समूह - वैशाख १० गतेबाट
दोस्रो समूह - वैशाख १७ गतेबाट
हाम्रा विशेषताहरु
- श्री ५ को सरकारद्वारा मान्यता प्राप्त
- St-Xavier, Nobel का साथै ख्यातिप्राप्त Boarding तथा सरकारी स्कूलका सम्बन्धित विषय विशेषज्ञहरूद्वारा मनोवैज्ञानिक ढंगबाट कक्षा सञ्चालन हुने
- अंग्रेजी र नेपाली दुवै माध्यममा पढाइने
- कक्षा 9 र 10 को पाठ्यक्रम एकै वर्षमा नै सिक्याउने
- Monthly Test, र Terminal Exam मा प्रथम हुने विद्यार्थीलाई छात्रवृत्तिको व्यवस्था
- दुर्गम तथा पहाडि भेगका विद्यार्थीलाई विशेष छुटको व्यवस्था
- दलित तथा आर्थिक अवस्था कमजोर विद्यार्थीलाई छात्रवृत्तिको व्यवस्था
- वैवाहिक सम्बन्ध र Business व्यापारमा Busy भई उमेर नाघि पढ्नबाट बन्चित भएकाहरूका लागि विशेष कक्षाको व्यवस्था
नोट : सिमित सिटमा धमाधम भर्ना लिइदैछ। विस्तृत जानकारीको लागि
रेडियन्ट एकेडेमी
नयाँ बानेश्वर चोक, शंखमुलतर्फ
फोन : ४४९८८१३, पो.व.नं. ११९४५
डिलाइट एजुकेशन फाउन्डेसन
ठमेल, गल्कोपाखा (Everest College नजिक)
फोन : ४१६०५६३, पो.व.नं. ११९४५

x]d/fh 1jfnLद्वारा कान्तिपुर पब्लिकेसन्स (प्रा.) लि. का लागि प्रकाशित तथा मुद्रित, कार्यालय : कान्तिपुर कम्प्लेक्स, सुविधानगर, पो.ब.नं. ६०१९, काठमाडौं, नेपाल, फोन नं. ४४८०१००, फ्याक्स : ९७७-१-४४७०१७८, email:saptahik@kantipur.com.np दर्ता नं. ९९/०५१/५२, सर्वाधिकार : कान्तिपुर पब्लिकेसन्स (प्रा.)लि. सँग सुरक्षित प्रबन्ध निर्देशक : s}nfz l;/f]xof, निर्देशक : ljgf]b/fh 1jfnL, सम्पादक : ;'jf; 9sfn